

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2017. december 11., hétfő

Tartalomjegyzék

375/2017. (XII. 11.) Korm. rendelet	A Magyarország Kormánya és a Szudáni Köztársaság Kormánya közötti gazdasági és műszaki együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről	33422
376/2017. (XII. 11.) Korm. rendelet	A muzeális intézmények működési engedélyéről	33428
377/2017. (XII. 11.) Korm. rendelet	A muzeális intézményekben őrzött kulturális javak kölcsönzési díjáról, valamint a kijelölési eljárásról	33437
378/2017. (XII. 11.) Korm. rendelet	A kulturális szakemberek szakmai továbbképzésének nyilvántartásba vételi szabályairól	33440
379/2017. (XII. 11.) Korm. rendelet	A nyilvános könyvtárak jegyzékének vezetéséről	33443
380/2017. (XII. 11.) Korm. rendelet	Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet módosításáról	33444
381/2017. (XII. 11.) Korm. rendelet	A szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatásokkal összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról	33452
42/2017. (XII. 11.) NGM rendelet	A gázszerelők és gázkészülék-javítók tevékenysége folytatásának részletes feltételeiről, az e tevékenységek bejelentésének és nyilvántartásának rendjéről, valamint az e tevékenységekre vonatkozó kötelezettségek be nem tartásának esetén alkalmazandó jogkövetkezményekről	33458
34/2017. (XII. 11.) AB határozat	A Kúria Pfv.IV.20.624/2016/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről, valamint az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglalt sajtószabadságból fakadó alkotmányos követelmény megállapításáról	33463
1941/2017. (XII. 11.) Korm. határozat	A bős–nagygyarosi jogvita keretében szlovák–magyar szigetközi környezeti monitoring működtetése és finanszírozása érdekében szükséges kormányzati intézkedésekről	33484
1942/2017. (XII. 11.) Korm. határozat	A Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtéren található Kormányváró jogi helyzetének rendezéséről	33485
123/2017. (XII. 11.) ME határozat	A szomszédos államokkal kötött nemzetközi szerződések alapján működő Magyar–Szlovén Kormányközi Kisebbségi Bizottság, valamint a Magyar–Horvát Kisebbségi Vegyes Bizottság új tagjának kijelöléséről	33485

III. Kormányrendeletek

A Kormány 375/2017. (XII. 11.) Korm. rendelete a Magyarország Kormánya és a Szudáni Köztársaság Kormánya közötti gazdasági és műszaki együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről

- 1. §** A Kormány e rendelettel felhatalmazást ad a Magyarország Kormánya és a Szudáni Köztársaság Kormánya közötti gazdasági és műszaki együttműködésről szóló Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.
- 2. §** A Kormány a Megállapodást e rendelettel kihirdeti.
- 3. §** A Megállapodás hiteles angol és magyar nyelvű szövege a következő:

„AGREEMENT

**BETWEEN THE GOVERNMENT OF HUNGARY AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF THE SUDAN
ON ECONOMIC AND TECHNICAL COOPERATION**

The Government of Hungary and the Government of the Republic of the Sudan, hereinafter referred to as „the Contracting Parties“;

Recognizing that economic and technical cooperation is an essential and indispensable component for the development of bilateral relations on a firm, long-term basis, and for the mutual confidence between the Contracting Parties;

Convinced that this agreement, hereinafter referred to as „the Agreement“, will contribute to the development of the economic and commercial relations between the Contracting Parties and in particular to the enhancement of the mutually beneficial economic, technical and technological cooperation;

Have agreed upon the following:

Article (1)

OBJECTIVES

The Contracting Parties shall promote, within the framework of their respective legislation in force, by taking proper measures, the further development of mutually advantageous economic and technical cooperation.

Article (2)

SCOPE OF THE COOPERATION

The scope of the cooperation mentioned in this Agreement includes, inter alia, the following items:

- 1) Considering the current state and perspectives of developing their economic relations, the Contracting Parties agree, that favourable conditions for long-term cooperation exist, inter alia, but not exclusively, in the following areas:
 - a) Energy sector;
 - b) Trade;
 - c) Agriculture, food and processing industry;
 - d) Health services, medical technologies and pharmaceutical industry;
 - e) Water management;
 - f) Infrastructure development;
 - g) Machinery and transport equipment, vehicle industry;
 - h) Textile industry;

- i) Education;
 - j) Information and communication technology;
 - k) Defence sector;
 - l) Training of the police force;
 - m) Communal infrastructure;
 - n) Scientific and technical research, development and innovation;
 - o) Culture.
- 2) Strengthening strategic partnership and cooperation between the Contracting Parties.
- 3) Encouraging exchange and training of specialists, scientists, technicians and students required for specific cooperation programs.

Article (3)

MODALITIES OF IMPLEMENTATION

The Contracting Parties shall endeavour to broaden and intensify their cooperation through the following means:

- 1) Promoting the links and strengthening the cooperation between the business communities, government institutions, regional and local entities, chambers of commerce and industry, and promoting the visits of their representatives aiming to implement bilateral economic and technical cooperation;
- 2) Exchange of business information related to the implementation of this agreement, encouraging the participation in fairs and exhibitions, organizing economic and business events, such as forums, seminars, symposia and conferences;
- 3) Promoting a stronger participation of small and medium-sized enterprises, hereinafter referred to as SMEs, in bilateral economic relations, including the encouragement of establishing joint programs and projects involving SMEs from both countries;
- 4) Encouraging the cooperation in providing consulting, marketing, training and expert services in areas of mutual interest;
- 5) Encouraging the investment activities, the foundation of joint ventures; establishment of company representatives and branch offices in the countries of the Contracting Parties according to their national laws and regulations;
- 6) Promoting third party cooperation, inter-regional cooperation and cooperation at international level on issues of mutual interest; and
- 7) Any other means agreed upon by the Contracting Parties later, to expand and strengthen their cooperation.

Article (4)

MODE OF PAYMENT

For the method of payment and currency used for transactions concluded between natural and legal persons of the countries of the Contracting Parties within the framework of this Agreement, the Contracting Parties shall encourage the utilization of any international method of payment and freely convertible currencies that are widely used to make payments for international transactions and widely exchanged in principal international exchange markets and agreed upon between the contracting parties concerned.

Article (5)

GENERAL PROVISION

Nothing in this Agreement shall be construed as affecting any rights or obligations arising from any existing treaty, convention or agreement entered into force by either of the Contracting Parties prior to the conclusion of this Agreement.

Article (6)

SPECIFIC AGREEMENTS

If deemed necessary, the Contracting Parties may

- 1) conclude specific agreements to be based on this Agreement concerning between the scope of what is referred to above and other special projects that may be agreed upon;
- 2) establish standing or ad hoc committees or working groups and assign a clear mandate to each of them.

Article (7)**JOINT ECONOMIC AND TECHNICAL COMMITTEE**

- 1) With a view to ensure the implementation of this Agreement, a Joint Economic and Technical Committee (hereinafter referred to as "the Committee") shall be established composing of representatives of the government and business community from the Contracting Parties. Each Contracting Party shall appoint a Co-Chair for the Committee.
- 2) The Committee shall meet on mutual consent alternately in the countries of the Contracting Parties.
- 3) The Committee shall establish its own rules of working procedures.
- 4) The Committee shall have the authority to consider, inter alia, the following:
 - a) Encouraging and coordinating the economic and technical cooperation between the Contracting Parties;
 - b) Promoting and considering proposals aimed at the implementation of this Agreement and specific agreements resulting therefrom;
 - c) Working out recommendations for the purposes of removing obstacles that may arise during the execution of any agreement or any project that may be established in accordance with this Agreement;
 - d) Identifying new development opportunities for the bilateral economic relations.

Article (8)**SETTLEMENT OF DISPUTES**

Any dispute that may arise from the interpretation or the implementation of this Agreement shall be settled peacefully, through consultations and negotiations within the Committee or, if those consultations and negotiations fail to resolve the dispute, through diplomatic channels between the Contracting Parties.

Article (9)**OBLIGATIONS OF THE PARTIES**

- 1) This Agreement shall in no way affect any right and obligations of the two parties under international and regional agreements. Consequently, the provisions of this Agreement shall not be quoted and interpreted, neither in part, nor in such a way as to invalidate or otherwise affect the obligations of Hungary arising from the Treaties on which the European Union is founded as well as from the primary and secondary law of the European Union.
- 2) Nothing in this Agreement shall be construed as to oblige the Contracting Parties to extend to the other present or future benefit of any treatment, preference or privilege resulting from any existing or future common market, customs or international agreement to which any of the countries of the Contracting Parties is or may become a member.

Article (10)**AMENDMENT**

The provisions or any texts of this Agreement may be amended by written agreement between the Contracting Parties, on the basis of mutual consent; any amendment to this Agreement shall enter into force in accordance with Article (11) of this Agreement.

Article (11)**ENTRY INTO FORCE**

This Agreement shall enter into force on the thirtieth (30.) day following the receipt of the last notification of the written diplomatic notifications about the internal legal requirements of the Contracting Parties necessary for the entry into force having been completed.

Article (12)**DURATION**

This Agreement shall remain in force for a period of five (5) years and shall automatically be renewed for successive 5 year periods, unless either Contracting Party notifies the other one in writing through diplomatic channels about its intention to terminate this Agreement, at least six (6) months prior to its expiry.

Article (13)**TERMINATION**

The termination of this Agreement shall not affect the validity or the duration of any specific agreement, projects, contracts, activities or commitments made under present Agreement until the completion of such specific agreements, projects, contracts, activities or commitments unless otherwise agreed by the Contracting Parties.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Agreement in Hungarian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence in interpretation, the English text shall prevail.

Done at Budapest, in 2017, Day of October 31.

FOR AND ON BEHALF OF
THE GOVERNMENT OF
HUNGARY

FOR AND ON BEHALF OF
THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF THE SUDAN

GAZDASÁGI ÉS MŰSZAKI EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS MAGYARORSZÁG KORMÁNYA ÉS A SZUDÁNI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT

Magyarország Kormánya és a Szudáni Köztársaság Kormánya – a továbbiakban: a „Szerződő Felek” – felismerve azt, hogy a gazdasági és műszaki együttműködés a szilárd, hosszú távú kétoldalú kapcsolatok fejlesztésének, valamint a Szerződő Felek közötti kölcsönös bizalomnak elengedhetetlen és nélkülözhetetlen eleme; meggyőződve arról, hogy a jelen megállapodás – a továbbiakban: Megállapodás – ténylegesen hozzájárul a Szerződő Felek közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok fejlődéséhez és különösen a kölcsönösen előnyös gazdasági, műszaki és technológiai együttműködés erősödéséhez;

az alábbiakban állapodtak meg:

1. Cikk**A MEGÁLLAPODÁS CÉLJA**

A Szerződő Felek – a hatályos jogszabályaik által nyújtott kereteken belül – megfelelő intézkedések meghozatalával támogatják a kölcsönösen előnyös gazdasági és műszaki együttműködés fejlődését.

2. Cikk**AZ EGYÜTTMŰKÖDÉS HATÁLYA**

A jelen Megállapodásban említett együttműködési területek többek között az alábbiakat foglalják magukban:

- 1) Figyelembe véve a gazdasági kapcsolataik jelenlegi helyzetét és azok fejlesztésének perspektíváit a Szerződő Felek egyetértenek abban, hogy a hosszú távú együttműködés feltételei többek között, de nem kizárólag a következő területeken kedvezőek:
 - a) energetikai szektor;
 - b) kereskedelem;
 - c) mezőgazdaság, élelmiszer- és feldolgozóipar;
 - d) egészségügyi szolgáltatások, gyógyászati technológiák és a gyógyszeripar;
 - e) vízgazdálkodás;
 - f) infrastruktúra-fejlesztés;
 - g) gép- és járműgyártás, járműipar;
 - h) textilipar;
 - i) oktatás;
 - j) infokommunikációs technológia;
 - k) védelmi ágazat;
 - l) rendőri képzés;
 - m) közműinfrastruktúra;
 - n) tudományos és műszaki kutatás, fejlesztés és innováció;
 - o) kultúra.

- 2) A Szerződő Felek közötti stratégiai partnerség és együttműködés erősítése.
- 3) A konkrét együttműködési programokhoz szükséges szakemberek, tudósok, technikusok, diákok cseréjének és képzésének előmozdítása.

3. Cikk

A VÉGREHAJTÁS MÓDJA

A Szerződő Felek törekednek arra, hogy az alább felsorolt eszközökkel szélesítsék és intenzívebbé tegyék együttműködésüket:

- 1) elősegítik a kapcsolatok építését és erősítik az együttműködést az üzleti közösségek, kormányzati intézmények, regionális és helyi szervek, a kereskedelmi és ipari kamarák között, valamint bátorítják e szervek képviselőinek kölcsönös látogatásait így elősegítve a kétoldalú gazdasági és műszaki együttműködés végrehajtását;
- 2) üzleti információkat cserélnek a Megállapodás végrehajtásával kapcsolatban, bátorítják a vásárokon és kiállításokon történő részvételt, gazdasági és üzleti események szervezését úgy, mint fórumok, szemináriumok, szimpóziumok és konferenciák;
- 3) elősegítik a két ország kis- és középvállalkozásainak – a továbbiakban: KKV – nagyobb mértékű bevonását a kétoldalú gazdasági kapcsolatok területén ideértve a két ország KKV-inak bevonásával megvalósuló közös programok és projektek szervezésének ösztönzését;
- 4) bátorítják az együttműködést konzultációs, marketing, képzési és szakértői szolgáltatások nyújtásában a kölcsönös érdeklődésre számot tartó területeken;
- 5) bátorítják a beruházási tevékenységet, vegyesvállalatok alapítását, vállalati képviseletek és fiókirodák létesítését a Szerződő Felek országaiban a területükön alkalmazandó jogszabályoknak megfelelően;
- 6) elősegítik a harmadik féllel való együttműködést a régiók közötti és a nemzetközi szintű együttműködést a kölcsönös érdeklődésre számot tartó kérdésekben;
- 7) a Szerződő Felek által a későbbiekben elfogadott egyéb eszközök útján kiterjesztik és erősítik együttműködésüket.

4. Cikk

FIZETÉSI MÓDOK

A jelen Megállapodás keretein belül a Szerződő Felek országainak természetes és jogi személyei közötti ügyletek lebonyolításakor használatos fizetési módok és pénznemek vonatkozásában a Szerződő Felek ösztönzik bármely nemzetközileg elfogadott, fizetési mód és szabadon átváltható valuta használatát, amelyek széleskörűen használtak nemzetközi tranzakciókban, illetve széleskörűen átválthatók a főbb nemzetközi devizapiacokon, és, amelyekben a szerződő felek megállapodnak.

5. Cikk

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉS

A jelen Megállapodás egyik rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az valamelyik Szerződő Fél által e Megállapodás megkötése előtt megkötött bármely nemzetközi szerződésből, egyezményből vagy megállapodásból eredő bármilyen jogot vagy kötelezettséget érintene.

6. Cikk

KÜLÖN MEGÁLLAPODÁSOK

Szükség esetén a Szerződő Felek

- 1) konkrét megállapodásokat kötnek a jelen Megállapodás alapján a fent említett együttműködési területeken és más, közös egyetértésen alapuló meghatározott projektekkel kapcsolatban;
- 2) meghatározott mandátummal felhatalmazott állandó vagy ad hoc bizottságokat, illetve munkacsoportokat állítanak fel.

7. Cikk

GAZDASÁGI ÉS MŰSZAKI VEGYES BIZOTTSÁG

- 1) A jelen Megállapodás végrehajtásának biztosítása céljából Gazdasági és Műszaki Vegyes Bizottság (a továbbiakban „Bizottság”) alakul a Szerződő Felek kormányainak képviselőiből és a két ország üzleti életének szereplőiből. A Szerződő Felek a Bizottságba egy-egy társelnököt jelölnek.

- 2) A Bizottság közös egyetértés alapján a Szerződő Felek országaiban felváltva ülésezik.
- 3) A Bizottság munkarendjének szabályait maga állapítja meg.
- 4) A Bizottság többek között az alábbi kérdések áttekintésére jogosult:
 - a) a Szerződő Felek közötti gazdasági és műszaki együttműködés ösztönzése és koordinálása;
 - b) a jelen Megállapodás végrehajtását, valamint a jelen Megállapodásból eredő megállapodások végrehajtását célzó javaslatok támogatása és mérlegelése;
 - c) ajánlások kidolgozása a jelen Megállapodással összhangban létrejövő megállapodások vagy projektek végrehajtása során esetlegesen felmerülő akadályok elhárítása céljából;
 - d) a kétoldalú gazdasági kapcsolatok új fejlesztési lehetőségeinek feltárása.

8. Cikk

VITARENDEZÉS

A jelen Megállapodás értelmezésével vagy végrehajtásával kapcsolatban a Szerződő Felek között felmerülő viták rendezése békés úton, a Bizottságon belüli konzultációk és tárgyalások révén, vagy amennyiben ezek a konzultációk és tárgyalások nem rendezik a vitát, diplomáciai csatornákon keresztül történik.

9. Cikk

A SZERZŐDŐ FELEK KÖTELEZETTSÉGEI

- 1) Jelen Megállapodás nem befolyásolja azokat a kötelezettségeket, amelyek Magyarország európai uniós tagságából fakadnak. Következésképpen jelen Megállapodás rendelkezései sem részlegesen, sem oly módon nem idézhetők vagy értelmezhetők, hogy érvénytelenítsék, vagy bármilyen más módon befolyásolják Magyarországnak különösen az Európai Uniót létrehozó Szerződésekből, valamint általában véve az Európai Unió elsődleges és másodlagos jogából származó kötelezettségeit.
- 2) Jelen Megállapodás egyik rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy azok a Szerződő Feleket arra kötelezik, hogy bármelyik olyan meglévő vagy jövőbeni közös piaci, vám- vagy nemzetközi megállapodásból eredő bármilyen elbánás, kedvezmény vagy előjog jelenlegi vagy jövőbeni hasznát kiterjesszék a másik félre, amelynek a Szerződő Felek jelenleg tagjai vagy a későbbiekben tagjai lehetnek.

10. Cikk

MÓDOSÍTÁS

Jelen Megállapodás rendelkezései és szövege a Szerződő Felek közötti írásos megállapodás alapján módosítható a felek közös megegyezése alapján. A jelen Megállapodásra vonatkozó bármilyen módosítás a jelen Megállapodás 11. Cikke értelmében lép hatályba.

11. Cikk

HATÁLYBALÉPÉS

Jelen Megállapodás az utolsó olyan értesítés kézhezvételét követő 30. (harmincadik) napon lép hatályba, amelyben az egyik Szerződő Fél diplomáciai csatornákon keresztül írásban értesíti a másik Szerződő Felet a Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos jogi követelmények teljesüléséről.

12. Cikk

A MEGÁLLAPODÁS IDŐTARTAMA

Jelen Megállapodás hatálybalépésének időpontjától számított öt (5) évig marad hatályban, valamint automatikusan megújul újabb 5 év hosszúságú időszakokra kivéve, ha bármely Szerződő Fél a diplomáciai csatornákon keresztül írásban minimum hat (6) hónappal hatályának lejártá előtt arról tájékoztatja a másik Szerződő Felet, hogy a jelen Megállapodást meg kívánja szüntetni.

13. Cikk

FELMONDÁS

Jelen Megállapodás megszüntetése nem befolyásolja a jelen Megállapodás alapján kötött illetve végzett konkrét megállapodások, projektek, szerződések, tevékenységek vagy kötelezettségvállalások érvényességét vagy időtartamát az említett konkrét megállapodások, projektek, szerződések, tevékenységek vagy kötelezettségvállalások teljesítéséig, amennyiben a Szerződő Felek másképp nem döntenek.

FENTIEK HITELEŰL, az alulírottak a kormányuktól kapott kellő felhatalmazás birtokában aláírták a megállapodást, magyar és angol nyelven, mindkét szöveg egyformán hiteles. eltérés esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.

Készült Budapesten, 2017. október 31-én.

Magyarország Kormánya részéről

a Szudáni Köztársaság Kormánya részéről”

- 4. §** (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) A 2. § és a 3. § a Megállapodás 11. cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.
(3) A Megállapodás, illetve a 2. § és a 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.
(4) E rendelet végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külgazdasági ügyekért felelős miniszter gondoskodik.
- 5. §** E rendelet tervezetének a 74/393/EKG tanácsi határozat 1. cikk (2) bekezdése szerinti előzetes bejelentése megtörtént.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 376/2017. (XII. 11.) Korm. rendelete a muzeális intézmények működési engedélyéről

A Kormány a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés d) és o) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. Általános rendelkezések

1. § E rendelet alkalmazásában:

1. *adattár*:
 - a) a muzeális intézményben őrzött kulturális javakra vonatkozó papíralapú, szöveges, képi, hangzó, továbbá informatikai hordozókon tárolt
 - aa) ásatási dokumentációk,
 - ab) kiállítási tématervek és forgatókönyvek,
 - ac) adattári jelentések,
 - ad) gyűjtési naplók,
 - ae) kéziratok,
 - af) restaurálási anyagvizsgálati és laboratóriumi szakvélemények,
 - ag) archív levelezések és
 - ah) képi dokumentumok,
 - b) a muzeális intézmény történetével kapcsolatos tudományos forrásértékű dokumentumok, valamint
 - c) a muzeális intézmény működésével kapcsolatos sajtóarchívum gyűjteménye;
2. *állományvédelem szempontjainak megfelelő tér*: a kulturális javak tárolására és kiállítására alkalmas, műtárgyakra káros anyagot nem tartalmazó levegőjű, szabályozott, egyenletes hőmérsékletű, páratartalmú és megvilágítottágú tér, amely a megelőző állományvédelem feladatainak ellátásához szükséges pára-, hő- és fénymérő eszközökkel ellátott, biológiai kártevőktől mentes, és lehetővé teszi a kulturális javak biztonságos megőrzését és mozgását;
3. *múzeumpedagógiai foglalkoztató tér*: csoportfoglalkozások, közművelődési programok, oktatási feladatok ellátására létrehozott, legalább 20 fő befogadására alkalmas, korszerű audiovizuális vagy más múzeumpedagógiai szemléltető eszközökkel felszerelt közösségi tér;

4. *restaurátorműhely*: olyan állományvédelmi feladatok ellátására alkalmas tér, amely a restaurálás feladatainak ellátásához szükséges eszközökkel ellátott, valamint tűz- és munkavédelmi szempontból biztonságos munkavégzésre alkalmas.

2. A működési engedély kiadásának szakmai feltételei

- 2. §** Közérdekű muzeális kiállítóhely működési engedélyének kiadása iránti kérelemben a fenntartó igazolja, hogy
- a) a muzeális intézményt befogadó épületben az állományvédelem szempontjainak megfelelő, állandó kiállítás bemutatására alkalmas kiállító helyiséget alakított ki, és az épületet mechanikus vagy elektronikus védelemmel látta el,
 - b) a muzeális intézmény a kulturális alapellátás feladatainak teljesítése érdekében
 - ba) a szakágának megfelelő állandó kiállítást mutat be, amely – a november 1-jétől március 31-éig terjedő időszak kivételével – hetente legalább három napon át (beleértve a hétvége egyik napját), naponta legalább négyórás nyitvatartás és a c) pontban meghatározott munkakört betöltő alkalmazott jelenléte mellett látogatható, továbbá
 - bb) a kiállításához és a Nemzeti alaptantervhez illeszkedő közművelődési és múzeumpedagógiai szolgáltatásokat nyújt,
 - c) a muzeális intézményben múzeumi közművelődési szakember, múzeumpedagógus vagy az állandó kiállítás témájának megfelelő szakképzettségű muzeológus munkakört létesít, amelyet a muzeális intézményekben foglalkoztatottak képzési követelményeire és jogviszonyára irányadó jogszabályokban meghatározott képzéssel rendelkező szakember tölt be, valamint
 - d) az arra jogosult a kérelem alapjául szolgáló kulturális javakat a muzeális intézmények nyilvántartási szabályzatáról szóló miniszteri rendelet (a továbbiakban: nyilvántartási rendelet) szerinti hitelesítés nélküli alapleltárba vagy külön nyilvántartásba vette.

- 3. §** Közérdekű muzeális gyűjtemény működési engedélyének kiadása iránti kérelemben a fenntartó igazolja, hogy
- a) a muzeális intézményt befogadó épületben az állományvédelem szempontjainak megfelelő, állandó kiállítás bemutatására alkalmas kiállító helyiséget és gyűjteményi raktárt alakított ki, valamint az épületet mechanikus vagy elektronikus védelemmel látta el,
 - b) a muzeális intézmény hetente legalább egyszer négyórás időtartamban biztosítja a kutatás feltételeit,
 - c) a muzeális intézmény a kulturális alapellátás feladatainak teljesítése érdekében
 - ca) a gyűjtőkörének megfelelő állandó kiállítást mutat be, amely – a november 1-jétől március 31-éig terjedő időszak kivételével – hetente legalább három napon át (beleértve a hétvége egyik napját), naponta legalább négyórás nyitvatartás és a d) pontban meghatározott munkakört betöltő alkalmazott jelenléte mellett látogatható, és
 - cb) a kiállításához és a Nemzeti alaptantervhez illeszkedő közművelődési és múzeumpedagógiai szolgáltatásokat nyújt,
 - d) a muzeális intézményben a gyűjtőkörébe tartozó szakágnak megfelelő muzeológus munkakört létesít, amelyet a muzeális intézményekben foglalkoztatottak képzési követelményeire és jogviszonyára irányadó jogszabályokban meghatározott képzéssel rendelkező szakember tölt be, valamint
 - e) az arra jogosult a kérelem alapjául szolgáló kulturális javakat a nyilvántartási rendelet szerinti hitelesítés nélküli alapleltárba vagy külön nyilvántartásba vette.

- 4. §** A tematikus múzeum működési engedélyének kiadása iránti kérelemben a fenntartó igazolja, hogy
- a) a múzeum használatában álló épületben az állományvédelem szempontjainak megfelelő állandó és időszakos kiállítás bemutatására alkalmas kiállító helyiségeket, továbbá gyűjteményi raktárt, könyvtárat, adattárat, valamint elkülönítetten vagy a kiállító térben múzeumpedagógiai foglalkoztató teret és a közönség fogadását és múzeumi kiadványok árusítását szolgáló helyiséget alakított ki, továbbá az épületet elektronikus és mechanikus védelemmel látta el,
 - b) a múzeum a kulturális alapellátás feladatainak teljesítése érdekében
 - ba) a gyűjtőkörének megfelelő állandó, valamint időszaki kiállítást mutat be, amelyek évente legalább 260 napon át (beleértve minden hónap egyik hétvégéjének a múzeum által meghatározott napját, továbbá Magyarország nemzeti ünnepét), naponta legalább négyórás nyitvatartás és a d) pontban meghatározott valamely munkakört betöltő alkalmazott szakmai felügyelete mellett látogathatók,

- bb) a kiállításokhoz, a Nemzeti alaptantervhez illeszkedő közművelődési és múzeumpedagógiai szolgáltatásokat nyújt, továbbá
- bc) weboldalt működtet és a látogatók számára online szolgáltatásokat biztosít,
- c) a muzeális intézmény hetente legalább egyszer négyórás időtartamban kutatószolgálatot működtet,
- d) a múzeumban a gyűjtőkörébe tartozó szakáganként muzeológus, továbbá műtárgyvédelmi munkatárs és múzeumpedagógus munkakört létesít, amelyet a muzeális intézményekben foglalkoztatottak képesítési követelményeire és jogviszonyára irányadó jogszabályokban meghatározott képesítéssel rendelkező szakember tölt be, valamint
- e) az arra jogosult a kérelem alapjául szolgáló kulturális javakat a nyilvántartási rendelet szerinti hitelesítés nélküli alaplétárba vagy külön nyilvántartásba vette.

5. §

A területi múzeum működési engedélyének kiadása iránti kérelemben a fenntartó igazolja, hogy

- a) a múzeum használatában álló épületben az állományvédelem szempontjainak megfelelő,
 - aa) állandó és időszakos kiállítás bemutatására alkalmas kiállító helyiségeket,
 - ab) gyűjteményi raktárt,
 - ac) könyvtárat és adattárat,
 - ad) elkülönítetten vagy a kiállító térben múzeumpedagógiai foglalkoztató teret, valamint a közönség fogadását és múzeumi kiadványok árusítását szolgáló helyiséget
 alakított ki, továbbá az épületet elektronikus és mechanikus védelemmel látta el,
- b) a múzeum a kulturális alapellátás feladatainak teljesítése érdekében
 - ba) a gyűjtőkörének megfelelő állandó, valamint időszakos kiállítást mutat be, amelyek évente legalább 260 napon át (beleértve minden hónap egyik hétvégéjének a múzeum által meghatározott napját, továbbá Magyarország nemzeti ünnepeit), naponta legalább hatórás nyitvatartás és a d) pontban meghatározott valamely munkakört betöltő alkalmazott szakmai felügyelete mellett látogathatók,
 - bb) a kiállításokhoz és a Nemzeti alaptantervhez illeszkedő, a lokális identitást erősítő közművelődési és múzeumpedagógiai szolgáltatásokat nyújt, továbbá
 - bc) weboldalt működtet és a látogatók számára online szolgáltatásokat biztosít,
- c) a múzeum hetente legalább egyszer négyórás időtartamban kutatószolgálatot működtet,
- d) a múzeumban a gyűjtőkörébe tartozó szakáganként muzeológus, továbbá műtárgyvédelmi munkatárs és múzeumpedagógus munkakört létesít, amelyet a muzeális intézményekben foglalkoztatottak képesítési követelményeire és jogviszonyára irányadó jogszabályokban meghatározott képesítéssel rendelkező szakember tölt be, valamint
- e) az arra jogosult a kérelem alapjául szolgáló kulturális javakat a nyilvántartási rendelet szerinti hitelesítés nélküli alaplétárba vagy külön nyilvántartásba vette.

6. §

A megyei hatókörű városi múzeum működési engedélyének kiadása iránti kérelemben a fenntartó igazolja, hogy

- a) a múzeum használatában álló épületben az állományvédelem szempontjainak megfelelő,
 - aa) állandó és időszakos kiállítás bemutatására alkalmas kiállító helyiségeket,
 - ab) gyűjteményi raktárakat,
 - ac) kémiai vagy biológiailag fertőzött kulturális javak elkülönítésére, mentesítésére is alkalmas előkészítő raktárt, megyei hatókörű vagy regionális feladatok ellátására is alkalmas, felszerelt restaurátor műhelyeket, vegyszerraktárt,
 - ad) könyvtárat és adattárat,
 - ae) múzeumpedagógiai foglalkoztató teret, a közönség fogadását, rendezvények megtartását és múzeumi kiadványok árusítását szolgáló helyiségeket
 alakított ki, továbbá az épületet elektronikus és mechanikus, továbbá élőerős védelemmel látta el,
- b) a múzeum a kulturális alapellátás feladatainak teljesítése érdekében
 - ba) gyűjtőkörének megfelelő állandó, valamint időszakos kiállításokat mutat be, amelyek évente legalább 312 napon át (beleértve minden hónap egyik hétvégéjének a múzeum által meghatározott napját, továbbá Magyarország nemzeti ünnepeit), naponta legalább nyolcórás nyitvatartás és a d) pontban meghatározott munkakört betöltő, felsőfokú végzettséggel és szakképzettséggel rendelkező alkalmazott szakmai felügyelete mellett látogathatók,
 - bb) a kiállításokhoz és a Nemzeti alaptantervhez illeszkedő rendszeres közművelődési és múzeumpedagógiai szolgáltatásokat nyújt, továbbá

- bc) weboldalt működtet, amelyen hozzáférhetővé teszi a digitalizált kulturális javakat, valamint a látogatók számára online szolgáltatásokat biztosít,
- c) a múzeum hetente legalább két napon négyórás időtartamban kutatószolgálatot működtet,
- d) a múzeumban
 - da) a gyűjtőkörébe tartozó szakáganként egy vagy több, de összesen legalább nyolc muzeológus,
 - db) legalább két restaurátor, természettudományi gyűjtemény esetén preparátor,
 - dc) állományvédelmi felelős,
 - dd) legalább két múzeumi közművelődési szakember és múzeumpedagógus,
 - de) múzeumi marketing-, reklám- és kommunikációs szakember,
 - df) legalább két múzeumi gyűjtemény- és raktárkezelő,
 - dg) múzeumi könyvtáros vagy informatikus könyvtáros, továbbá
 - dh) múzeumi informatikus
 munkakört létesít, amelyet a muzeális intézményekben foglalkoztatottak képesítési követelményeire és jogviszonyára irányadó jogszabályokban meghatározott képesítéssel rendelkező szakember tölt be, valamint
- e) az arra jogosult a kérelem alapjául szolgáló kulturális javakat a nyilvántartási rendelet szerinti alapleltárba vagy külön nyilvántartásba vette.

7. § Az országos szakmúzeum működési engedélyének kiadása iránti kérelemben a fenntartó igazolja, hogy

- a) a múzeum használatában álló épületben az állományvédelem szempontjainak megfelelő,
 - aa) állandó és időszakos kiállítás bemutatására alkalmas kiállító helyiségeket,
 - ab) gyűjteményi raktárt,
 - ac) előkészítő raktárt, felszerelt restaurátor műhelyt és vegyszerraktárt,
 - ad) könyvtárat és adattárat,
 - ae) múzeumpedagógiai foglalkoztató teret, a közönség fogadását, rendezvények megtartását és múzeumi kiadványok árusítását szolgáló helyiségeket alakított ki, továbbá az épületet elektronikus és mechanikus, továbbá élőerős védelemmel látta el,
- b) a múzeum a kulturális alapellátás feladatainak teljesítése érdekében
 - ba) gyűjtőkörének megfelelő állandó, valamint időszaki kiállításokat mutat be, amelyek évente legalább 312 napon át (beleértve minden hónap egyik hétvégéjének a múzeum által meghatározott napját, továbbá Magyarország nemzeti ünnepeit), naponta nyolcórás nyitvatartás és a d) pontban meghatározott munkakört betöltő, felsőfokú végzettséggel és szakképzettséggel rendelkező alkalmazott szakmai felügyelete mellett látogathatók,
 - bb) a kiállításokhoz és a Nemzeti alaptantervhez illeszkedő rendszeres közművelődési és múzeumpedagógiai szolgáltatásokat nyújt, továbbá
 - bc) weboldalt működtet, amelyen hozzáférhetővé teszi a digitalizált kulturális javakat, valamint a látogatók számára online szolgáltatásokat biztosít,
- c) a múzeum hetente legalább két napon négyórás időtartamban kutatószolgálatot működtet,
- d) a múzeumban
 - da) a gyűjtőkörébe tartozó szakágban legalább két muzeológus,
 - db) restaurátor vagy – természettudományi gyűjtemény esetén – preparátor,
 - dc) legalább két múzeumpedagógus,
 - dd) múzeumi könyvtáros vagy informatikus könyvtáros, továbbá
 - de) múzeumi gyűjtemény- és raktárkezelő
 munkakört létesít, amelyet a muzeális intézményekben foglalkoztatottak képesítési követelményeire és jogviszonyára irányadó jogszabályokban meghatározott képesítéssel rendelkező szakember tölt be, valamint
- e) az arra jogosult a kérelem alapjául szolgáló kulturális javakat a nyilvántartási rendelet szerinti hitelesítés nélküli alapleltárba vagy külön nyilvántartásba vette.

8. § Az országos múzeum működési engedélyének kiadása iránti kérelemben igazolja, hogy

- a) a múzeum használatában álló épületben az állományvédelem szempontjainak megfelelő,
 - aa) állandó és időszakos kiállítás bemutatására alkalmas kiállító helyiségeket,
 - ab) gyűjteményi raktárakat,
 - ac) előkészítő raktárt, felszerelt restaurátor műhelyeket, vegyszerraktárt,
 - ad) fotóműhelyt,

- ae) könyvtárat és adattárat,
 - af) múzeumpedagógiai foglalkoztató teret, a közönség fogadását, rendezvények megtartását és múzeumi kiadványok árusítását szolgáló helyiségeket
- alakított ki, továbbá az épületet elektronikus és mechanikus, továbbá élőerős védelemmel látta el,
- b) a múzeum a kulturális alapellátás feladatainak teljesítése érdekében
 - ba) gyűjtőkörének megfelelő állandó, valamint időszaki kiállításokat mutat be, amelyek évente legalább 312 napon át (beleértve minden hónap egyik hétvégéjének a múzeum által meghatározott napját, továbbá Magyarország nemzeti ünnepeit), naponta nyolcórás nyitvatartás és a d) pontban meghatározott munkakört betöltő, felsőfokú végzettséggel és szakképzettséggel rendelkező alkalmazott szakmai felügyelete mellett látogathatók,
 - bb) a kiállításokhoz és a Nemzeti alaptantervhez illeszkedő rendszeres közművelődési és múzeumpedagógiai szolgáltatásokat nyújt, továbbá
 - bc) weboldalt működtet, amelyen hozzáférhetővé teszi a digitalizált kulturális javakat, valamint a látogatók számára online szolgáltatásokat biztosít,
 - c) a múzeum hetente legalább két napon négyórás időtartamban kutatószolgálatot működtet, valamint biztosítja a könyvtári állomány kutatását,
 - d) a múzeumban
 - da) a gyűjtőkörébe tartozó szakáganként több muzeológus,
 - db) legalább két restaurátor, természettudományi gyűjtemény esetén preparátor,
 - dc) legalább két múzeumi közművelődési szakember, múzeumi kulturális menedzser és múzeumpedagógus,
 - dd) múzeumi marketing, reklám- és kommunikációs szakember,
 - de) múzeumi könyvtáros vagy informatikus könyvtáros,
 - df) múzeumi adattáros,
 - dg) múzeumi informatikus,
 - dh) múzeumi fotós,
 - di) múzeumi jogász,
 - dj) műtárgykölcsönzési szakember, továbbá
 - dk) legalább két múzeumi gyűjtemény- és raktárkezelő
- munkakört létesít, amelyet a muzeális intézményekben foglalkoztatottak képesítési követelményeire és jogviszonyára irányadó jogszabályokban meghatározott képesítéssel rendelkező szakember tölt be, valamint az arra jogosult a kérelem alapjául szolgáló kulturális javakat a nyilvántartási rendelet szerinti alapteltárba vagy külön nyilvántartásba vette.

- 9. §**
- (1) A 2. § c) pontja szerinti múzeumi közművelődési szakember munkakör létesítése igazolható köznevelési vagy közművelődési intézménnyel vagy az (5) bekezdés szerinti múzeummal kötött együttműködési megállapodás megkötésével, ha a köznevelési intézmény, a közművelődési intézmény vagy a múzeum biztosítja az előírt nyitvatartási időben a múzeumi közművelődési szakember jelenlétét a muzeális intézményben.
 - (2) A 2. § c) pontja és 3. § d) pontja szerinti muzeológus munkakör létesítése igazolható az (5) bekezdés szerinti múzeummal kötött együttműködési megállapodás megkötésével, ha a múzeum hetente legalább egy alkalommal, minimum 8 órában biztosítja a szakágnak megfelelő muzeológus jelenlétét a muzeális intézményben.
 - (3) A 4. § d) pontja, valamint az 5. § d) pontja szerinti műtárgyvédelmi munkatárs munkakör létesítése igazolható az (5) bekezdés szerinti múzeummal kötött együttműködési megállapodás megkötésével, ha a múzeum havonta legalább két alkalommal, alkalmanként minimum 8 órában biztosítja műtárgyvédelmi munkatársának jelenlétét a múzeumban.
 - (4) A 4. § d) pontja, valamint az 5. § d) pontja szerinti muzeológus munkakör létesítése igazolható az (5) bekezdés szerinti múzeummal kötött együttműködési megállapodás megkötésével, ha a múzeum hetente legalább egy alkalommal, minimum 8 órában biztosítja a szakágnak megfelelő muzeológus jelenlétét a múzeumban.
 - (5) Az (1)–(4) bekezdésben foglalt megállapodások megkötésére
 - a) megyei hatókörű városi múzeum,
 - b) tematikus múzeum,
 - c) területi múzeum,

- d) országos szakmúzeum vagy
 - e) országos múzeum
- jogosult.
- (6) Tematikus múzeumban és területi múzeumban legfeljebb két munkakör létesítése teljesíthető a (3) vagy a (4) bekezdés szerinti megállapodás útján.

3. A működési engedély kiadása, módosítása, visszavonása

- 10. §** (1) A működési engedély iránti kérelmet a fenntartó nyújtja be – a 14. §-ban meghatározott kivétellel – az 1. mellékletben meghatározott adattartalomnak megfelelően a kultúráért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) által rendszeresített formanyomtatványon (a továbbiakban: formanyomtatvány).
- (2) A kérelemhez – a 14. §-ban meghatározott kivétellel – csatolni kell
- a) a kérelem alapjául szolgáló kulturális javak használati jogcímét igazoló dokumentumot,
 - b) a tulajdonos nyilatkozatát arról – a Magyar Állam tulajdonában lévő kulturális javak esetét ide nem értve –, hogy a kulturális javak saját tulajdonát képezik, továbbá per-, teher- és igénymentesek, és a muzeális intézmény létesítéséhez hozzájárul, valamint
 - c) a muzeális intézményt befogadó ingatlan használati jogcímét igazoló dokumentumot.
- (3) Múzeum működési engedélyének kiadására irányuló kérelem esetén a (2) bekezdésben foglaltakon túlmenően csatolni kell a fenntartó által jóváhagyott múzeumi küldetésnyilatkozatot és stratégiai tervet.
- (4) Országos szakmúzeum vagy országos múzeum működési engedélyének kiadására irányuló kérelemhez csatolni kell a múzeum fenntartójának nyilatkozatát, amelyben vállalja, hogy a múzeum ellátja az országos múzeum, az országos szakmúzeum, a nemzeti könyvtár, az országos szakkönyvtár és az állami egyetem könyvtárának kiemelt feladatairól szóló miniszteri rendelet szerinti feladatokat.
- (5) Ha a muzeális intézmény fenntartója a szakmai munkakörök létesítésére és betöltésére vonatkozó kötelezettségét a 9. § szerinti megállapodás alapján teljesíti, a kérelemhez csatolni kell a megállapodás másolatát is.
- 11. §** Ha a fenntartó kérelmezi, hogy a muzeális intézmény a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Kultv.) 37/A. § (8)–(10) bekezdése alapján nemzeti bázisintézmény címet kapjon, a kérelemben – a muzeális intézmény szakmai besorolásának megfelelően – a 10. §-ban meghatározottakon túlmenően igazolni kell a Kultv. 37/A. § (8) bekezdésében meghatározott feltételek teljesítését.
- 12. §** (1) A Kultv. 45/A. § (1a) bekezdése szerinti esetben a fenntartó a kérelemhez csatolja az eltérő gyűjtőterület szakmai indokolását.
- (2) Ha a kérelem elbírálása során szakvélemény beszerzése szükséges, a miniszter
- a) természettudomány gyűjtőkör esetén a Magyar Természettudományi Múzeumot,
 - b) néprajz gyűjtőkör esetén a Néprajzi Múzeumot,
 - c) történet gyűjtőkör esetén a Magyar Nemzeti Múzeumot,
 - d) képzőművészet gyűjtőkör esetén a Szépművészeti Múzeumot, a Magyar Nemzeti Galériát vagy a Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeumot
- rendeli ki szakértőként.
- (3) A miniszter a kérelem elbírálása során a kulturális javakhoz való széles körű és egyenlő hozzáférést, a muzeális intézmények szakmai tevékenységének szakágankénti hatékonyságát és eredményességét, valamint a kulturális javak védelmének, biztonságának kérdéseit mérlegeli.
- 13. §** (1) A Kultv. 46. § (2a) bekezdése szerinti esetben a fenntartó a kérelemhez csatolja az eltérő gyűjtőterület szakmai indokolását.
- (2) Ha a kérelem elbírálása során szakvélemény beszerzése szükséges, a miniszter a gyűjtőterület szerint illetékes megyei hatókörű városi múzeumot rendeli ki szakértőként.
- 14. §** Ha a működési engedély módosítását a muzeális intézmény nevének vagy székhelyének megváltozása indokolja, a fenntartó a változás tényének bejelentésével és igazolásával kezdeményezi a működési engedély módosítását.

- 15. §** Ha az eljárásba szakértő bevonása szükséges, a miniszter múzeumi szakterületen kulturális szakértői tevékenység végzésére jogosult szakértőt rendel ki. Az eljárásban a szakfelügyelő szakértőnek minősül.
- 16. §** A működési engedély – a 17. §-ban foglalt kivételekkel – határozatlan időre szól.
- 17. §**
- (1) A miniszter határidő egyidejű kitűzésével ideiglenes működési engedélyt ad ki
 - a) közérdekű muzeális kiállítóhely működési engedélyének kiadása iránti kérelem esetén, ha a fenntartó a 4. § a)–c) pontjában foglalt feltételek teljesítését igazolja, és a kérelemhez csatolt nyilatkozatában vállalja a hiányzó feltételek határidőn belüli teljesítését,
 - b) közérdekű muzeális gyűjtemény működési engedélyének kiadása iránti kérelem esetén, ha a fenntartó az 5. § a), c) és d) pontjaiban foglalt feltételek teljesítését igazolja, és a kérelemhez csatolt nyilatkozatában vállalja a hiányzó feltételek határidőn belüli teljesítését.
 - (2) A hiányzó feltételek teljesítésére kitűzött határidő egy évnél hosszabb időtartam nem lehet, amelyet a miniszter a fenntartó kérelmére – a hiányosságok megszüntetéséhez szükséges időtartam figyelembevételével – legfeljebb egy évvel meghosszabbíthat, ha a fenntartó önhibáján kívül nem képes a hiányzó feltételek határidőn belüli teljesítésére.
 - (3) Ha a fenntartó a kitűzött határidőn belül igazolja azoknak a hiányzó feltételeknek a teljesítését, amelyek miatt csak ideiglenes működési engedélyt kaphatott, a miniszter a működési engedélyt kiadja, ellenkező esetben az ideiglenes működési engedély hatályát veszti.
- 18. §**
- (1) A működési engedély tartalmazza a muzeális intézmény
 - a) nevét,
 - b) székhelyét,
 - c) alapításának évét,
 - d) szakmai besorolását,
 - e) gyűjtőkörét, közérdekű muzeális kiállítóhely esetén szakágának megnevezését és állandó kiállításának témáját,
 - f) gyűjtőterületét, a közérdekű muzeális kiállítóhely esetét kivéve,
 - g) a kiállításában bemutatott vagy a gyűjteményébe tartozó kulturális javak tulajdonosának megnevezését, valamint
 - h) fenntartójának megnevezését, címét.
 - (2) Az ideiglenes működési engedély az (1) bekezdésben meghatározottakon túlmenően tartalmazza
 - a) a folyamatos és rendeltetésszerű működéshez hiányzó feltételeket,
 - b) a hiányzó feltételek teljesítésének határidejét, valamint
 - c) a teljesítés módját.
 - (3) Ha a miniszter a muzeális intézménynek a Kultv. 37/A. § (8) bekezdése alapján nemzetiségi bázisintézmény címet adományoz, a működési engedélyben e címet a szakmai besorolás mellett fel kell tüntetni.
 - (4) A miniszter a működési engedélyek nyilvántartását a kormányzati portálon évente közzéteszi.
 - (5) A miniszter a működési engedélyt megküldi a székhely szerint illetékes megyei hatókörű városi múzeumnak, budapesti székhely esetén a Budapesti Történelmi Múzeumnak.
 - (6) Ha
 - a) a muzeális intézmény fenntartója vagy
 - b) a muzeális intézmény kiállításában bemutatott vagy a gyűjteményébe tartozó kulturális javak tulajdonosa természetes személy, a kérelemhez benyújtott nyilatkozatával hozzájárul – a (4) bekezdés szerinti nyilvántartással összefüggésben – az (1) bekezdés g) és h) pontja szerinti adatai kezeléséhez.
- 19. §**
- (1) A fenntartó a változás bekövetkezésétől számított 40 napon belül a működési engedély módosítását köteles kérni a formanyomtatvány benyújtásával, ha
 - a) a folyamatos és rendeltetésszerű működéshez szükséges feltételeket a működési engedélyben foglalható képezt más szakmai besorolásnál meghatározottak szerint teljesíti, vagy
 - b) a 18. § (1) bekezdés a)–h) pontjában foglalt adatok megváltoznak.
 - (2) A fenntartó személyében bekövetkező változás esetén a módosítás iránti kérelmet az új fenntartó nyújtja be – a fenntartó jogutód nélküli megszűnését ide nem értve – a korábbi fenntartó hozzájárulásával, a változás bekövetkezésétől számított 40 napon belül.

(3) A működési engedély módosítására a működési engedély kiadására vonatkozó szabályok alkalmazandók.

- 20. §** (1) Ha a múzeum működési engedélyének módosítására a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Kötv.) 23/E. § (4) és (4a) bekezdése szerinti esetben kerül sor, az eljárást a miniszter – a kulturális örökségvédelméért felelős miniszter a Kötv. 22. § (11) bekezdése szerinti határidő leteltét követő napon tett bejelentése alapján – hivatalból megindítja.
- (2) A kulturális örökség védelméért felelős miniszter az (1) bekezdése szerinti bejelentésében nyilatkozik arról, hogy a szerződéskötés elmaradására a nagyberuházást megelőző feltárás végzésére jogosult múzeumnak (a továbbiakban e § alkalmazásában: múzeum) felróható okból került sor.
- (3) A miniszter az (1) bekezdés szerinti bejelentés alapján a múzeum működési engedélyét akként módosítja, hogy – a kulturális örökség védelméért felelős miniszter a Kötv. 23/E. § (4a) bekezdése szerinti egyetértésével – a régészeti gyűjtőkört lezárja.
- 21. §** (1) A muzeális intézmény működési engedélyének visszavonására irányuló kérelmet a fenntartó a Kultv. 41. § (3) bekezdésében foglaltak szerinti esetekben nyújthatja be a formanyomtatványon.
- (2) A kérelemhez csatolni kell a megszűnő muzeális intézményben őrzött kulturális javakat átvevő nyilatkozatát arról, hogy azok biztonságos őrzését vállalja.
- 22. §** (1) A miniszter a muzeológiai szakfelügyelet útján rendszeresen – legalább ötévente egyszer – vizsgálja a muzeális intézmények működési engedélyében foglaltak megvalósulását és betartását.
- (2) Ha a miniszternek a muzeális intézmény működési engedélyében feltüntetett szakmai besorolásnak megfelelő folyamatos és rendeltetésszerű működéshez szükséges feltételek teljesítésével kapcsolatos hiányosság jut tudomására – a hiányosságok megszüntetéséhez szükséges időtartam figyelembevételével, legfeljebb egyéves, a muzeális intézmény műtárgyállományát súlyosan veszélyeztető hiányosság esetén legfeljebb 15 napos határidő megjelölésével – felszólítja a fenntartót a hiányosságok megszüntetésére.
- (3) Ha a fenntartó önhibáján kívül nem képes a hiányosságok megszüntetésére, a (2) bekezdés szerinti határidőt a miniszter a fenntartó kérésére – a hiányosságok megszüntetéséhez szükséges időtartam figyelembevételével, a muzeális intézmény műtárgyállományát súlyosan veszélyeztető hiányosság esetét kivéve – legfeljebb egy alkalommal, legfeljebb egy évvel meghosszabbíthatja.
- 23. §** (1) Múzeum megszüntetése esetén, ha a tulajdonos a nyilvántartási rendelet alapján alapleltárba vett kulturális javakat nem muzeális intézményben helyezi el, a miniszter szakfelügyeleti vizsgálatot rendel el.
- (2) A szakfelügyeleti vizsgálatot lezáró jelentés tartalmazza
- a múzeumban használatban lévő leltárkönyvek és nyilvántartások felsorolását,
 - az (1) bekezdés szerinti kulturális javak szakágak és gyűjtemények szerinti szakmai értékelését, valamint
 - a szakfelügyelőnek az (1) bekezdés szerinti kulturális javak további kezelésére vonatkozó javaslatát a Kultv. 41. § (6) bekezdésében foglaltaknak megfelelően.
- (3) Ha a szakfelügyelő a (2) bekezdés c) pontja alapján a kulturális javak múzeumi megőrzésére tesz javaslatot, a szakfelügyeleti jelentésben meg kell jelölni az átvevő múzeumot is.

4. A muzeális intézmény elnevezése

- 24. §** (1) A muzeális intézmény elnevezésének más muzeális intézmény elnevezésétől egyértelműen különböznie kell. A muzeális intézmény elnevezése nem lehet megtévesztő, nem kelthet a muzeális intézményre, annak tevékenységére vonatkozó hamis látszatot.
- (2) Két vagy több azonos elnevezésű muzeális intézmény esetén a név viselésének joga azt a muzeális intézményt illeti meg, amelyik esetében a működési engedély iránti kérelmet korábban nyújtották be.
- (3) Muzeális intézmény nevében
- a történelem kiemelkedő személyiségének nevét a Magyar Tudományos Akadémia engedélyével,
 - olyan nevet, amelyhez mások jogi érdeke fűződik, csak a jogosult hozzájárulásával lehet feltüntetni.

5. Záró rendelkezések

- 25. §** (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2018. január 1-jén lép hatályba.
(2) A 20. § 2018. április 1-jén lép hatályba.
- 26. §** (1) Az 1–19. § és a 21–24. § rendelkezéseit e rendelet hatálybalépését követően indult és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.
(2) A 20. § rendelkezéseit 2018. április 1-jét követően indult és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.
- 27. §** Hatályát veszti
- a muzeális intézmények működési engedélyéről szóló 2/2010. (I. 14.) OKM rendelet,
 - a muzeális intézmények működési engedélyéről szóló 2/2010. (I. 14.) OKM rendelet, valamint a régészeti lelőhelyek feltárásának, illetve a régészeti lelőhely, lelet megtalálója anyagi elismerésének részletes szabályairól szóló 5/2010. (VIII. 18.) NEFMI rendelet módosításáról szóló 52/2011. (VIII. 18.) NEFMI rendelet.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet a 376/2017. (XII. 11.) Korm. rendelethez

- A muzeális intézmény működési engedélyének kiadása, módosítása iránti kérelem adattartalma:
 - A kérelmező (fenntartó) adatai:
Nem természetes személy kérelmező esetén a cégjegyzékszám, létesítő okirat kelte, száma.
 - A muzeális intézmény adatai:
A muzeális intézmény elnevezése, címe, elérhetősége.
 - A muzeális intézmény szakmai adatai:
 - a kérelmezett szakmai besorolása,
 - múzeum és közérdekű muzeális gyűjtemény esetén: gyűjtőkör, szakág, gyűjtőterület megnevezése,
 - közérdekű muzeális kiállítóhely esetén: szakág, állandó kiállítás témája.
 - A működési engedély kiadására vagy módosítására irányuló kérelem részletes indokolása.
 - A muzeális intézmény befogadására szolgáló épület vagy épületrész egyéb adatai:
 - az épület biztonsági berendezésekkel való ellátottságára vonatkozó adatok,
 - az épületben található helyiségek alapterületére vonatkozó adatok,
 - az épület műemléki védettségére vonatkozó adatok.
 - A muzeális intézmény gyűjteményi anyagára vonatkozó adatok szakágak szerint:
 - szakágak szerint a kulturális javak nyilvántartására vonatkozó adatok,
 - használatban lévő leltárkönyvek és nyilvántartások típusai,
 - nyilvántartás vezetésére alkalmazott (alkalmazásra kerülő) adatbázis-kezelő szoftver(ek) neve.
 - A muzeális intézmény alkalmazottainak munkakörére, munkaidejére, foglalkoztatási jogviszonyára vonatkozó nyilatkozat.
 - A muzeális intézmény szolgáltatásaira és az azokhoz való hozzáférésre vonatkozó adatok: kiállítások jellege, címe, nyitvatartási idő, szakmai szolgáltatások.
- A muzeális intézmény megszüntetése iránti kérelem adattartalma:
 - A kérelmező adatai:
Nem természetes személy kérelmező esetén cégjegyzékszám, létesítő okirat kelte, száma.
 - A muzeális intézmény adatai:
 - a muzeális intézmény elnevezése, címe, elérhetősége,
 - működési engedélyének száma.
 - A muzeális intézmény gyűjteményi anyagára vonatkozó adatok:
 - szakágak szerint a kulturális javak nyilvántartására vonatkozó adatok,
 - használatban lévő leltárkönyvek és nyilvántartások típusai,
 - nyilvántartás vezetésére alkalmazott adatbázis-kezelő szoftver(ek) neve.

4. A megszüntetés adatai:

- a) a megszüntetés időpontja,
- b) a megszüntetés részletes indokolása,
- c) a kulturális javak muzeális intézmény megszüntetését követő biztonságos elhelyezésének bemutatása és indokolása.

A Kormány 377/2017. (XII. 11.) Korm. rendelete a muzeális intézményekben őrzött kulturális javak kölcsönzési díjáról, valamint a kijelölési eljárásról

A Kormány a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés r) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. Általános rendelkezések

1. § A kultúráért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Kultv.) 38/B. §-a szerinti eljárás (a továbbiakban: kijelölési eljárás) során a nemzeti kulturális érdek fennállásának vizsgálata során a következő szempontokat mérlegeli:

- a) a muzeális intézmény raktárában őrzött, kiállításon nem szereplő kulturális javaknak a látogatók számára történő hozzáférhetővé tétele,
- b) a kulturális javak tudományos vagy szakmai véleményezése, vizsgálata, restaurálása, preparálása, valamint
- c) a kulturális javak közfeladat-ellátásával összefüggő reprezentációs célú bemutatása.

2. Kölcsönzési díj és a pénzügyi biztosíték megfizetése alóli mentesség iránti kérelem

- 2. §**
- (1) Az állami tulajdonú kulturális javak állami vagy önkormányzati fenntartású muzeális intézmények közötti, országhatáron belüli kölcsönzése mentes a kölcsönzési díj és a pénzügyi biztosíték megfizetése alól.
 - (2) Az állami tulajdonú kulturális javak (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó kölcsönzése esetén a kölcsönzési díj és a pénzügyi biztosíték megfizetése alóli mentesség iránti kérelem (a továbbiakban: mentesítési kérelem) a kölcsönzési szerződés megkötése előtt nyújtható be a miniszternél.
 - (3) A mentesítési kérelem tartalmazza a kölcsönzés céljának és indokoltságának bemutatását, a kölcsönzési díj, illetve a pénzügyi biztosíték összegét és a mentesítés kérelmezett mértékét.
 - (4) A mentesítési kérelemhez csatolni kell
 - a) az elhelyezési dokumentációt, valamint
 - b) a kölcsönzési díj, illetve a pénzügyi biztosíték összegét igazoló dokumentumot vagy a kölcsönzési szerződés tervezetét.
 - (5) A miniszter a mentesítési kérelem elbírálása során vizsgálja
 - a) a kölcsönzéshez fűződő nemzeti kulturális érdek fennállását, valamint
 - b) az elhelyezési dokumentációban megállapított feltételek megfelelését.
 - (6) Az (1) bekezdés vagy a miniszter mentesítése alapján létrejött kölcsönzési szerződés megkötésével elengedésre kerülő kölcsönzési díj és pénzügyi biztosíték összege az Európai Bizottság SA.34770 (2012/N-2). számú határozata szerinti kulturális célú állami támogatásnak minősül.
 - (7) A kölcsönvevő a (6) bekezdés szerinti összegről a kölcsönzési szerződés megkötését követő 30 napon belül írásban értesíti a minisztert.

3. Kijelölési eljárás

- 3. §**
- (1) A kijelölési eljárás írásbeli kérelemre indul. A kérelmet az nyújtja be, aki a kulturális javakat őrizni vagy bemutatni kívánja. Az eljárásban a tulajdonosi joggyakorló ügyfélnek minősül.

- (2) A kérelemnek tartalmaznia kell
 - a) a kérelemmel érintett kulturális javak azonosításra alkalmas megjelölését,
 - b) a kijelölés kérelmezett időtartamát, valamint
 - c) a kérelemmel érintett kulturális javak őrzési vagy bemutatási helye kijelölésének indokait.
- (3) A kérelemhez csatolni kell
 - a) a kérelmezett őrzési vagy bemutatási hely meghatározását és az arra vonatkozó elhelyezési dokumentációt,
 - b) a kérelmező nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy a kérelmezett őrzési vagy bemutatási helyen a kulturális javak kölcsönzés, múzeumi letét vagy egyéb jogcímen történő elhelyezésére nem volt mód, valamint
 - c) a kérelmezőnek a 6. § (2) bekezdése szerinti költségek vállalásáról szóló nyilatkozatát.
- (4) Ha a kérelem a kulturális javak tudományos vagy szakmai véleményezésére, vizsgálatára irányul, a kérelemhez csatolni kell az ehhez szükséges feltételek igazolását.

4. §

- (1) A miniszter a kérelem elbírálása során vizsgálja
 - a) a nemzeti kulturális érdek fennállását,
 - b) az elhelyezési dokumentációban megállapított állományvédelmi és vagyonbiztonsági feltételek megfelelőségét,
 - c) a kérelemmel érintett kulturális javak vagyongazdálkodója által biztosított állományvédelmi, vagyonbiztonsági és látogatói hozzáférési feltételeket,
 - d) a 3. § (3) bekezdés b) pontja szerinti nyilatkozat megalapozottságát, valamint
 - e) nem természetes személy ügyfél esetén a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvtv.) 3. § (1) bekezdés 1. pontja szerinti átlátható szervezetek számára meghatározott feltételek teljesítését.
- (2) A miniszter döntéséhez a kérelemmel érintett kulturális javak vagyongazdálkodójától beszerzi
 - a) a kérelemmel érintett kulturális javak leltári számmal ellátott jegyzékét, a fizikai állapotot dokumentáló szakleírását és képi ábrázolását,
 - b) az (1) bekezdés c) pontja szerinti feltételek biztosításának részletes dokumentációját, valamint
 - c) az (1) bekezdés b) és d) pontjában foglaltakkal kapcsolatos álláspontját.
- (3) A miniszter a kérelemnek helyt adó döntésében meghatározza
 - a) az őrzésre vagy bemutatásra kijelölt személyt vagy szervezetet (a továbbiakban együtt: kijelölt személy) és a kulturális javak őrzési vagy bemutatási helyét,
 - b) a kijelöléssel érintett kulturális javak körét, a kijelöléskor fennálló fizikai állapotuk rögzítésével,
 - c) a kijelölés időtartamát,
 - d) a kijelöléssel érintett kulturális javak állományvédelme és vagyonbiztonsága érdekében biztosítandó feltételeket,
 - e) a kijelöléssel érintett kulturális javakra vonatkozó széles körű látogatói hozzáférés, tudományos kutatás és szakmai vizsgálat biztosításának feltételeit, valamint
 - f) a d) és e) pontban foglaltaknak a kijelöléssel érintett kulturális javak vagyongazdálkodója (a továbbiakban: vagyongazdálkodó) által történő ellenőrzésének eljárásrendjét.
- (4) A miniszter a kérelemnek helyt adó döntését megküldi a kijelöléssel érintett kulturális javak feletti tulajdonosi joggyakorló számára is.

5. §

- (1) A kulturális javak őrzési vagy bemutatási helyének kijelölése legfeljebb 15 évre szólhat. A kijelölés – az Nvtv. 11. § (10) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel – új eljárás keretében meghosszabbítható.
- (2) A kijelölés meghosszabbítását a kijelölés időtartamának lejárata megelőzően legalább 3 hónappal kell kezdeményezni.
- (3) A kijelölés meghosszabbítására irányuló eljárás során a kijelölési eljárásra meghatározott rendelkezések irányadók azzal, hogy nem kell alkalmazni a 3. § (2) bekezdés a) pontjában, valamint a 4. § (2) bekezdés a) és b) pontjában foglalt előírásokat.
- (4) A miniszter a kijelölés meghosszabbítására irányuló kérelem elbírálása során vizsgálja a kérelemben megjelölt kulturális javak fizikai állapotát.

- 6. §** (1) A kijelölt személy a kijelöléssel érintett kulturális javakért sajátjaiként felel, azokat másnak át nem engedheti, köteles azokat épségben fenntartani, őrzésükről, szakszerű kezelésükről és megóvásukról gondoskodni.
- (2) A kijelölés időtartama alatt a kijelölt személy viseli a kijelöléssel érintett kulturális javak állományvédelmét és vagyonbiztonságát szolgáló, valamint a kulturális javakban bekövetkezett károsodásából adódó, másra át nem hárítható költségeket.
- (3) A kijelöléssel érintett kulturális javak fizikai állapotában bekövetkezett változásról a kijelölt személy haladéktalanul, de legkésőbb a tudomására jutástól számított 3 napon belül köteles tájékoztatni a tulajdonosi joggyakorlót, a vagyonkezelőt és a minisztert.
- (4) A kijelöléssel érintett kulturális javakkal kapcsolatos tisztítási, konzerválási vagy restaurálási munkák elvégzéséhez a vagyonkezelő előzetes egyetértése szükséges.
- 7. §** A kijelöléssel érintett kulturális javak fizikai állapotát és a 4. § (3) bekezdése szerinti döntésben foglalt betartását a miniszter szükség szerint, de évente legalább egyszer ellenőrzi.
- 8. §** (1) A miniszter a kijelölést hivatalból visszavonja, ha
- a kijelölt személy meghal, vagy jogutód nélkül megszűnik,
 - nem teljesül a 4. § (3) bekezdés d) vagy e) pontjában meghatározott feltétel, vagy
 - a kijelölt személy nem felel meg az Nvtv. 3. § (1) bekezdés 1. pontja szerinti átlátható szervezetek számára meghatározott feltételeknek.
- (2) A miniszter a kijelölést visszavonja
- a kijelölt személy vagy
 - az (1) bekezdés b) pontjában foglalt esetben a vagyonkezelő kérelmére.
- (3) A kulturális javak visszaszállításának költségeit
- kérelemre történő visszavonás esetében a kérelmező,
 - a kijelölés időtartamának lejártakor és az (1) bekezdés b)–c) pontja szerinti esetben a kijelölt személy, valamint
 - az (1) bekezdés a) pontja szerinti esetben a vagyonkezelő viseli.
- (4) A kijelölés időtartamának lejárta előtti visszavonás esetében a kijelölt személy viseli a vagyonkezelőnél a visszavonással kapcsolatban felmerült költséget, kivéve az (1) bekezdés a) pontja szerinti esetet, valamint ha az eljárás a vagyonkezelő kérelmére indul.

4. Záró rendelkezések

- 9. §** Ez a rendelet 2018. január 1-jén lép hatályba.
- 10. §** E rendelet rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.
- 11. §** Hatályát veszti a muzeális intézményekben őrzött kulturális javak kölcsönzéséről, valamint a kijelölési eljárásról szóló 29/2014. (IV. 10.) EMMI rendelet.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 378/2017. (XII. 11.) Korm rendelete a kulturális szakemberek szakmai továbbképzésének nyilvántartásba vételi szabályairól

A Kormány – a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés p) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva – a következőket rendeli el:

1. A kulturális szakemberek szakmai továbbképzését biztosító szakmai továbbképzési programok nyilvántartásba vétele

- 1. §**
- (1) A kulturális szakemberek szakmai továbbképzését biztosító szakmai továbbképzési programokról (a továbbiakban: program) a kultúráért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) hatósági nyilvántartást vezet. A program nyilvántartásba vétele legfeljebb öt évre szól.
 - (2) A program nyilvántartásba vétele iránti kérelmet (a továbbiakban: kérelem) a miniszter által a kormányzati portálon közzétett adatlap kitöltésével a miniszternél lehet benyújtani.
 - (3) A kérelemnek tartalmaznia kell:
 - a) a kérelmező cégszerű aláírását,
 - b) a program egyeztetésére kijelölt személy nevét, címét, telefonszámát, e-mail-címét, valamint
 - c) a program megnevezését, célját, szerzői jogi jogosultját.
 - (4) A kérelemhez mellékelni kell:
 - a) a programot a hatóság által megjelölt elektronikus formában, valamint
 - b) a kérelmező nyilatkozatát arról, hogy a szerzői jogvédelem alatt álló szakmai továbbképzési program felhasználására jogosult.
- 2. §**
- (1) A programnak tartalmaznia kell:
 - a) a program megnevezését, célját, célcsoportjait: azoknak a munkaköröknek a megnevezését, amelyekben foglalkoztatottak számára javasolt a részvétel,
 - b) a jelentkezés feltételeit,
 - c) a főbb tanulmányi területeket és azok arányait,
 - d) a szakmai és vizsgáztatási követelményeket,
 - e) a program teljes óraszámát, amely legalább 30 óra,
 - f) a program teljesítése során megszerzhető kompetenciákat,
 - g) a program részletes tematikáját és hálótervét,
 - h) a képzés módszereit és formáját,
 - i) a program teljesítésének formai és tartalmi követelményeit,
 - j) a kötelező és ajánlott szakirodalom-jegyzéket,
 - k) a program lebonyolításához szükséges tárgyi és személyi feltételek meghatározását, ezen belül az oktatókkal szemben támasztott szakmai követelmények meghatározását is,
 - l) a program keretében elsajátítottak ellenőrzési és értékelési módjának megnevezését, leírását,
 - m) a program során indítható csoportlétszámot, valamint
 - n) a minőségbiztosítási kötelezettségeket, ezen belül a résztvevők elégedettségére, a program megvalósulására, és eredményességére vonatkozó információgyűjtési eljárást, a visszajelzések feldolgozásának és hasznosításának módját.
 - (2) A program teljes óraszámának meghatározásakor az elméleti és a gyakorlati képzésben való részvételhez, a konzultációhoz, beszámolóhoz, a vizsgára való felkészüléshez szükséges összes órát 45 perces tanórák alapján kell figyelembe venni.
- 3. §**
- (1) A program akkor vehető nyilvántartásba, ha
 - a) tartalmazza a 2. § (1) bekezdésében foglaltakat,
 - b) megfelel a képzési célnak,
 - c) tartalmi elemeinek egymásra épülése és összefüggései elősegítik a képzési cél elérését, valamint
 - d) alkalmas arra, hogy a képzésben részt vevő kulturális szakember elsajátítsa azokat az ismereteket és birtokolja azokat a jártasságokat, készségeket, amelyek megszerzését a program célként tűzte ki.

- (2) Ha az (1) bekezdésben foglaltak elbírálásához szakértő bevonása szükséges, a miniszter a muzeológiai, közművelődési, levéltári vagy könyvtári szakbizottságot rendeli ki szakértőként.
- (3) A (2) bekezdés szerinti egyes szakbizottságokba négy tagot a miniszter, három tagot megegyezés alapján az egyes területek reprezentatív szakmai és érdekképviselői szervei delegálnak hét évre. A szakbizottság további két tagját a miniszter a kulturális szakértők közül esetenként bízta meg. A szakbizottság elnökét a hét évre delegált tagok közül a miniszter nevezi ki.
- (4) A szakbizottság tagja nem lehet állami vezető, valamint közszolgálati tisztviselő, a Magyar Honvédség vagy fegyveres szerv hivatásos állományú vagy szerződéses tagja.

- 4. §** (1) A programokat tartalmazó hatósági nyilvántartás tartalmazza:
- a) a program megnevezését,
 - b) a program tartására jogosult (a továbbiakban: jogosult) megnevezését,
 - c) a program alapján megszerezhető kompetencia megnevezését,
 - d) a program óraszámát,
 - e) a program nyilvántartásba vételéről szóló határozat számát,
 - f) a program érvényességi idejét.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti adatokat és a nyilvántartásba vett programokat a miniszter a kormányzati portálon közzéteszi.

- 5. §** A jogosult 30 napon belül bejelenti a miniszternek a program 4. § (1) bekezdés szerinti adataiban bekövetkezett változást. A miniszter a bejelentés alapján módosítja a nyilvántartást.

- 6. §** A miniszter törli a nyilvántartásból a programot
- a) hivatalból
 - aa) ha az érvényességi ideje eltelt,
 - ab) ha a jogosult jogutód nélkül megszűnt, vagy
 - ac) a 9. § (3) bekezdés szerinti esetben, vagy
 - b) ha a törlést a jogosult kéri.

2. A programok megvalósítása

- 7. §** (1) A jogosult a tanulmányi kötelezettségek, vizsgakövetelmények teljesítését, a program sikeres befejezését tanúsítvány kiadásával igazolja.
- (2) A tanúsítvány tartalmazza:
- a) a jogosult nevét, székhelyét,
 - b) a program nyilvántartásba vételéről szóló határozat számát,
 - c) a program helyszínét,
 - d) a programban részt vevő személy természetes személyazonosító adatait,
 - e) a program megnevezését, a program kezdetének és végének időpontját,
 - f) a tanórai foglalkozások számát,
 - g) a megszerzett ismeretek, kompetenciák felsorolását,
 - h) a követelmények teljesítésének minősítését,
 - i) a tanúsítvány kiállításának helyét, idejét,
 - j) a programért felelős aláírását, valamint
 - k) a jogosult bélyegzőjének lenyomatát.
- (3) A jogosult a tanúsítványok kiadásáról nyilvántartást vezet.
- (4) A (2) bekezdés d) pontja szerinti személy a (2) bekezdés szerinti tanúsítvánnyal és a (3) bekezdés szerinti nyilvántartással összefüggésben a jogosult részére benyújtott nyilatkozatával hozzájárul a (2) bekezdés d) pontja szerinti adatai kezeléséhez.
- (5) A jogosult a (3) bekezdés szerinti nyilvántartást, a haladási naplót, a jelenléti ívet, az ismeretek számonkéréséről szóló jegyzőkönyvet, a képzésben részt vevővel elektronikus úton folytatott szakmai felkészítést, ellenőrzést igazoló dokumentumokat és a záródolgozatokat öt évig megőrzi.
- (6) A jogosult a program befejezését követően harminc napon belül – a nyilvántartásba vétel hatályának megszűnéséig – a honlapján nyilvánosságra hozza a program résztvevőinek a program tartalmával és

lebonyolításával kapcsolatos elégedettségéről szóló – a jogosult által összeállított anonim kérdőív alapján készített – összesítést.

3. A nyilvántartásba vett programok hatósági ellenőrzése

- 8. §** A jogosult a program indításának első éve kivételével minden év március 31-éig elkészíti a program minőségbiztosításával kapcsolatos tevékenység tapasztalatainak összegzését az 1. mellékletnek megfelelő adattartalommal és azt a honlapján közzéteszi.
- 9. §** (1) A továbbképzés során a program
- a) megnevezése,
 - b) teljesítésére meghatározott összes óraszám,
 - c) célja, valamint
 - d) teljesítésének tartalmi követelményei
- nem változtatható meg.
- (2) A miniszter törli a programot a hatósági nyilvántartásból, ha az ellenőrzés során azt tapasztalja, hogy a jogosult
- a) a program címétől, céljától, követelményeitől és óraszámától eltért,
 - b) nem vezette a továbbképzéssel kapcsolatos előírt dokumentumokat, vagy
 - c) nem biztosította a továbbképzés helyszínén a programban szereplő tárgyi és személyi feltételeket, és a hiányosságokat a miniszter által megállapított határidőben nem szüntette meg.

4. Záró rendelkezések

- 10. §** Ez a rendelet 2018. január 1-jén lép hatályba.
- 11. §** E rendelet rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.
- 12. §** A kulturális szakemberek szervezett képzési rendszeréről, követelményeiről és a képzés finanszírozásáról szóló 1/2000. (I. 14.) NKÖM rendelet 7. §-a alapján akkreditált programot a benne foglalt érvényességi idő elteltét követően törli a hatóság a nyilvántartásból.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet a 378/2017. (XII. 11.) Korm. rendelethez

A program minőségbiztosításával kapcsolatos tevékenység tapasztalatainak összegzése

- A jogosult és a program azonosításához szükséges adatok
- A minőségbiztosítási összesítéssel érintett időszak
- A vizsgált időszakban indított programok száma, a résztvevők száma
- A továbbképzési program tartalmának értékelése a résztvevők visszajelzései alapján
 - A továbbképzés által kitűzött célok megvalósítása
 - A képzésen megismert információk újszerűsége
 - A továbbképzés gyakorlati hasznosságának megítélése
 - Az alkalmazott oktatási módszerek megfelelősége
 - A továbbképzésen támasztott követelmények teljesíthetősége
 - Az ismeretek ellenőrzésének megfelelősége
 - Az oktatók, gyakorlatvezetők munkájának, szaktudásának értékelése, megítélése
 - A tárgyi feltételek (általános feltételek, eszközök, segédletek, kötelező irodalom) értékelése
 - A továbbképzés szervezetségének értékelése

A Kormány 379/2017. (XII. 11.) Korm. rendelete a nyilvános könyvtárak jegyzékének vezetéséről

A Kormány a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés e) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében foglalt feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §**
- (1) A kultúráért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Kultv.) 54. § (2) bekezdése alapján, az e rendeletben meghatározottak szerint vezeti a nyilvános könyvtárak jegyzékét (a továbbiakban: jegyzék).
 - (2) A jegyzékre az a könyvtár vehető fel, amely teljesíti a nyilvános könyvtár Kultv. 54. § (1) és (1a) bekezdésében meghatározott alapkövetelményeit (a továbbiakban: alapkövetelmények).
 - (3) A jegyzék tartalmazza a könyvtár
 - a) nevét,
 - b) címét,
 - c) honlapjának címét,
 - d) fenntartójának, illetve működtetőjének megnevezését (a továbbiakban együtt: fenntartója).
- 2. §**
- (1) A jegyzékbe történő felvétel iránti kérelmet a fenntartó nyújtja be a miniszternek.
 - (2) A kérelemnek tartalmaznia kell a fenntartó nyilatkozatát arról, hogy
 - a) gondoskodik a könyvtár folyamatos és rendeltetésszerű működéséhez szükséges pénzügyi, személyi és tárgyi feltételek biztosításáról,
 - b) a könyvtár megfelel az alapkövetelményeknek, valamint
 - c) a könyvtár biztosít-e nemzetiségi könyvtári ellátást.
 - (3) A kérelemhez mellékelni kell
 - a) a könyvtár vezetőjének szakképzettségét igazoló dokumentum másolatát,
 - b) kimutatást a felsőfokú szakirányú szakképzettséggel rendelkező foglalkoztattak számáról,
 - c) a Kultv. 54. § (1) bekezdés e) pontja szerinti ingyenes alapszolgáltatások felsorolását,
 - d) a Kultv. 55. § (1) bekezdés a) pontja alapján elkészült küldetésnyilatkozatot, valamint
 - e) tájékoztatást
 - ea) a könyvtár heti nyitvatartási idejéről,
 - eb) a könyvtár kizárólagosan könyvtári szolgáltatások céljaira alkalmas helyiségeinek alapterületéről,
 - ec) a könyvtárhasználók által igénybe vehető munkaállomások számáról és azok felszereltségéről, valamint
 - ed) a gyarapodási naplóban rögzítettek alapján a könyvtár – a kérelem benyújtásához képest – 3 évre visszamenő gyarapodási adatairól.
 - (4) Három évnél nem régebben alapított könyvtár esetén a (3) bekezdés e) pont ed) alpontja szerinti tájékoztatást a fennálló időszak vonatkozásában kell megadni.
- 3. §** Ha a kérelem elbírálása során szakvélemény beszerzése szükséges, a miniszter – a kulturális szakértői névjegyzéken szereplő – könyvtári szakértőt rendel ki.
- 4. §** Az alapkövetelmények teljesítését a miniszter a kérelem, a szakértői szakvélemény, valamint az Országos Statisztikai Adatgyűjtési Program adatgyűjtéseiről és adatátvételeiről szóló kormányrendeletnek megfelelően készült statisztikai jelentések figyelembevételével vizsgálja.
- 5. §**
- (1) A miniszter dönt
 - a) a jegyzékbe való felvételről vagy
 - b) a jegyzékről való törlésről, ha
 - ba) a könyvtár nem teljesíti az alapkövetelményeket és a könyvtár fenntartója a Kultv. 54. § (5) bekezdése szerinti hiánypótlásnak 30 napnál nem rövidebb határidőben nem tett eleget, vagy
 - bb) a Kultv. 54. § (3) bekezdésének hatálya alá nem tartozó könyvtár fenntartója a miniszternek megküldött kérelmével a törlést kezdeményezte.
 - (2) A miniszter elutasítja a kérelmet, ha a könyvtár nem teljesíti az alapkövetelményeket.

- (3) A 1. § (3) bekezdés a) és b) pontja szerinti adatokban történő változás esetén megváltozott adatokat a változást követő 30 napon belül be kell jelenteni a miniszternek, aki a változást a bejelentéstől számított 15 napon belül módosítja a jegyzéken és gondoskodik a 6. § szerinti közzétételről.

- 6. §** A miniszter a jegyzéket a kormányzati portálon félévente közzéteszi.
- 7. §** Ez a rendelet 2018. január 1-jén lép hatályba.
- 8. §** A miniszter 2018. március 1-jéig gondoskodik a nyilvános könyvtárak jegyzékének vezetéséről szóló 120/2014. (IV. 8.) Korm. rendelet alapján vezetett nyilvános könyvtári jegyzék beépítéséről az e rendelet alapján vezetett jegyzékbe.
- 9. §** Hatályát veszti a nyilvános könyvtárak jegyzékének vezetéséről szóló 120/2014. (IV. 8.) Korm. rendelet.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 380/2017. (XII. 11.) Korm. rendelete az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 178. § (1) bekezdés a) és c) pontjában és az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (1) bekezdés 33. pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §** Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 14. § (14) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(14) A mérlegben a halasztott eredményszemléletű bevételek között az Szt. 45. § (1) és (2) bekezdése szerintieket kell kimutatni azzal, hogy az Szt. 45. § (1) bekezdés a) pontja szerinti fejlesztési célra kapott támogatáson a felhalmozási célú támogatások eredményszemléletű bevételeit kell érteni, illetve meg kell szüntetni a halasztott eredményszemléletű bevételt a támogatás visszafizetésének elszámolásakor is.”
- 2. §** Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 33. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A tulajdonosi joggyakorló szervezet a 6. § (1) bekezdés e) pontja szerinti éves költségvetési beszámolót a költségvetési évet követő év június 30-áig készíti el és tölti fel a Kincstár által működtetett elektronikus adatszolgáltató rendszerbe az éves költségvetési beszámolót alátámasztó – könyvelési rendszerből előállított – teljes főkönyvi kivonattal együtt. A fejezetet irányító szerv a Kincstár által működtetett elektronikus rendszerbe feltöltött éves költségvetési beszámolót a fenti határidőt követő tíz napon belül felülvizsgálja és – annak javításának, kiegészítésének szükség szerinti elrendelését követően – jóváhagyja. A Kincstár általi felülvizsgálat során jóváhagyott éves költségvetési beszámolót harminc napon belül meg kell küldeni az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszternek is.”
- 3. §** Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 26. alcíme a következő 56. §-sal egészül ki:
„56. § Az Ávr. 32. § (6) bekezdésében előírt adatszolgáltatást oly módon kell teljesíteni, hogy az megfeleljen az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet módosításáról szóló 380/2017. (XII. 11.) Korm. rendelettel megállapított, 2018. január 1-jén hatályba lépő rendelkezései szerinti rovatrendnek.”
- 4. §** Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 26. alcíme a következő 56. §-sal egészül ki:
„56. § A könyvviteli számlák 2018. évi nyitása során a 2017. december 31-i a 4133. Pénzeszközön kívüli egyéb eszközök induláskori értéke és változásai könyvviteli számla záró egyenlegét a 413. Egyéb eszközök induláskori értéke és változásai számlán kell megnyitni.”

- 5. §** (1) Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 1. melléklete helyébe az 1. melléklet lép.
- (2) Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet
1. 2. melléklete a 2. melléklet,
 2. 4. melléklete a 3. melléklet,
 3. 4. melléklete a 4. melléklet,
 4. 15. melléklete az 5. melléklet,
 5. 15. melléklete a 6. melléklet és
 6. 17. melléklete a 7. melléklet szerint módosul.

- 6. §** Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet
1. 1. § (1) bekezdés 1. pont a) alpontjában az „a–d), f) és g)” szövegrész helyébe az „a–g)” szöveg,
 2. 44. § (2) bekezdés b) pontjában a „48. § (9) bekezdése és (10) bekezdés g) pontja” szövegrész helyébe a „48. § (9) bekezdése” szöveg,
 3. 47. § (3) bekezdésében a „vagyonkezelői jogot létesít” szövegrész helyébe a „vagyonkezelői jogot létesít – ideértve az Nvt. 8. § (7) bekezdése szerinti megbízáson alapuló tulajdonosi joggyakorlást is –” szöveg,
 4. 2. mellékletében foglalt táblázat 9. sorában a „kapcsolatos adatok” szövegrész helyébe a „kapcsolatos adatok. A vállalkozások folyó támogatásához kapcsolódó követelések és kötelezettségvállalások.” szöveg,
 5. 2. mellékletében foglalt táblázat 14. sorában az „EXIM Export Bank Biztosító” szövegrész helyébe a „Magyar Exporthitel Biztosító Zrt.” szöveg,
 6. 3. melléklet F) pontjában a „B*0,1” szövegrész helyébe a „B*0,09” szöveg,
 7. 6. melléklet 21. Pénzügyi műveletek egyéb eredményszemléletű bevételei pontjában a „pénzeszközök mérlegfordulónapi” szövegrész helyébe a „pénzeszközök és sajátos elszámolások mérlegfordulónapi” szöveg,
 8. 6. melléklet 26. Pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai pontjában a „pénzeszközök mérlegfordulónapi” szövegrész helyébe a „pénzeszközök és sajátos elszámolások mérlegfordulónapi” szöveg,
 9. 12. melléklet 4. pont 4.9. alpontjában az „a Kapott (járó) kamatok és” szövegrész helyébe az „az Egyéb kapott (járó) kamatok és” szöveg,
 10. 15. melléklet I. EGYSÉGES ROVATREND A KÖLTSÉGVETÉSI ÉS FINANSZÍROZÁSI BEVÉTELEKHEZ, KIADÁSOKHOZ pont, K1–8. KÖLTSÉGVETÉSI KIADÁSOK alpont, K3. DOLOGI KIADÁSOK pont, K34. Kiküldetések, reklám- és propagandakiadások alpont, K341. Kiküldetések kiadásai pont b) alpontjában a „kiadásokat (például külszolgáltatra rendelt ingóságainak szállítási költségei)” szövegrész helyébe a „kiadásokat” szöveg,
 11. 15. melléklet I. EGYSÉGES ROVATREND A KÖLTSÉGVETÉSI ÉS FINANSZÍROZÁSI BEVÉTELEKHEZ, KIADÁSOKHOZ pont, K1–8. KÖLTSÉGVETÉSI KIADÁSOK alpont, K4. ELLÁTOTTAK PÉNZBELI JUTTATÁSAI pont, K42. Családi támogatások alpont i) pontjában a „támogatását a Gyvt. 161/T. § (1) bekezdése szerinti támogatás kivételével” szövegrész helyébe a „támogatását” szöveg,
 12. 15. melléklet I. EGYSÉGES ROVATREND A KÖLTSÉGVETÉSI ÉS FINANSZÍROZÁSI BEVÉTELEKHEZ, KIADÁSOKHOZ pont, K1–8. KÖLTSÉGVETÉSI KIADÁSOK alpont, K4. ELLÁTOTTAK PÉNZBELI JUTTATÁSAI pont, K48. Egyéb nem intézményi ellátások alpont h) pontjában a „nyugdíjsegélyek,” szövegrész helyébe a „nyugdíjsegélyek, művésziáradék,” szöveg,
 13. 15. melléklet I. EGYSÉGES ROVATREND A KÖLTSÉGVETÉSI ÉS FINANSZÍROZÁSI BEVÉTELEKHEZ, KIADÁSOKHOZ pont, K1–8. KÖLTSÉGVETÉSI KIADÁSOK alpont, K5. EGYÉB MŰKÖDÉSI CÉLÚ KIADÁSOK pont, K501. Nemzetközi kötelezettségek alpont b) pontjában az „Unió” szövegrész helyébe az „Unió” szöveg,
 14. 15. melléklet BEVÉTELEK (B) pont, B1–7. KÖLTSÉGVETÉSI BEVÉTELEK alpont, B3. KÖZHATALMI BEVÉTELEK pont, B35. Termékek és szolgáltatások adói alpont, B352. Fogyasztási adók pont c) alpontjában az „az energiaadót” szövegrész helyébe az „a turizmusfejlesztési hozzájárulást” szöveg,
 15. 16. melléklet 6. pontjában az „ÁLTALÁNOS KÖLTSÉGEK” szövegrész helyébe a „KÖLTSÉGHELYEK, ÁLTALÁNOS KÖLTSÉGEK” szöveg,
 16. 16. melléklet 6. ÁLTALÁNOS KÖLTSÉGEK pont, 69. alpontjában az „ÁLTALÁNOS KÖLTSÉGEK” szövegrész helyébe a „KÖLTSÉGHELYEK, ÁLTALÁNOS KÖLTSÉGEK” szöveg,
 17. 16. melléklet 6. ÁLTALÁNOS KÖLTSÉGEK pont, 69. ÁLTALÁNOS KÖLTSÉGEK ÁTVEZETÉSI SZÁMLA alpont, 691. Általános költségek átvezetési számla pontjában az „Általános költségek” szövegrész helyébe a „Költséghelyek, általános költségek” szöveg,
 18. 16. melléklet 7. pontjában a „SZAKFELADATOK” szövegrész helyébe a „TEVÉKENYSÉGEK” szöveg,

19. 16. melléklet 8. ELSZÁMOLT KÖLTSÉGEK ÉS RÁFORDÍTÁSOK pont, 85. PÉNZÜGYI MŰVELETEK RÁFORDÍTÁSAI alpont, 855. Pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai pont, 8552. Egyéb pénzeszközök mérlegfordulónapi értékelése során megállapított (nem realizált) árfolyamvesztése alpontjában a „pénzeszközök” szövegrész helyébe a „pénzeszközök és sajátos elszámolások” szöveg,
20. 16. melléklet 9. EREDMÉNYSZEMLELÉLETŰ BEVÉTELEK pont, 93. PÉNZÜGYI MŰVELETEK EREDMÉNYSZEMLELÉLETŰ BEVÉTELEI alpont, 935. Pénzügyi műveletek egyéb eredményszemléletű bevételei pont, 9352. Egyéb pénzeszközök mérlegfordulónapi értékelése során megállapított (nem realizált) árfolyamnyeresége alpontjában a „pénzeszközök” szövegrész helyébe a „pénzeszközök és sajátos elszámolások” szöveg lép.

7. § (1) Hatályát veszti az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet

1. 1. § (1) bekezdés 1. pont b) és c) alpontja,
 2. 48. § (10) bekezdés g) pontja,
 3. 56. §-a,
 4. 5. melléklet FORRÁSOK pont, G) Saját tőke alpont, III. Egyéb eszközök induláskori értéke és változásai pont, 1. Megszűnés miatt átvett lekötött betétek könyv szerinti értéke és változása alpontja, 2. Megszűnés miatt átvett egyéb pénzeszközök könyv szerinti értéke és változása alpontja és 3. Pénzeszközön kívüli egyéb eszközök induláskori értéke és változásai alpontja,
 5. 5. melléklet FORRÁSOK pont, H) Kötelezettségek alpont, III. Kötelezettség jellegű sajátos elszámolások pont, 7. Munkáltató által korengedményes nyugdíjhoz megfizetett hozzájárulás elszámolása alpontja,
 6. 15. melléklet I. EGYSÉGES ROVATREND A KÖLTSÉGVETÉSI ÉS FINANSZÍROZÁSI BEVÉTELEKHEZ, KIADÁSOKHOZ pont, K1–8. KÖLTSÉGVETÉSI KIADÁSOK alpont, K2. MUNKAADÓKAT TERHELŐ JÁRULÉKOK ÉS SZOCIÁLIS HOZZÁJÁRULÁSI ADÓ pont c) alpontja,
 7. 15. melléklet I. EGYSÉGES ROVATREND A KÖLTSÉGVETÉSI ÉS FINANSZÍROZÁSI BEVÉTELEKHEZ, KIADÁSOKHOZ pont, K1–8. KÖLTSÉGVETÉSI KIADÁSOK alpont, K4. ELLÁTOTTAK PÉNZBELI JUTTATÁSAI pont, K46. Lakhatással kapcsolatos ellátások alpont c) és d) pontja,
 8. 15. melléklet I. EGYSÉGES ROVATREND A KÖLTSÉGVETÉSI ÉS FINANSZÍROZÁSI BEVÉTELEKHEZ, KIADÁSOKHOZ pont, K1–8. KÖLTSÉGVETÉSI KIADÁSOK alpont, K4. ELLÁTOTTAK PÉNZBELI JUTTATÁSAI pont, K45. Foglalkoztatással, munkanélküliséggel kapcsolatos ellátások alpont c) pontja,
 9. 15. melléklet I. EGYSÉGES ROVATREND A KÖLTSÉGVETÉSI ÉS FINANSZÍROZÁSI BEVÉTELEKHEZ, KIADÁSOKHOZ pont, BEVÉTELEK alpont B1–7. KÖLTSÉGVETÉSI BEVÉTELEK pont, B3. KÖZHATALMI BEVÉTELEK alpont, B34. Vagyoni típusú adók pont b) alpontja,
 10. 16. melléklet 3. PÉNZESZKÖZÖK, KÖVETELÉSEK, AKTÍV IDŐBELI ELHATÁROLÁSOK pont, 36. SAJÁTOS ELSZÁMOLÁSOK alpont, 367. Kötelezettség jellegű sajátos elszámolások pont, 3677. Munkáltató által korengedményes nyugdíjhoz megfizetett hozzájárulás elszámolása alpontja,
 11. 16. melléklet 4. FORRÁSOK pont, 41. SAJÁT TŐKE alpont, 413. Egyéb eszközök induláskori értéke és változásai pont, 4131. Megszűnés miatt átvett lekötött betétek könyv szerinti értéke és változása alpontja,
 12. 16. melléklet 4. FORRÁSOK pont, 41. SAJÁT TŐKE alpont, 413. Egyéb eszközök induláskori értéke és változásai pont, 4132. Megszűnés miatt átvett egyéb pénzeszközök könyv szerinti értéke és változása alpontja,
 13. 16. melléklet 4. FORRÁSOK pont, 41. SAJÁT TŐKE alpont, 413. Egyéb eszközök induláskori értéke és változásai pont, 4133. Pénzeszközön kívüli egyéb eszközök induláskori értéke és változásai alpontja.
- (2) Hatályát veszti az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet. 17. melléklet 4. pont a) és c) alpontjában foglalt táblázatban a „3677.” szövegrész.

8. § (1) Ez a rendelet – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

- (2) A 7. § (1) bekezdés 3. pontja 2017. december 31-én lép hatályba.
- (3) Az 1. §, a 4. §, az 5. § (1) bekezdése, az 5. § (2) bekezdés 3. és 5. pontja, a 6. § 1., 2. és 14. pontja, a 7. § (1) bekezdés 1. és 2., valamint 4–13. pontja, a 7. § (2) bekezdése, az 1. melléklet, a 4. melléklet és a 6. melléklet 2018. január 1-jén lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet a 380/2017. (XII. 11.) Korm. rendelethez

„1. melléklet a 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelethez

A KINCSTÁR BESZÁMOLÁSI ÉS KÖNYVVEZETÉSI KÖRÉBE TARTOZÓ KÖZPONTI KEZELÉSŰ ELŐIRÁNYZATOK

1. Az Áht. 14. § (3) bekezdése szerinti fejezetbe tartozó központi kezelésű előirányzatok,
2. az Áht. 14. § (4) bekezdés c) és d) pontja szerinti fejezetekbe tartozó központi kezelésű előirányzatok,
3. a központi költségvetésről szóló törvény 1. melléklet I. fejezet 8–11. címébe tartozó központi kezelésű előirányzatok,
4. a központi költségvetésről szóló törvény 1. melléklet XI. fejezet 32. cím 1–3. alcímébe tartozó központi kezelésű előirányzatok,
5. a központi költségvetésről szóló törvény 1. melléklet XIV. fejezet 21. cím 1. alcímébe tartozó központi kezelésű előirányzatok,
6. a központi költségvetésről szóló törvény 1. melléklet XV. fejezet 26. cím 1. alcím 2. jogcímcsoportjába tartozó központi kezelésű előirányzatok,
7. a központi költségvetésről szóló törvény 1. melléklet XVII. fejezet 21. cím 1. és 2. alcímébe tartozó központi kezelésű előirányzatok,
8. a központi költségvetésről szóló törvény 1. melléklet XVIII. fejezet 8. cím 1. alcímébe tartozó központi kezelésű előirányzatok,
9. a központi költségvetésről szóló törvény 1. melléklet XX. fejezet 21. cím 1. és 2. alcímébe tartozó központi kezelésű előirányzatok és
10. a központi költségvetésről szóló törvény 1. melléklet XLIII. fejezet 1. cím, 3. alcím 1. jogcímcsoportjában és a 2. cím 2. alcím 2. jogcímcsoport 1. jogcímszámába tartozó központi kezelésű előirányzatok.”

2. melléklet a 380/2017. (XII. 11.) Korm. rendelethez

Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet. 2. melléklet 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Sorszám)	Címrendi besorolás	Adatszolgáltatásra kötelezett	Adatszolgáltatási kör	Adatszolgáltatás gyakorisága)
„4.	XX. fejezet 21. cím 1. alcím 1. jogcímcsoport 8. jogcím, 3. jogcímcsoport 8. jogcím	fővárosi és megyei kormányhivatalok	A jogtalanul igénybe vett ellátásokkal kapcsolatos követelések és kötelezettségek adatai	Havonta egyszer, a Kincstár által megállapított időpontban”

3. melléklet a 380/2017. (XII. 11.) Korm. rendelethez

Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 4. melléklet 5. és 6. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„5. A LXXII. Egészségbiztosítási Alap 2. Egészségbiztosítási ellátások kiadásai cím, 3. Természetbeni ellátások alcím, 1. Gyógyító-megelőző ellátás jogcímcsoport, 13. Célelőirányzatok jogcím tekintetében a kifizetett támogatások közül:

- méltányossági alapon történő térítések,
- alapellátási vállalkozás támogatási átalánydíj,
- tartósan betöltetlen háziiorvos és fogorvosi körzetek betöltésének, valamint háziiorvosi tevékenység végzéséhez szükséges praxisjog vásárlásának támogatása,
- tervezett külföldi ellátások orvosi felülvizsgálata,
- egészségügyi dolgozók béremelésének fedezete,
- egészségügyi dolgozók 2017. november havi béremelésének fedezete,

- az egészségügyi dolgozók pénzellátást helyettesítő jövedelemkiegészítése,
- egészségügyi dolgozók fix összegű bérkiegészítésének, béremelésének fedezete,
- fiatal szakorvosok támogatása,
- működési és egyéb támogatás.

6. A LXXII. Egészségbiztosítási Alap 2. Egészségbiztosítási ellátások kiadásai cím, 3. Természetbeni ellátások alcím, 1. Gyógyító-megelőző ellátás jogcímcsoport, 18. Összevont szakellátás jogcím tekintetében a kifizetett támogatások közül:

- járóbeteg szakellátás,
- aktív fekvőbeteg szakellátás,
- krónikus fekvőbeteg szakellátás,
- bázis finanszírozású szakellátás (BVOP),
- várólista csökkentés,
- extrafinanszírozás,
- nagyértékű gyógyszerfinanszírozás,
- speciális finanszírozású szakellátás.”

4. melléklet a 380/2017. (XII. 11.) Korm. rendelethez

Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 4. melléklet 3. és 5. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„3. A LXXII. Egészségbiztosítási Alap 2. Egészségbiztosítási ellátások kiadásai cím, 3. Természetbeni ellátások alcím, 1. Gyógyító-megelőző ellátás jogcímcsoport, 1. Háziorvosi, háziorvosi ügyeleti ellátás jogcím tekintetében a kifizetett támogatások közül:

- praxisfinanszírozás,
- indikátorrendszer finanszírozása,
- eseti ellátás díjazása,
- ügyeleti szolgálat.”

„5. A LXXII. Egészségbiztosítási Alap 2. Egészségbiztosítási ellátások kiadásai cím, 3. Természetbeni ellátások alcím, 1. Gyógyító-megelőző ellátás jogcímcsoport, 13. Célelőirányzatok jogcím tekintetében a kifizetett támogatások közül:

- méltányossági alapon történő térítések,
- alapellátási vállalkozás támogatási átalánydíj,
- tartósan betöltetlen háziorvosi és fogorvosi körzetek betöltésének, valamint háziorvosi tevékenység végzéséhez szükséges praxisjog vásárlásának támogatása,
- tervezett külföldi ellátások orvosi felülvizsgálata,
- egészségügyi dolgozók 2017. évi béremelésének fedezete,
- egészségügyi dolgozók 2018. évi béremelésének fedezete,
- az egészségügyi dolgozók pénzellátást helyettesítő jövedelemkiegészítése,
- egészségügyi dolgozók fix összegű bérkiegészítésének, béremelésének fedezete,
- fiatal szakorvosok támogatása.”

5. melléklet a 380/2017. (XII. 11.) Korm. rendelethez

1. Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 15. melléklet I. EGYSÉGES ROVATREND A KÖLTSÉGVETÉSI ÉS FINANSZÍROZÁSI BEVÉTELEKHEZ, KIADÁSOKHOZ pont, K1–8. KÖLTSÉGVETÉSI KIADÁSOK alpont, K5. EGYÉB MŰKÖDÉSI CÉLÚ KIADÁSOK pont, K502. Elvonások és befizetések alpont, K5023. Egyéb elvonások, befizetések pont b) és c) alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Ezen a rovaton kell elszámolni)

- „b) a tervezettet meghaladó többletbevétel után teljesítendő befizetést,
- c) az Áht. 47. §-a szerinti befizetési kötelezettséget és”

2. Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 15. melléklet I. EGYSÉGES ROVATREND A KÖLTSÉGVETÉSI ÉS FINANSZÍROZÁSI BEVÉTELEKHEZ, KIADÁSOKHOZ pont, K1–8. KÖLTSÉGVETÉSI KIADÁSOK alpont, K5. EGYÉB MŰKÖDÉSI CÉLÚ KIADÁSOK pont, K502. Elvonások és befizetések alpont K5023. Egyéb elvonások, befizetések pontja a következő d) alponttal egészül ki:

(Ezen a rovaton kell elszámolni)

„d) a központi költségvetésről szóló törvény szerinti egyéb fizetési kötelezettségeket.”

6. melléklet a 380/2017. (XII. 11.) Korm. rendelethez

1. Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 15. melléklet I. EGYSÉGES ROVATREND A KÖLTSÉGVETÉSI ÉS FINANSZÍROZÁSI BEVÉTELEKHEZ, KIADÁSOKHOZ pont, K1–8. KÖLTSÉGVETÉSI KIADÁSOK alpont, K4. ELLÁTOTTAK PÉNZBELI JUTTATÁSAI pont, K44. Betegséggel kapcsolatos (nem társadalombiztosítási) ellátások alpont a következő c) ponttal egészül ki:

(Ezen a rovaton kell elszámolni)

„c) a kivételes rokkantsági ellátást [2011. évi CXCI. tv. 13/A. §-a],”

2. Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 15. melléklet BEVÉTELEK (B) pont, B1–7. KÖLTSÉGVETÉSI BEVÉTELEK alpont, B3. KÖZHATALMI BEVÉTELEK pont B36. Egyéb közhatalmi bevételek alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„B36. Egyéb közhatalmi bevételek

Ezen a rovaton kell elszámolni

a) a cégnyilvántartás bevételeit,

b) az eljárási illetékeket,

c) az igazgatási szolgáltatási díjakat,

d) a felügyeleti díjakat,

e) az ebrendészeti hozzájárulást,

f) a mezőgazdasági termelést érintő időjárás- és más természeti kockázatok kezeléséről szóló törvény szerinti kárenyhítési hozzájárulást,

g) a környezetvédelmi bírságot,

h) a természetvédelmi bírságot,

i) a műemlékvédelmi bírságot,

j) az építésügyi bírságot,

k) a szabálysértési pénz- és helyszíni bírság és a közlekedési szabályszegések után kiszabott közigazgatási bírság helyi önkormányzatot megillető részét,

l) az egyéb bírságokat,

m) a vagyoni típusú települési adókat,

n) a jövedelmi típusú települési adókat,

o) az egyéb települési adókat,

p) az önkormányzat által beszedett talajterhelési díjat,

q) az előrehozott helyi adót és

r) azokat a bevételeket, amelyek megfizetését közhatalmi tevékenység gyakorlása során kötelező jelleggel kell megfizetni, azonban nem számolhatók el a közhatalmi bevételek más rovatain, így különösen a pénzbüntetést és elkobzást, a késedelmi és önellenőrzési pótlékot.

A rovaton elszámolt bevételeket a beszámolóban az a)–q) pont szerinti bontásban kell szerepeltetni.”

7. melléklet a 380/2017. (XII. 11.) Korm. rendelethez

Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 17. melléklet 3. pont c) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A költségvetési számvitelben nyilvántartott végleges kötelezettségvállalások, más fizetési kötelezettségek és a pénzügyi számvitelben elszámolt kötelezettségek azonosságából adódóan)

„c) a mérlegben az „– ebből:” alábontásként szereplő kötelezettség sorok összegének meg kell egyeznie a 05. számlacsoportban azonos elnevezéssel nyilvántartott kötelezettségvállalásként, más fizetési kötelezettséggént összegével:

a 0022. számlával szemben nyilvántartott 055052. számla egyenlege – a 055053. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek működési célú visszatérítendő támogatások, kölcsönök törlesztésére államháztartáson belülrre” sor összege
a 0022. számlával szemben nyilvántartott 055112. számla egyenlege – a 055113. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek működési célú támogatásokra az Európai Uniónak” sor összege
a 0022. számlával szemben nyilvántartott 05832. számla egyenlege – a 05833. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek felhalmozási célú visszatérítendő támogatások, kölcsönök törlesztésére államháztartáson belülrre” sor összege
a 0022. számlával szemben nyilvántartott 05882. számla egyenlege – a 05883. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek felhalmozási célú támogatásokra az Európai Uniónak” sor összege
a 0022. számlával szemben nyilvántartott 0591112. számla egyenlege – a 0591113. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek hosszú lejáratú hitelek, kölcsönök törlesztésére pénzügyi vállalkozásnak” sor összege
a 0022. számlával szemben nyilvántartott 0591132. számla egyenlege – a 0591133. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek rövid lejáratú hitelek, kölcsönök törlesztésére pénzügyi vállalkozásnak” sor összege
a 0022. számlával szemben nyilvántartott 0591232. számla egyenlege – a 0591233. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek kincstárjegyek beváltására” sor összege
a 0022. számlával szemben nyilvántartott 0591242. számla egyenlege – a 0591243. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek éven belüli lejáratú belföldi értékpapírok beváltására” sor összege
a 0022. számlával szemben nyilvántartott 0591252. számla egyenlege – a 0591253. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek belföldi kötvények beváltására” sor összege
a 0022. számlával szemben nyilvántartott 0591262. számla egyenlege – a 0591263. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek éven túli lejáratú belföldi értékpapírok beváltására” sor összege

a 0022. számlával szemben nyilvántartott 059142. számla egyenlege – a 059143. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek államháztartáson belüli megelőlegezések visszafizetésére” sor összege
a 0022. számlával szemben nyilvántartott 059172. számla egyenlege – a 059173. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek pénzügyi lízing kiadásaira” sor összege
a 0022. számlával szemben nyilvántartott 059232. számla egyenlege – a 059233. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek külföldi értékpapírok beváltására” sor összege
a 0022. számlával szemben nyilvántartott 059242. számla egyenlege – a 059243. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek hitelek, kölcsönök törlesztésére külföldi kormányoknak és nemzetközi szervezeteknek” sor összege
a 0022. számlával szemben nyilvántartott 059252. számla egyenlege – a 059253. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek hitelek, kölcsönök törlesztésére külföldi pénzintézeteknek” sor összege
a 0022. számlával szemben nyilvántartott 05942. számla egyenlege – a 05943. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évben esedékes kötelezettségek váltókiadásokra” sor összege
a 0024. számlával szemben nyilvántartott 055052. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek működési célú visszatérítendő támogatások, kölcsönök törlesztésére államháztartáson belülrre” sor összege
a 0024. számlával szemben nyilvántartott 055112. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek működési célú támogatásokra az Európai Uniónak” sor összege
a 0024. számlával szemben nyilvántartott 05832. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek felhalmozási célú visszatérítendő támogatások, kölcsönök törlesztésére államháztartáson belülrre” sor összege
a 0024. számlával szemben nyilvántartott 05882. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek felhalmozási célú támogatásokra az Európai Uniónak” sor összege
a 0024. számlával szemben nyilvántartott 0591112. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek hosszú lejáratú hitelek, kölcsönök törlesztésére pénzügyi vállalkozásnak” sor összege
a 0024. számlával szemben nyilvántartott 0591252. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek belföldi kötvények beváltására” sor összege
a 0024. számlával szemben nyilvántartott 0591262. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek éven túli lejáratú belföldi értékpapírok beváltására” sor összege
a 0024. számlával szemben nyilvántartott 059142. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek államháztartáson belüli megelőlegezések visszafizetésére” sor összege

a 0024. számlával szemben nyilvántartott 059172. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek pénzügyi lízing kiadásaira” sor összege
a 0024. számlával szemben nyilvántartott 059232. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek külföldi értékpapírok beváltására” sor összege
a 0024. számlával szemben nyilvántartott 059242. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek hitelek, kölcsönök törlesztésére külföldi kormányoknak és nemzetközi szervezeteknek” sor összege
a 0024. számlával szemben nyilvántartott 059252. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek hitelek, kölcsönök törlesztésére külföldi pénzintézeteknek” sor összege
a 0024. számlával szemben nyilvántartott 05942. számla egyenlege	=	a mérlegben az „– ebből: költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek váltókiadásokra” sor összege

A Kormány 381/2017. (XII. 11.) Korm. rendelete a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatásokkal összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról

A Kormány

a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 132. § (1) bekezdés e) pontjában,

a 2. alcím tekintetében a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 132. § (1) bekezdés r) pontjában,

a 3. alcím tekintetében a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 132. § (1) bekezdés p) pontjában, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 162. § (1) bekezdés w) pontjában,

a 4. alcím és az 1. melléklet tekintetében a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 132. § (1) bekezdés f) pontjában, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 162. § (1) bekezdés i) pontjában,

az 5. alcím és a 2. melléklet tekintetében a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 132. § (1) bekezdés j) pontjában, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 162. § (1) bekezdés o) pontjában

kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. A személyes gondoskodást nyújtó szociális ellátások térítési díjáról szóló 29/1993. (II. 17.) Korm. rendelet módosítása

1. § A személyes gondoskodást nyújtó szociális ellátások térítési díjáról szóló 29/1993. (II. 17.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Tr.) 28. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A támogatott lakhatást igénybe vevő személy távolléte idejére személyi térítési díjként a lakhatási költség 100%-át, és ha távollétének ideje alatt az Szt. 75. § (1) bekezdés d) pontja szerint egyéb szolgáltatásokat igénybe veszi, a ténylegesen igénybe vett szolgáltatások térítési díját fizeti. Távollétnek minősül az a nap, melyen az ellátott nem tartózkodik a támogatott lakhatást biztosító ingatlanban.”

2. § A Tr. 31. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A Kormány az Szt. 17. § (1) bekezdés c) pontjának alkalmazása során az Szt. 17. § (3) bekezdése szerinti szociális hatáskört gyakorló szervként az intézmény székhelye, telephelye szerint illetékes fővárosi és megyei kormányhivatalt jelöli ki.”

3. § A Tr. 28. § (4) bekezdésében a „díjak” szövegrész helyébe a „díjak és a közös költség” szöveg lép.

2. A fogyatékos személyek alapvizsgálatáról, a rehabilitációs alkalmassági vizsgálatról, továbbá a szociális intézményekben ellátott személyek állapotának felülvizsgálatáról szóló 92/2008. (IV. 23.) Korm. rendelet módosítása

- 4. §** A fogyatékos személyek alapvizsgálatáról, a rehabilitációs alkalmassági vizsgálatról, továbbá a szociális intézményekben ellátott személyek állapotának felülvizsgálatáról szóló 92/2008. (IV. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Fvr.) 1. §-át megelőző alcím címe helyébe a következő alcím cím lép:
„Alapvizsgálat és felülvizsgálat”
- 5. §** Az Fvr. 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„2. § Az Szt. 70. § (5) bekezdése szerinti alapvizsgálatot és az Szt. 113/A. §-a szerinti felülvizsgálatot (a továbbiakban együtt: vizsgálat) Budapest Főváros Kormányhivatalának (a továbbiakban: Hivatal) szakértői bizottsága végzi.”
- 6. §** (1) Az Fvr. 5. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Az alapvizsgálatot egyszer kell elvégezni, amikor a lefolytatására az Szt.-ben meghatározott feltételek első alkalommal teljesülnek. Az alapvizsgálat az ellátási típus vagy forma megváltozása, áthelyezés, illetve új intézményi jogviszony keletkezése esetén sem ismétélhető meg.”
- (2) Az Fvr. 5. §-a a következő (2) és (2a) bekezdéssel egészül ki:
„(2) Az intézményvezető az alapvizsgálatot
a) áthelyezés esetén az áthelyezés kezdeményezését követő nyolc napon belül,
b) támogatott lakhatás esetén a komplex szükségletfelméréssel egy időben,
c) az a) és b) pontban nem említett esetben az előgondozás során kezdeményezi.
(2a) Le kell folytatni az Szt. 113/A. §-a szerinti felülvizsgálatot
a) az ellátás időtartamának az Szt. 112. § (2) bekezdése szerinti meghosszabbítása esetén,
b) rehabilitációs célú lakóotthonban határozatlan időre elhelyezett ellátott esetén az elhelyezést követő tíz év elteltével.”
- (3) Az Fvr. 5. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A (2a) bekezdés szerinti esetben az intézményvezető a felülvizsgálatot az esedékességet megelőzően legalább hatvan nappal kezdeményezi.”
- (4) Az Fvr. 5. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) A vizsgálat térítésmentes.”
- 7. §** (1) Az Fvr. 6. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Soron kívüli elhelyezési kérelem esetén az alapvizsgálatot a kezdeményezés beérkezését követő tizenöt napon belül kell lefolytatni.”
- (2) Az Fvr. 6. §-a a következő (1a)–(1d) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) Támogatott lakhatás esetén az alapvizsgálatot a komplex szükségletfelméréssel egyidejűleg kell lefolytatni.
(1b) Az (1) és (1a) bekezdésben nem említett esetben az alapvizsgálatot, valamint a felülvizsgálatot a kezdeményezés beérkezését követő ötven napon belül kell lefolytatni.
(1c) Ha az ellátott lakhatása vagy állapotának megfelelő ellátása másképpen nem biztosított, illetve a késelem a rehabilitáció eredményességét veszélyeztetné, az ellátott az intézményben – ide nem értve a támogatott lakhatást –, illetve a lakóotthonban az alapvizsgálat befejezése előtt is elhelyezhető.
(1d) A szakértői bizottság az ellátott mentális, fizikai és egészségi állapotának felméréseivel, az egyénre szabott ellátás biztosítása érdekében
a) megállapítja, hogy az ellátott számára mely ellátási típus és forma megfelelő,
b) rehabilitációs ellátás esetén megállapítja, hogy az ellátott készségei, képességei alapján alkalmas-e a rehabilitációs programban való önkéntes részvételre, és
c) segíti az egyéni fejlesztési terv, az egyéni gondozási terv, a szolgáltatási terv, illetve az egyéni rehabilitációs program elkészítését.”

- 8. §** (1) Az Fvr. 7. § (2) bekezdése a következő i)–k) ponttal egészül ki:
(A szakvélemény tartalmazza)
„i) annak megállapítását, hogy az ellátási típus és forma, rehabilitációs célú lakóotthon esetén a határozott, illetve határozatlan időre történő elhelyezés megfelel-e az ellátott mentális, fizikai és egészségi állapotának, szükség esetén a javaslatot az ellátási típus vagy forma megváltoztatására,
j) a javaslatot az egyéni fejlesztési terv, az egyéni gondozási terv, a szolgáltatási terv, illetve az egyéni rehabilitációs program elkészítéséhez, módosításához,
k) rehabilitációs ellátás esetén az Szt. 112. § (2) bekezdése szerinti esetben a véleményt arról, hogy az ellátás időtartamának meghosszabbítása indokolt-e.”
- (2) Az Fvr. 7. §-a a következő (3a) és (3b) bekezdéssel egészül ki:
„(3a) Az intézményvezető a vizsgálat eredménye alapján
a) gondoskodik az egyéni fejlesztési terv, az egyéni gondozási terv, a szolgáltatási terv, illetve az egyéni rehabilitációs program elkészítéséről, módosításáról, vagy
b) kezdeményezi az intézményi jogviszony megszüntetését, illetve az ellátott más intézményben történő elhelyezését, ha a szakvélemény alapján indokoltnak látja.
(3b) Az ellátás az Szt. 112. § (2) bekezdése szerint csak akkor hosszabbítható meg, ha a szakértői bizottság ezt javasolja.”
- 9. §** Az Fvr. 15. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„15. § A 2011. január 1-je előtt jogszabály vagy szakvélemény által elrendelt gondozási felülvizsgálatot nem kell lefolytatni.”
- 10. §** Az Fvr.
a) 4. § (2) bekezdésében a „bizottságaira és működésükre” szövegrész helyébe a „bizottságára és annak működésére” szöveg,
b) 5. § (4) bekezdésében a „(3)” szövegrész helyébe a „(2a)” szöveg,
c) 7. § (1) bekezdésében a „bizottságokban” szövegrész helyébe a „bizottságban” szöveg lép.
- 11. §** Hatályát veszti az Fvr.
a) 1. § (1) bekezdése,
b) 7. § (6) bekezdése,
c) 8. § (1) bekezdésében a „2000 forint megfizetése mellett” szövegrész,
d) Alapvizsgálat és gondozási felülvizsgálat alcíme,
e) Átfogó rehabilitációs alkalmassági vizsgálat és felülvizsgálat alcíme.

3. A támogató szolgáltatás és a közösségi ellátások finanszírozásának rendjéről szóló 191/2008. (VII. 30.) Korm. rendelet módosítása

- 12. §** A támogató szolgáltatás és a közösségi ellátások finanszírozásának rendjéről szóló 191/2008. (VII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Tkr.) az A finanszírozási szerződés megkötése alcímet megelőzően a következő alcímmel egészül ki:
„Működési támogatás nyújtása pályázati eljárás nélkül
9/A. § (1) Ha a Főigazgatóság az e rendelet szerinti szolgáltatást is nyújtó engedélyesét más fenntartó fenntartásába adja, az engedélyest átvevő fenntartóval az engedélyes által a fenntartóváltozás időpontjában nyújtott szolgáltatásra – fejlesztő foglalkoztatás esetén legfeljebb a fenntartóváltozás időpontjára számított feladatmutató erejéig – a finanszírozási szerződés a finanszírozási időszak végéig pályázati eljárás lefolytatása nélkül is megkötethető.
(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben a finanszírozási szerződés megkötéséről a miniszter dönt, és a hatályos finanszírozási feltételeknek megfelelően megállapítja a 7. § (5) bekezdés c) pont ca)–cc) alpontja szerinti egyéb feltételeket. A Főigazgatóság a döntésről és a feltételekről – a miniszteri döntést követő 8 napon belül – értesíti az engedélyest átvevő fenntartót.”

- 13. §** A Tkr. 10. §-a a következő (2b) bekezdéssel egészül ki:
„(2b) A 9/A. § szerinti esetben – a (2) bekezdésben foglaltakon túl – a finanszírozási szerződés megkötésének feltétele, hogy az engedélyest átvevő fenntartó csatlakozott a Főigazgatóság elektronikus pályázatkezelő rendszeréhez.”
- 14. §** A Tkr.
10. § (2) bekezdés a) pontjában a „pályázó” szövegrész helyébe a „pályázó, illetve a 9/A. § szerinti esetben az engedélyest átvevő fenntartó” szöveg,
 10. § (3) bekezdésében az „emelkedését” szövegrész helyébe az „emelkedését, illetve a 9/A. § (2) bekezdése szerinti értesítésnek a fenntartó által történő kézhezvételét” szöveg,
 10. § (4) bekezdésében az „időszakra” szövegrész helyébe az „időszakra, a 9/A. § szerinti esetben a fenntartóváltozás időpontjától a finanszírozási időszak végéig terjedő időre” szöveg lép.

4. A szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények és hálózatok hatósági nyilvántartásáról és ellenőrzéséről szóló 369/2013. (X. 24.) Korm. rendelet módosítása

- 15. §** A szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények és hálózatok hatósági nyilvántartásáról és ellenőrzéséről szóló 369/2013. (X. 24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Sznyr.) 1. § h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(*E rendelet alkalmazásában*)
„h) *külső férőhely*:
ha) hajléktalan személyek átmeneti szállása esetén,
hb) rehabilitációs szociális intézményi ellátás esetén az utógondozás ideje alatt,
hc) családok átmeneti otthona esetén vagy
hd) utógondozói ellátás esetén
a szolgáltató által, de a szolgáltató épületén kívül biztosított lakhatási forma;”
- 16. §** Az Sznyr. 11. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) Szakápolási központ ideiglenes hatállyal nem jegyezhető be.”
- 17. §** Az Sznyr. 17. alcíme a következő 50/F. §-sal egészül ki:
„50/F. § (1) A bentlakásos szociális intézményben szervezett egészségügyi ellátásra is működési engedéllyel rendelkező idősek otthona nem köteles kérni a szakápolási központként történő bejegyzését a szolgáltatói nyilvántartásba.
(2) Az egyéb főzőhelyként szociális étkeztetést nyújtó engedélyes fenntartója 2018. június 30-áig köteles kérelmezni az engedélyes által nyújtott szolgáltatásra vonatkozó adatok – szociális konyhára vagy népkonyhára történő – módosítását. Ha a fenntartó a határidőt elmulasztja, a működést engedélyező szerv 2018. augusztus 1-jétől az egyéb főzőhelyként nyújtott szociális étkeztetést, ha pedig az engedélyes kizárólag ilyen szolgáltatást nyújtott, az engedélyest törli a szolgáltatói nyilvántartásból.”
- 18. §** Az Sznyr. 1. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.
- 19. §** Az Sznyr.
1. § a) pontjában az „az engedélyesnek a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények és hálózatok hatósági nyilvántartásába (a továbbiakban: szolgáltatói nyilvántartás) bejegyzett adatainak” szövegrész helyébe az „a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények és hálózatok hatósági nyilvántartásába (a továbbiakban: szolgáltatói nyilvántartás) bejegyzett adatok” szöveg,
 1. § l) pont la) alpontjában, 40. § (1) bekezdés b) pontjában, 41. § (2) bekezdés h) pontjában a „félutas házat” szövegrész helyébe a „félutas házat, a Gyvt. 184. § (1) bekezdése alapján bejegyzett szolgáltatási helyet” szöveg,
 41. § (2) bekezdés i) pontjában a „3.1.10.1.2.” szövegrész helyébe a „3.1.10.1.2., 3.1.12.1.2.” szöveg lép.

20. § Hatályát veszti az Sznyr. 1. melléklet 3.1.3.3. pontja.

5. A szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi igénybevevői nyilvántartásról és az országos jelentési rendszerről szóló 415/2015. (XII. 23.) Korm. rendelet módosítása

21. § A szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi igénybevevői nyilvántartásról és az országos jelentési rendszerről szóló 415/2015. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Nyr.) 12. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az országos jelentési rendszerbe

- a) bölcsődei ellátás esetén évente kétszer, április 30-áig és szeptember 30-áig,
- b) nevelőszülői ellátás esetén havonta, a jelentési időpontot követő öt napon belül,
- c) az a) és b) pontban nem említett szolgáltatások esetén évente kétszer, január 31-éig és július 31-éig be kell jelenteni az 1. melléklet szerinti adatokat.”

22. § Az Nyr. 1. melléklete a 2. melléklet szerint módosul.

6. Záró rendelkezések

- 23. §** (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2018. január 1-jén lép hatályba.
(2) A 20. § 2018. augusztus 1-jén lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet a 381/2017. (XII. 11.) Korm. rendelethez

1. Az Sznyr. 1. melléklet 3.1.1. és 3.1.2. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:
(Az engedélyes által nyújtott szolgáltatások adatai az engedélyes által nyújtott szolgáltatás megnevezése az alábbiak szerint, továbbá az egyes szolgáltatásokra vonatkozó alábbi adatok:)
„3.1.1. falugondnoki szolgáltatás,
3.1.2. tanyagondnoki szolgáltatás;”
2. Az Sznyr. 1. melléklet 3.1.12.1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Az engedélyes által nyújtott szolgáltatások adatai az engedélyes által nyújtott szolgáltatás megnevezése az alábbiak szerint, továbbá az egyes szolgáltatásokra vonatkozó alábbi adatok: ápolást, gondozást nyújtó intézményi ellátás:)
„3.1.12.1. idősek otthona:
3.1.12.1.1. férőhelyszám,
3.1.12.1.2. ha az idősek otthona szakápolási központként működik,
3.1.12.1.2.1. az erre vonatkozó adat,
3.1.12.1.2.2. a szakápolási központként működtethető férőhelyek száma;”
3. Az Sznyr. 1. melléklet 3.1.27. pontja a következő 3.1.27.4. és 3.1.27.5. alponttal egészül ki:
(Az engedélyes által nyújtott szolgáltatások adatai az engedélyes által nyújtott szolgáltatás megnevezése az alábbiak szerint, továbbá az egyes szolgáltatásokra vonatkozó alábbi adatok: családok átmeneti otthona:)
„3.1.27.4. a külső férőhelyek címe és összesített férőhelyszáma,
3.1.27.5. a Gyvt. 184. § (1) bekezdése alapján bejegyzett szolgáltatási hely címe és a férőhelyek címenkénti száma;”

2. melléklet a 381/2017. (XII. 11.) Korm. rendelethez

1. Az Nyr. 1. melléklete a következő 2.3. ponttal egészül ki:
(*Gyermekjóléti alapellátások:*)
„2.3. Családok átmeneti otthona:
2.3.1. a jelentési időpontban a szolgáltatás igénybevételére várakozók száma,
2.3.2. a jelentési időpontban külső férőhelyen és a Gyvt. 184. § (1) bekezdése alapján bejegyzett szolgáltatási helyen ellátottak és az arra várakozók száma.”
 2. Az Nyr. 1. melléklet 2.4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(*Gyermekjóléti alapellátások:*)
„2.4. Nevelőszülői ellátás: a jelentési időpontban nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban álló nevelőszülők száma.”
 3. Az Nyr. 1. melléklet 3.1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(*Kiegészítő szabályok:*)
„3.1. Jelentési időpont:
3.1.1. bölcsődei ellátás esetén április 1-je és szeptember 1-je,
3.1.2. nevelőszülői ellátás esetén minden hónap első napja,
3.1.3. a 3.1.1. és 3.1.2. pontban nem említett szolgáltatások esetén december 31-e és június 30-a.”
 4. Az Nyr. 1. melléklet 2. pontjában az „alapellátások” szövegrész helyébe az „és gyermekvédelmi szolgáltató tevékenységek” szöveg lép.
 5. Hatályát veszti az Nyr. 1. melléklet 1.9.4. pontjában az „intézményi” szövegrész.
-

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A nemzetgazdasági miniszter 42/2017. (XII. 11.) NGM rendelete a gázszerelők és gázkészülék-javítók tevékenysége folytatásának részletes feltételeiről, az e tevékenységek bejelentésének és nyilvántartásának rendjéről, valamint az e tevékenységekre vonatkozó kötelezettségek be nem tartásának esetén alkalmazandó jogkövetkezményekről

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény 133. § (2) bekezdés 2., 3. és 4. pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 90. § 9. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §**
- (1) E rendelet hatálya arra a személyre terjed ki, aki a földgázellátásról szóló törvény és végrehajtási rendelete szerinti csatlakozóvezetékkel és felhasználói berendezéssel kapcsolatos, az 1. melléklet szerinti tevékenységet folytat.
 - (2) Az 1. mellékletben meghatározott tevékenységet (a továbbiakban: gázszerelői tevékenység) az a személy (a továbbiakban: gázszerelő) végezheti, aki rendelkezik
 - a) az 1. mellékletben meghatározott képesítéssel, vagy más azzal egyenértékű, a nemzetgazdasági miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeiről szóló 27/2012. (VIII. 27.) NGM rendeletben meghatározott képesítéssel, és
 - b) az 1. mellékletben meghatározott gyakorlati idővel.
- 2. §**
- (1) A gázszerelő a 3. § szerinti továbbképzést legalább ötvenként teljesíti.
 - (2) Mentesül az (1) bekezdés szerinti továbbképzési kötelezettség teljesítése alól az 1. mellékletben foglalt táblázat 8. és 10. sorában meghatározott szakértő, illetve tervező.
- 3. §**
- (1) A gázszerelői tevékenység végzéséhez szükséges továbbképzési program kötelező moduljai:
 - a) a gázcsatlakozó és a felhasználói berendezésekre vonatkozó jogszabályi változások, és
 - b) az üzemvitel, a karbantartás, a műszaki biztonsági ellenőrzés képzési programnak megfelelő, naprakész tananyaga.
 - (2) A gázszerelő továbbképzés kötelező moduljainak időtartama legalább 10 óra, amely személyes jelenléthez kötött.
 - (3) Az (1) bekezdés szerinti továbbképzési kötelezettség a műszaki-biztonsági szempontból jelentős munkakörök betöltéséhez szükséges szakmai képzésről és gyakorlatról, valamint az ilyen munkakörben foglalkoztatottak időszakos továbbképzésével kapcsolatos szabályokról szóló miniszteri rendeletben meghatározott gázszerelő, gázipari műszaki-biztonsági felülvizsgáló vagy csőhálózatszerelő szakmai tárgyú hatósági jellegű képzés elvégzésével teljesíthető a (2) bekezdésben meghatározott követelmények teljesülése mellett.
 - (4) A továbbképzés elvégzéséről kiállított igazolás kiállításának keltétől számított egy évig fogadható el.
- 4. §**
- Az 1. mellékletben meghatározott tevékenység végzésére irányuló szándékot a 2. mellékletben meghatározott adattartalmú, a műszaki biztonsági hatóság (a továbbiakban: Hatóság) által rendszeresített nyomtatvánnyal kell bejelenteni. A bejelentéshez eredetiben be kell mutatni, vagy másolatban mellékelni kell az 1. mellékletben meghatározott képesítés és gyakorlati idő meglétét igazoló okiratokat. Amennyiben a bejelentés a végzettség, illetve képesítés megszerzésétől számított öt év után történik, a bejelentéshez a továbbképzési kötelezettség teljesítését igazoló okiratokat is be kell mutatni, vagy másolatban mellékelni kell.
- 5. §**
- (1) A Hatóság megtiltja a tevékenység végzését, ha
 - a) a gázszerelő nem felel meg az e rendeletben meghatározott feltételeknek,
 - b) a gázszerelő jogerős bírósági határozat megállapítása szerint közreműködött a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 19/2009. (I. 30.) Korm. rendelet 1. számú melléklet 18.3. pont b), e), h) vagy j) alpontjában meghatározott valamely felhasználói szerződészegés megvalósításában,

- c) a gázszerelő megsértette a gázszerelői tevékenység végzésére vonatkozó – jogszabályban előírt – szakmai szabályokat, és ezt a Hatóság megállapította,
- d) a földgázelosztó kezdeményezésére indult eljárásban azt állapítja meg, hogy a gázszerelő nem a felülvizsgált tervdokumentációnak, illetve nem az előírásoknak megfelelően végezte el a gázszerelést.
- (2) A Hatóság a tevékenység megtiltása esetén intézkedik a gázszerelői igazolvány bevonása iránt.
- (3) Az a gázszerelő, akinek a tevékenység végzését a Hatóság megtiltotta, akkor jelentheti be a tevékenység újbóli gyakorlását, ha a
- a) továbbképzési kötelezettsége teljesítését igazolja, amennyiben a tevékenység végzésének megtiltására a továbbképzési kötelezettség elmulasztása miatt került sor, vagy
- b) tevékenységet megtiltó határozat jogerőre emelkedésétől számított egy év eltelt, és a gázszerelő eleget tett továbbképzési kötelezettségének, amennyiben a tevékenység megtiltására az a) pontban meghatározotthoz képest egyéb okból került sor.
- 6. §** (1) A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény, a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény vagy a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény alapján szerzett azonos szakirányú okleveles mérnök (egyetemi szintű) és mérnök (főiskolai szintű) végzettséggel az 1. mellékletben meghatározott tevékenységek elláthatók.
- (2) A gázfogyasztó készülék garanciális üzembe helyezésére és garanciális időn belüli javítására az 1. mellékletben megjelölt képesítéssel, végzettséggel rendelkező gázszerelő jogosult, figyelemmel a készülék gyártójának vagy forgalmazójának vonatkozó előírásaira.
- (3) A csatlakozó- és fogyasztói vezeték létesítésére az 1. mellékletben megjelölt képesítéssel, végzettséggel és az alkalmazott technológiához a Hegesztési Biztonsági Szabályzat kiadásáról szóló miniszteri rendeletben előírt feltételeknek megfelelő gázszerelő jogosult.
- (4) A telephelyi vezetékkel kapcsolatos gázszerelői tevékenységre vonatkozó jogosultságok tekintetében a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény 21. § (1) bekezdése értelmében a csatlakozóvezetésekre és a felhasználói berendezésekre vonatkozó rendelkezések megfelelően alkalmazandók.
- 7. §** (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.
- (2) A 10. § 2018. január 1-jén lép hatályba.
- 8. §** Az e rendelet hatálybalépését megelőzően kiállított gázszerelői igazolvánnyal rendelkező gázszerelők a tevékenységüket e rendelet hatálybalépését követően a gázszerelői igazolványban meghatározott időpontig az 1–4. §-ban és 6. §-ban foglalt követelmények teljesítése nélkül folytathatják tovább.
- 9. §** Ez a rendelet a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.
- 10. §** Az 5. § (3) bekezdés b) pontjában a „jogerőre emelkedésétől” szövegrész helyébe a „véglegessé válásától” szöveg lép.
- 11. §** (1) A gáz csatlakozóvezetésekre, a felhasználói berendezésekre, a telephelyi vezetésekre vonatkozó műszaki biztonsági előírásokról és az ezekkel összefüggő hatósági feladatokról szóló 11/2013. (III. 21.) NGM rendelet (a továbbiakban: R.) 6. § (1) bekezdés d) pont dc) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Meglévő gázfogyasztó készülék cseréje egyszerűsített eljárással az alábbi feltételek egyidejű fennállása esetén végezhető: az új készülék besorolása:)
„dc) EK típusvizsgálati tanúsítványa szerint a 2. melléklet 5.2.4.2.1.2. pontjának megfelelően alkalmas, nem a gázkészülék részeként tanúsított égéstermék-elvezető és égési levegő hozzávezető rendszer elemeivel történő szerelésre és az alkalmazott égéstermék-elvezető és égési levegő hozzávezető rendszer gyártójának a 2. mellékletben megadott részletekre kiterjedő utasítása alapján szerelik, valamint a helyiséglevegőtől független üzemmódban helyezik üzembe.”
- (2) Az R. 6. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A (2) bekezdés szerint feljogosított gázszerelőnek a gázszerelők és gázkészülék-javítók tevékenysége folytatásának részletes feltételeiről, az e tevékenységek bejelentésének és nyilvántartásának rendjéről, valamint az e tevékenységekre vonatkozó kötelezettségek be nem tartásának esetén alkalmazandó jogkövetkezményekről szóló 42/2017. (XII. 11.) NGM rendelet (a továbbiakban: a gázszerelők nyilvántartásáról szóló NGM rendelet)

1. mellékletében foglalt táblázat A:6–A:8 mezője vagy A:9 és A:10 mezője szerinti tevékenység végzésére történő jogosultság mellett
- a) a gázszerelők nyilvántartásáról szóló NGM rendelet 1. mellékletében foglalt táblázat A:2 és A:3 mezője vagy
- b) a gázszerelők nyilvántartásáról szóló NGM rendelet 1. mellékletében foglalt táblázat A:4 és A:5 mezője szerinti tevékenység végzésére is jogosultsággal kell rendelkeznie.”
- (3) Az R. 10. § (2) bekezdésében az „a gázszerelők engedélyezéséről és nyilvántartásáról szóló 30/2009. (XI. 26.) NFGM 2. melléklet 3. pontja szerinti” szövegrész helyébe az „a gázszerelők nyilvántartásáról szóló NGM rendelet 1. mellékletében foglalt táblázat A:6–A:8 mezője vagy A:9 és A:10 mezője szerinti” szöveg lép.

12. § Hatályát veszti a gázszerelők engedélyezéséről és nyilvántartásáról szóló 30/2009. (XI. 26.) NFGM rendelet.

Varga Mihály s. k.,
nemzetgazdasági miniszter

1. melléklet a 42/2017. (XII. 11.) NGM rendelethez

Az 1. §-ban meghatározott tevékenységekhez előírt képzés és gyakorlati idő

	A	B	C	D
1.	Végezhető tevékenység	Végzettség	Szakképzés	Gyakorlati idő
2.	Csatlakozó- és fogyasztói vezeték létesítése, felhagyása, üzembe helyezése, karbantartása, üzemzavar elhárítása, gázfogyasztó készülékek és gázfelhasználó technológiák, valamint az azok rendeltetésszerű és biztonságos használatához szükséges tartozékok létesítése, felhagyása	<ul style="list-style-type: none"> – gázvezeték- és készülékszerelő mestervizsga, – gázfogyasztóberendezés- és csőhálózat-szerelő mestervizsga, – központifűtés- és gázhálózat rendszerszerelő mestervizsga, – épületgépész technikus szakképzés vagy – gázipari technikus szakképzés 	–	–
3.	technológiák, valamint az azok rendeltetésszerű és biztonságos használatához szükséges tartozékok létesítése, felhagyása	<ul style="list-style-type: none"> – épületgépész mérnök, – gázipari mérnök, – gépészmérnök, – gázipari szakmérnök, – épületgépész üzemmérnök vagy – gázszolgáltatói szaküzemmérnök, 	központifűtés- és gázhálózat-rendszerszerelő szakképzés	3
4.	Gázfogyasztó készülékek és gázfelhasználó technológiák, valamint az azok rendeltetésszerű és biztonságos használatához szükséges tartozékok létesítése, felhagyása üzembe helyezése, karbantartása, üzemzavar elhárítása,	<ul style="list-style-type: none"> – gáz- és olajtüzelőberendezés-szerelő, üzembe helyező mestervizsga, – gáz- és tüzeléstechnikai műszerész mestervizsga, – gázvezeték- és készülékszerelő mestervizsga, – gázfogyasztóberendezés- és csőhálózat-szerelő mestervizsga, – épületgépész technikus szakképzés vagy – gázipari technikus szakképzés 	–	–
5.	üzembe helyezése, karbantartása, üzemzavar elhárítása,	<ul style="list-style-type: none"> – épületgépész mérnök, – gázipari mérnök, – gépészmérnök, – gázipari szakmérnök, – épületgépész üzemmérnök, – gázszolgáltatói szaküzemmérnök 	gáz- és hőtermelő-berendezés szerelő szakképzés	3

6.	Csatlakozóvezeték és felhasználói berendezés	<ul style="list-style-type: none"> – gázvezeték- és készülékszerelő mestervizsga, – gázfogyasztóberendezés- és csőhálózat-szerelő mestervizsga, – gáz- és olajtüzelőberendezés-szerelő, üzembe helyező mestervizsga, – gáz- és tüzeléstechnikai műszerész mestervizsga 	gázipari műszaki-biztonsági felülvizsgáló szakképesítés	–
7.	műszaki biztonsági felülvizsgálata (a felhasználói berendezés tartozékát képező gázfelhasználó technológia együttes hőterhelése legfeljebb 70 kW)	<ul style="list-style-type: none"> – épületgépész mérnök, – gázipari mérnök, – gépészmérnök, – gázipari szakmérnök, – épületgépész üzemmérnök, – gázipari szaküzemmérnök, – épületgépész technikus, – gázipari technikus 	gázipari műszaki-biztonsági felülvizsgáló szakképesítés	–
8.		<p>a Magyar Mérnöki Kamara közhiteles nyilvántartásában szereplő</p> <ul style="list-style-type: none"> – G-építmények gépészeti tervezése szakterület – tervező vagy – SZÉS 3 Szakági építésügyi műszaki szakértői szakterület építmények gépészeti szakértői részsakterület – szakértő 		–
9.	Csatlakozóvezeték és felhasználói berendezés műszaki biztonsági felülvizsgálata (a felhasználói berendezés tartozékát képező gázfelhasználó technológia együttes hőterhelése nagyobb, mint 70 kW)	<ul style="list-style-type: none"> – épületgépész mérnök, – gázipari mérnök, – gépészmérnök, – gázipari szakmérnök, – épületgépész üzemmérnök, – gázipari szaküzemmérnök, – épületgépész technikus, – gázipari technikus 	gázipari műszaki-biztonsági felülvizsgáló szakképesítés	3
10.		<p>a Magyar Mérnöki Kamara közhiteles nyilvántartásában szereplő</p> <ul style="list-style-type: none"> – G-építmények gépészeti tervezése szakterület – tervező vagy – SZÉS 3 Szakági építésügyi műszaki szakértői szakterület építmények gépészeti szakértői részsakterület – szakértő 		–

2. melléklet a 42/2017. (XII. 11.) NGM rendelethez

A gázszerelői bejelentés adattartalma

1. Tevékenység megnevezése
2. Bejelentő
 - 2.1. neve
 - 2.2. születési helye, ideje (év, hó, nap)
 - 2.3. anyja neve
 - 2.4. lakcíme (megye, irányítószám, helység, utca, házszám)
 - 2.5. értesítési címe
 - 2.6. telefonszáma
 - 2.7. elektronikus levélcíme
 - 2.8. faxeszáma
3. Gázszerelői igazolvány száma (módosítás vagy hosszabbítás esetén töltendő ki)
4. Díjfizető neve

5. Számlázási címe
6. A díjfizető adószáma vagy adóazonosító jele
7. A bejelentő nyilatkozata arról, hogy az értesítési címének a nyilvántartásba vett gázszerelői jegyzékben, a Hatóság információs honlapján történő közzétételéhez hozzájárul-e.
8. A bejelentő nyilatkozata arról, hogy a telefonszámának, elektronikus levélcímének, faxszámának a nyilvántartásba vett gázszerelői jegyzékben, a Hatóság információs honlapján történő közzétételéhez hozzájárul-e.
9. Csatlakozóvezeték és felhasználói berendezés műszaki biztonsági felülvizsgálata esetében a bejelentő nyilatkozata arról, hogy végzi-e olyan felhasználói berendezés tartozékát képező gázfelhasználó technológia [11/2013. (III. 21.) NGM rendelet 2. § 2. pont] műszaki biztonsági felülvizsgálatát, amelynek együttes hőterhelése nagyobb, mint 70 kW
10. Képesítés megjelölése
 - 10.1. Gázvezeték és -készülékszerelő mestervizsga, vagy gázfogyasztóberendezés- és csőhálózat-szerelő mestervizsga, vagy központifűtés- és gázhálózat rendszerszerelő mestervizsga
 - 10.1.1. száma
 - 10.1.2. kelte
 - 10.1.3. kiállító intézmény megnevezése
 - 10.2. Gáz- és olajtüzelőberendezés-szerelő, üzembe helyező mestervizsga, vagy gáz- és tüzeléstechnikai műszerész mestervizsga
 - 10.2.1. száma
 - 10.2.2. kelte
 - 10.2.3. kiállító intézmény megnevezése
 - 10.3. Épületgépész mérnök, gázipari mérnök, gépészmérnök, gázipari szakmérnök, épületgépész üzemmérnök, gázszolgáltatói szak-üzemmérnök szakképzettség
 - 10.3.1. száma
 - 10.3.2. kelte
 - 10.3.3. kiállító intézmény megnevezése
 - 10.4. Épületgépész technikus, gázipari technikus szakképesítés
 - 10.4.1. száma
 - 10.4.2. kelte
 - 10.4.3. kiállító intézmény megnevezése
 - 10.5. Gázvezeték és -készülékszerelő, gázfogyasztóberendezés- és csőhálózat-szerelő, központifűtés- és gázhálózat rendszerszerelő szakképesítés
 - 10.5.1. száma
 - 10.5.2. kelte
 - 10.5.3. kiállító intézmény megnevezése
 - 10.6. Gáz- és tüzeléstechnikai műszerész, gáz- és hőtermelő berendezés-szerelő szakképesítés
 - 10.6.1. száma
 - 10.6.2. kelte
 - 10.6.3. kiállító intézmény megnevezése
 - 10.7. Gázipari műszaki-biztonsági felülvizsgáló szakképesítés
 - 10.7.1. száma
 - 10.7.2. kelte
 - 10.7.3. kiállító intézmény megnevezése
 - 10.8. Egyéb szakmai képzettség (a tevékenységhez kapcsolódó szakképesítések, tanfolyamok)
 - 10.8.1. száma
 - 10.8.2. kelte
 - 10.8.3. kiállító intézmény megnevezése
11. Ha a szakképesítésről szóló bizonyítvány eredeti példányát nem mutatják be, az eredeti bizonyítvány hiteles másolata
12. Szakirányú szakmai gyakorlat igazolása
13. Igazolványkép (2 db, egy évnél nem régebbi)
14. A legalább 10 óra személyes jelenléti továbbképzés teljesítését igazoló okirat

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai, teljes ülési állásfoglalásai és végzései

Az Alkotmánybíróság 34/2017. (XII. 11.) AB határozata a Kúria Pfv.IV.20.624/2016/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről, valamint az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglalt sajtószabadságból fakadó alkotmányos követelmény megállapításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Balsai István, dr. Czine Ágnes, dr. Dienes-Oehm Egon, dr. Salamon László, dr. Szalay Péter és dr. Szívós Mária* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglalt sajtószabadságból fakadó alkotmányos követelmény, hogy a közéleti szereplők sajtótájékoztatóján a közügyek vitájában egymást érintően tett kijelentésekről híven, saját értékelés nélkül tudósító, a közlések forrását egyértelműen megjelölő és a jóhírnevet esetleg sértő tényállításokkal érintett személy cáfolatának is helyet biztosító (vagy a válaszadás lehetőségét felkínáló) médiatartalom-szolgáltató tevékenységét nem lehet a személyiségi jogsértés polgári jogi szankcióit megalapozó híresztelésként értékelni.
2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.20.624/2016/9. számú ítélete alaptörvény-ellenes, ezért megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Nyugat Média és Világháló Egyesület indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszban kérte az Alkotmánybíróságtól a Kúria által felülvizsgálati eljárásban hozott Pfv.IV.20.624/2016/9. számú ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó álláspontja szerint az ítélet rá – mint II. rendű alperesre – vonatkozó része sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdéseiben elismert szólás- és sajtószabadságot.
- [2] 1. A felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló, a Győri Ítéltábla jogerős ítéletében foglalt tényállás szerint a Magyar Szocialista Párt (III. rendű alperes) két országgyűlési képviselője és szombathelyi szervezetének elnökségi tagja, Czeglédy Csaba (I. rendű alperes) a dohány koncessziós pályázatokkal kapcsolatban 2013. április 29-én sajtótájékoztatót tartott, amelyen az I. rendű alperes a pályázatot az államosított korrupció iskolapéldájának nevezte, és egyebek között a következőket mondta: „Teljesen kézivezérelt a dolog. A pályázatokat a Fidesz helyi vezérkara újszerű pártbizottságként véleményezte, a végső döntést pedig a választókerületi elnök, Hende Csaba mondta ki.” Az indítványozó az általa szerkesztett „nyugat.hu” internetes oldalon még aznap tudósítást jelentetett meg a sajtótájékoztatóról „A trafiktörvény »az államosított korrupció iskolapéldája«” címmel és „A szocialisták visszacsinálják az egészet, ha módjuk lesz rá. Szombathelyen a nyertesekről Hende Csaba döntött – hangzott el egy mai sajtótájékoztatón” alcímmel. A jogerős ítélet megállapítása szerint a tudósítás az elhangzottakat pontosan, szöveghűen idézte, egyértelművé téve, hogy a nyilatkozat az I. rendű alperestől származik. A hírportál „Fidesz: egy adócsalásért jogerősen elítélt szocialista politikus vádaskodik” címmel a cikkbe foglaltan közzétette a Fidesz szombathelyi szervezetének a sajtótájékoztatóra reagáló közleményét, amely szerint Hende Csaba (a per felperese)

„a leghatározottabban visszautasítja Czeglédy Csaba hazug és alaptalan vádjait”. Később a „nyugat.hu” oldalon a „Szombathelyi szocialisták a trafikosztásról” címmel az előző tudósítás tartalmát megismétlő cikk jelent meg azzal a kiegészítéssel, hogy „Czeglédy Csaba hozzátette, hogy pontosan mi történt, annak feltárása a hatóságok feladata lesz”. E cikk végén a lap „Helyreigazítás” címmel a következőket tette közzé: „A 2013. április 29-én Szombathelyi szocialisták a trafikosztásról című cikkben írottakhoz (idézetekhez) kapcsolódva helyet adunk Hende Csaba azon közlésének, hogy a trafiktörvénnyel összefüggő helyi pályázatokra vonatkozó semmiféle döntést nem hozott, döntéshozatalban nem vett részt, döntésre nem hatott. A pályázatok elbírálására kizárólag a fiatalkorúak dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló 2012. évi CXXIV. törvény szabályai alapján került sor.”

- [3] 2. A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek a „nyugat.hu” „A trafiktörvény »az államosított korrupció iskolapéldája«” című tudósításában foglalt kijelentésekkel megsértették a jó hírnevét és a becsületét. Kérte a bíróságot, hogy tiltsa el az alpereseket a további jogsértéstől, kötelezze őket nyilvános elégtétel adására a Népszabadság és a Magyar Nemzet című napilapokban saját költségükön közzeendő bocsánatkérő közlemény formájában, valamint kötelezze az indítványozót és a III. rendű alperest egyetemlegesen 500 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére.
- [4] 2.1. Az első fokon eljáró Veszprémi Törvényszék megállapította, hogy a III. rendű alperes valótlanul állította, az indítványozó pedig a cikkében valótlanul híresztelte, hogy a szombathelyi trafikpályázatokról a felperes döntött, amivel mindketten megsértették a felperes jó hírnévhez való jogát. A bíróság elégtétel adásaként közlemény közzétételére kötelezte az alpereseket a „nyugat.hu” internetes újságban, továbbá a III. rendű alperest nem vagyoni kártérítés fizetésére kötelezte, egyebekben a keresetet elutasította. Az ítélet indokolása az indítványozó felelősségével kapcsolatban az ítélezési gyakorlatra figyelemmel kifejtette, hogy a sajtó felelőssége a valótlan tények híreszteléséért csak szűk körben kizárt: akkor, ha folyamatban lévő büntetőeljárásról tudósít a valóságnak megfelelően. Nem mentesül azonban a sajtó a jogsértés objektív szankciói alól a politikai párt sajtótájékoztatóján elhangzott valótlan tények híresztelése esetén.
- [5] A törvényszék a kártérítési felelősség alóli kimentés körében értékelte, hogy az indítványozó a gyors és hiteles tájékoztatási kötelezettségének tett eleget, amely nem lett volna teljesíthető, ha a nyilatkozat valóságtartalmát ellenőrzi, ezért felróhatóság hiányában a vele szembeni kártérítési keresetet elutasította.
- [6] 2.2. A felperes, valamint az indítványozó és a III. rendű alperes fellebbezése nyomán másodfokon eljáró Győri Ítéltábla egyetértett az elsőfokú ítélettel abban, hogy a kifogásolt közlések olyan tényállításnak minősülnek, amelyek alapot adnak a jogsértés megállapítására. Az indítványozó felelősségét illetően azonban kifejtette, hogy az indítványozó a szakmai szabályoknak és az irányadó elvárásoknak megfelelően járt el, így a tudósítással összefüggésben az ő terhére nem állapítható meg személyiségi jogsértés.
- [7] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a sajtó-helyreigazítási perekben a közelmúltban kialakult – és a személyiségi jogi perekben analóg jelleggel alkalmazható – bírói gyakorlat alapján a sajtót a valóság bizonyításának kötelezettsége abban az esetben sem terheli, ha információi a közérdekű problémát érintő hivatalos sajtótájékoztatón alapulnak. A híradás eredeti közlőjének felelőssége állapítható meg akkor, ha a közleményből kiderül, hogy az kitől, milyen forrásból származik, és a sajtótájékoztató elhangzottakkal összefüggő tudósítás szöveghű, hiteles. Ebben az esetben a sajtót nem terheli az a kötelezettség, hogy a sajtótájékoztató elmondottak valóságtartalmát még a lapzárta előtt ellenőrizze, de ilyenkor is elvárható, hogy a másik felet megkeresse a vonatkozó információkért. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az indítványozó a perbeli esetben e követelmények betartásával járt el, így felelőssége nem állapítható meg valótlan tények híreszteléséért.
- [8] 2.3. A felperes felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria a jogerős ítéletet az indítványozóra vonatkozó részében hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú ítéletet – az elégtételként közzeendő közlemény szövegének megváltoztatásával – helybenhagyta. A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.), valamint a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) irányadó rendelkezései alapján a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a sajtót az általa közzétett vagy híresztelt tényállítások helytállósága tekintetében objektív felelősség terheli. A Kúria nem értett egyet a másodfokú bírósággal abban, hogy az indítványozó nem tartozik felelősséggel a sajtótájékoztató elhangzottak közlése miatt. Indokolása szerint a bírói gyakorlat értelmében a sajtó csak a hatósági eljárásokról tájékoztathat a valóság bizonyításának kötelezettsége nélkül, mivel ez esetben a tények vizsgálata az adott hatóságok feladata, így a sajtót az érintett személy kívánságára csupán az a kötelezettség terheli, hogy az eljárás végleges eredményéről beszámoljon. A politikai vagy közéleti vitát érintő sajtótájékoztatóról tudósító sajtó a közszereplők által elmondottakat szélesebb körben terjeszti, és ezzel híreszteli a tényállítást. Amennyiben

ez a tényállítás valótlan és sértő, a sajtó felelőssége megállapítható. A sajtótájékoztatón elhangzott nyilatkozatok tekintetében a sajtó maga döntheti el, hogy közzéteszi-e őket, vállalva ezzel az esetleges jogsértésért való felelősséget. Ha a közzététel mellett dönt, akkor nem mentesíti az objektív felelősség alól, hogy a tevékenységére vonatkozó jogszabályokat vagy sajtóetikai szabályokat betartotta. Mindezek alapján a Kúria egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, mely szerint az indítványozó felelőssége a valótlan tény híresztelése miatt megállapítható.

- [9] 3. Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria döntése sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt szabad véleménynyilvánításhoz és sajtószabadsághoz való alapjogát. Az alkotmányjogi panasz kifejti, hogy a valótlan tényállítás híresztelését, mint elkövetési magatartást és az azért való felelősséget nem lehet annyira kiterjesztően értelmezni, ahogy azt a Kúria tette, mert az már a demokratikus közvéleményhez szükséges szabad tájékoztatás sérelmével jár. Az indítványozó szerint az objektív felelősség megállapítása a jelen ügy körülményei között nincs tekintettel arra, hogy a szakmai szabályok teljes betartásával végezte közérdekű tájékoztató feladatát: közlése egy hivatalos sajtótájékoztatón alapult, közügyet érintett, szöveghű volt és hiteles, az információ forrása egyértelműen felismerhető volt, a másik fél nyilatkozatát pedig egyidejűleg közzétette. Az alkotmányjogi panasz hivatkozik az Alkotmánybíróság gyakorlatára, mely szerint a sajtószabadság nemcsak az egyéni véleménynyilvánítás eszköze, hanem a tájékoztatásé is, vagyis a sajtónak kitüntetett szerepe van az információszerzésben és a tájékozódásban. Az indítványozó szerint az újságírók általában nincsenek abban a helyzetben, hogy rögtön megítéljék egy sajtótájékoztató elhangzott tényállítások valóságtartalmát, ezért a Kúria ítéletében foglalt értelmezés arra kényszeríti a sajtót, hogy bizonyos eseményekről, tájékoztatókról ne tudósítson, ha biztosan el akarja kerülni a későbbi felelősségre vonás lehetőségét. Mindez súlyosan ellene hat a sajtó szabad tájékoztatási funkciójának, és csorbítja a közönség közérdekű információkhoz jutásának lehetőségét. Az indítványozó álláspontja szerint az esetleges jogsérelmet a sajtó-helyreigazítás vagy az eredeti közlő elégtételt adó közleménye reparálni képes, a személyiségi jogsérelmet további jogkövetkezményeit nem lehet a sajtótermékekre terhelni, mert azzal sérül a sajtó közérdekű tájékoztatáshoz fűződő joga.

II.

- [10] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:
„I. cikk (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”
„VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”
„IX. cikk (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.
(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.”
- [11] 2. A régi Ptk. alkalmazott rendelkezései:
„78. § (1) A személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is.
(2) A jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tény állít, híresztel, vagy való tény hamis színben tüntet fel.”
„79. § A sajtó-helyreigazításra irányuló igény érvényesítésének szabályait a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény, valamint a polgári perrendtartásról rendelkező törvény állapítja meg.”
„84. § (1) Akit személyhez fűződő jogában megsértének, az eset körülményeihez képest a következő polgári jogi igényeket támaszthatja:
a) követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;
b) követelheti a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;
c) követelheti, hogy a jogsértő nyilatkozattal vagy más megfelelő módon adjon elégtételt, és hogy szükség esetén a jogsértő részéről vagy költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak;
d) követelheti a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását a jogsértő részéről vagy költségén, továbbá a jogsértéssel előállott dolog megsemmisítését, illetőleg jogsértő mivoltától megfosztását;

e) kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.”

[12] 3. Az Smtv. érintett rendelkezései:

„4. § (1) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét.

[...]

(3) A sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével.”

„10. § Mindenkinnek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről.”

„12. § (1) Ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kiténik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.”

[13] 4. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) vonatkozó rendelkezései:

„2:45. § [A becsülethez és jóhírnévhez való jog]

[...]

(2) A jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.”

„2:51. § [Felróhatóságtól független szankciók]

(1) Akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján – az elévülési időn belül – az eset körülményeihez képest követelheti

a) a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;

b) a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;

c) azt, hogy a jogsértő adjon megfelelő elégtételt, és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot;

d) a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását és a jogsértéssel előállított dolog megsemmisítését vagy jogsértő mivoltától való megfosztását;

e) azt, hogy a jogsértő vagy jogutódja a jogsértéssel elért vagyoni előnyt engedje át javára a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint.”

III.

[14] 1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel az Abtv.-ben foglalt formai és tartalmi követelményeknek.

[15] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. A sajtó tájékoztató tevékenységét érintő jogszabályi kötelezettségek értelmezése, ezzel összefüggésben a médiatartalom-szerkesztés szabadságának alkotmányos határai alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősülnek {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [15]}. A jelen alkotmányjogi panasz ilyen problémát érint. A pártok, közéleti szereplők sajtótájékoztatón való tudósítások törvényi követelményei és a hozzájuk kötődő felelősségi kérdések a sajtó munkáját jelentős mértékben befolyásolják, ezért az Alkotmánybíróság a panaszt befogadta.

[16] 2. Az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz alapján arról kellett döntenie, hogy megfelel-e az Alaptörvényből fakadó alkotmányossági követelményeknek az a bírói jogértelmezés, mely szerint a közéleti szereplők sajtótájékoztatójáról tudósító médiatartalom-szolgáltató az ott elhangzott valótlan tényállítások híresztelését valósítja meg, és a közzétételért fennálló objektív felelőssége alapján a személyiségi jogsértés polgári jogi szankciói minden esetben alkalmazhatók vele szemben.

[17] A Kúria a polgári jogi személyiségvédelemnek azt a szabályát alkalmazta a jelen tényállásra, amely szerint a jóhírnév sérelmét nemcsak az valósítja meg, aki a más személyre vonatkozó, őt sértő valótlan tényt maga állítja, hanem az is, aki a más személy által megfogalmazott ilyen tényt híreszteli, továbbadja. Az ítéletben foglalt jogértelmezés szerint a sajtó a politikai vagy közéleti vitát érintő sajtótájékoztatón egy közszereplő (jelen esetben politikai párt vezetője és tagja) nyilatkozatának nyilvánosságra hozatalával a közszereplő által előadott tényeket szélesebb körben terjeszti

el, ezzel híreszteli a tényállítást. Mivel pedig a Kúria szerint a sajtó az általa közölt valótlan tényállításokért objektív – vagyis a reá irányadó jogi és etikai szabályok betartásától független – felelősséggel tartozik, azok sérelmessége esetén felelősségre vonható a személyiségi jogsértésért.

- [18] Az Alkotmánybíróság egyfelől megállapította, hogy a Kúria jogértelmezése az ügyre vonatkozó szakjogi rendelkezésekkel és érvekkel alátámasztható. A jóhírnév megsértésére irányadó polgári jogi szabályok [a jelen ügyben alkalmazott régi Ptk. 78. § (2) bekezdés, illetve az azzal azonosan rendelkező Ptk. 2:45. § (2) bekezdés] alapján a sérelmes valótlan tényállítás továbbadása generálisan híresztelésnek tekinthető annyiban, amennyiben maguk a rendelkezések nem fogalmazzak meg kivételeket az ilyen magatartással megvalósított jogsértés alól. Annak ellenére, hogy a jelen ügy nem sajtó-helyreigazítási ügy, a sajtóra alkalmazandó szakjogi szabályok értelmezése tekintetében nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a híresztelés – mint a vitatott tények továbbadása – fogalmán belül maga az Smtv. sem differenciál: a sajtó-helyreigazítás tényállásában [Smtv. 12. § (1) bekezdés] a híresztelés szintén a polgári jogban megjelenő általános kategóriaként szerepel. A Kúria tehát összességében a szakjogi szempontokat a bevett módon értékelve jutott a támadott ítéletben foglalt döntésre.
- [19] Másfelől az Alkotmánybíróság feladata, hogy az Alaptörvény védelmének legfőbb szerveként őrködjön a szakjogi értelmezések alkotmányossága fölött, és szükség esetén kijelölje az értelmezés követendő irányát vagy alkotmányos határait. Erre irányuló alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. E tekintetben a panasz az Alaptörvény 28. cikkének érvényesítésére szolgáló jogintézmény, amely szerint a bíróságok a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A bíróságoknak a szakjogi szabályok engedte értelmezési mozgástéren belül kell érvényre juttatniuk a releváns alkotmányossági követelményeket [vö. 3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [17]–[18]]. Az Alkotmánybíróság alkotmányossági felülvizsgálata ehhez képest az Alaptörvényben foglalt alapjogi szempontok érvényesülésének végső kontrollja. Egyrészt a rendes bíróságoknak az alkalmazott jogszabályok szakjogilag helyes és törvényes értelmezésére fókuszáló ítélkező munkájához képest az Alkotmánybíróság alaptörvénybeli feladata kifejezetten az alkotmányossági követelmények kiemelése és érvényesítése. Másrészt míg a bíróságok a jogszabály engedte értelmezési mozgástér határait nem léphetik át, addig az Alkotmánybíróság az alkalmazott norma alkotmányossági hibáit vagy hiányosságait is orvosolhatja. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróságnak arra is lehetősége van, hogy az egyébként a jogszabályokból kiolvasható szakjogi értelmezéseket alkotmányos követelményekkel terelje az Alaptörvénnyel összhangban álló irányba. Ha ugyanis a támadott jogértelmezés hiányossága olyan rendelkezés differenciátlanságára vezethető vissza, amely ugyanakkor biztosítja az alkotmányos célok eléréséhez szükséges értelmezési mozgástérrel, akkor az Alkotmánybíróságnak – a hatályban lévő norma kímélete érdekében – elegendő alkotmányos követelmény megállapításával pontosítania a norma értelmét.
- [20] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint jelen esetben a híresztelés polgári jogi fogalmának szokásos értelmezése nem veszi kellőképpen figyelembe a sajtó tevékenységének sajátos alkotmányos értékét, így nincs összhangban azokkal az alkotmányossági követelményekkel, amelyek a sajtószabadság jogából fakadnak. A híresztelésre vonatkozó általános megfontolásokat és érveket a sajtó működéséhez kötődő speciális alkotmányjogi szempontok árnyalják. A jelen ügy körülményei között ugyanis a sajtó nem egy a szólásszabadság jogosultjai közül, hanem olyan szereplő, aminek működése különös alkotmányossági jelentőséggel bír. A vonatkozó polgári jogi rendelkezések értelmét ennek tiszteletben tartásával kell kialakítani.
- [21] Az Alkotmánybíróság már az Alaptörvény hatálybalépését követően is több ízben foglalkozott azzal a problémakörrel, hogy a különböző jogági rendelkezések értelmezésekor miként kell figyelembe venni a sajtószabadságból fakadó alkotmányossági követelményeket. Az Alkotmánybíróság ezeket az iránymutatásokat a jelen ügyben is mérvadónak tartja az alábbiak szerint.
- [22] 2.1. Az Alkotmánybíróság joggyakorlata e téren a szólás- és sajtószabadságnak arra az értelmezésére épül, amely ezekre a jogokra a demokratikus jogállam, társadalom és közvélemény kitüntetett védelmet érdemlő fundamentumaként tekint, és ezzel szoros összefüggésben különösen erős védelemben részesíti a közügyek vitájához kapcsolódó közléseket [[7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [39]–[40] és [45]–[47], 13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [25]].
- [23] A sajtószabadságnak a demokratikus közvélemény kialakulásában és fenntartásában betöltött központi alkotmányos szerepe a korábban hatályos Alkotmány alatt is jellegadó tétele volt az alkotmánybírósági gyakorlatnak [elsőként lásd 37/1992. (VI. 10.) AB határozat, majd összefoglalóan: 165/2011. (XII. 20.) AB határozat], az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése pedig ezzel összhangban a sajtószabadság elismerése mellett a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeinek biztosításáról kifejezetten is rendelkezik.

Az Alkotmánybíróság erre figyelemmel alakította ki és következetesen érvényesítette a sajtószabadság alkotmányos jelentőségét.

- [24] A 7/2014. (III. 7.) AB határozat megfogalmazásában „[a] sajtószabadság – amely felöleli valamennyi médiatípus szabadságát – a szólásszabadság intézménye. A sajtó ugyanis – tevékenységének egyre összetettebb és szerteágazóbb jellege mellett is – mindenekelőtt a véleménynyilvánításnak, a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerzésnek az eszköze” (Indokolás [40]). A sajtónak ez a szerepe különösen is felértékelődik a közéleti véleménynyilvánítás körében, hiszen „[a] társadalmi, politikai viták jelentős részben éppen abból állnak, hogy a közélet szereplői, illetve a közvitában – jellemzően a sajtón keresztül – résztvevők egymás elképzeléseit, politikai teljesítményét és azzal összefüggésben egymás személyiségét is bírálják. A sajtónak pedig alkotmányos küldetése, hogy a közhatalom gyakorlóit ellenőrizze, aminek szerves részét képezi a közügyek alakításában résztvevő személyek és intézmények tevékenységének bemutatása” (Indokolás [48]).
- [25] A 13/2014. (IV. 18.) AB határozat ennek nyomán kifejtette, hogy „[a] sajtó olyan fórumot kínál a szólás szabadságához és a közügyek szabad vitathatóságához, amely kulcsfontosságú szerepet játszik abban, hogy a közvélemény és a politikusok számára ellenőrizhetővé válhassanak a közhatalmat gyakorlók, illetve a köztisztviselők. A polgárok kizárólag ilyen információk birtokában alkothatnak szabadon véleményt a közhatalmat gyakorlók teljesítményéről, munkájának hatékonyságáról és minőségéről. Az állami szervek ellenőrizhetősége pedig a polgárok demokratikus önkormányzásának lehetőségét biztosítja, így a polgároknak alapvető joguk van ahhoz, hogy a közügyeket érintő kérdésekről információhoz juthassanak” (Indokolás [25]).
- [26] A 28/2014. (IX. 29.) AB határozat arra mutatott rá, hogy „[a] sajtó szabadsága mint történeti alkotmányunk vívmánya a kezdettől fogva összekapcsolódott a jelenkor eseményeiről szóló szabad tájékoztatással, a társadalmi kérdéseknek a nyilvánosság elé tárásával” (Indokolás [14]).
- [27] A 3/2015. (II. 2.) AB határozat a sajtószabadságból eredő alkotmányossági követelmények lényegét megragadva hangsúlyozta: „a sajtónak alkotmányos küldetése, hogy a közügyek alakulására befolyással lévő történéseket, körülményeket, összefüggéseket feltárja, és a nyilvánosság tudomására hozza. A média szabad tájékoztató tevékenysége a modern demokratikus nyilvánosság legfontosabb alkotóeleme, ezért központi jelentősége van annak, hogy a sajtó bizonytalanság, megalkuvás és félelem nélkül láthassa el ezt a feladatát” (Indokolás [25]).
- [28] 2.2. Az Alkotmánybíróság abban is következetes volt eddigi gyakorlatában, hogy a sajtó tevékenységének a fentiek szerint körvonalazott lényegét – azaz a társadalmi és politikai ügyekben nyújtott tájékoztatást, a közvélemény szabad informálását – a sajtószabadság legvédehetőbb szférájaként oltalmazta az állami beavatkozással szemben, bármilyen jogáról legyen is szó. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság korábban, elvont normakontroll keretében is hangsúlyozta, hogy a szólás- és sajtószabadság kitüntetett védelmére vonatkozó alkotmányossági követelmények nemcsak a jogrendszerben ultima ratioként alkalmazandó büntetőjogra, hanem az annál enyhébb korlátozást jelentő polgári jogra nézve is irányadók. „Különösen fontos alkotmányos érdek, hogy a polgárok és a sajtó bizonytalanság, megalkuvás és félelem nélkül vehessenek részt a társadalmi és politikai vitákban. Ellene hatna ennek, ha a megszólalóknak a közéleti szereplők személyiségvédelmére tekintettel széles körben kellene tartaniuk a jogi felelősségre vonástól. [...] E követelmények a büntetőjogi felelősségre vonáson túl a polgári jogi jogkövetkezmények tekintetében is irányadók” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [48]}.
- [29] Az utóbbi években elé hozott alkotmányjogi panaszok pedig már arra is lehetőséget biztosítottak az Alkotmánybíróságnak, hogy a sajtószabadság tartalmát konkrét ügyekben kialakított bírói jogértelmezések alkotmányosságának mércéjeként érvényesítse. Az Alkotmánybíróság értelmezésében a médiának a demokratikus közvélemény formálódásában betöltött központi szerepe nem vezet arra, hogy „a sajtó tájékoztató tevékenységére ne vonatkozhatnának törvényi előírások [...], de ezek megalkotásakor és értelmezésekor mindig úgy kell eljárni, hogy a sajtó alkotmányos küldetésének teljesítését, a közérdeklődésre számot tartó információk közzétételét ne akadályozzák vagy hátráltassák” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [25]}. Ez a határozat a konkrét esetben arra hívta fel az eljáró bíróságok figyelmét, hogy a támadott közigazgatási határozatot a piacbefolyásolás tilalmának olyan értelmezése alapján kell felülvizsgálniuk, amely nem sérti a sajtószabadság alkotmányos tartalmát (Indokolás [20]).
- [30] Ugyanebben a logikában születtek meg azok az alkotmánybírói határozatok, amelyek már a sajtószabadság és a személyiségvédelem kapcsolatához kötődő polgári jogi kérdést, a rendőri intézkedésről készült képfelvételek hozzájárulás nélküli nyilvánosságra hozatalának problémáját rendezik. A mára következetes gyakorlattá erősödő alkotmánybírói esetjog kifejezetten arra tekintettel találta alaptörvény-ellenesnek a személyiségi jogsértést megállapító bírósági ítéleteket, hogy az azokban foglalt jogértelmezés nem tartotta kellő mértékben tiszteletben a sajtószabadság alkotmányos tartalmát. Ennek kapcsán e határozatok a jelen ügyben is releváns irányutakat adtak a közügyekről tudósító sajtó tevékenységének figyelembevételére.

- [31] A 28/2014. (IX. 29.) AB határozat szerint abban az esetben, ha a képmást a sajtó a jelenkor eseményeiről szóló vagy a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó tájékoztatás körében hozza nyilvánosságra, akkor – az egyébként irányadó szabálytól eltérően – nincs szükség hozzájárulásra (Indokolás [43]). A határozat a jelen ügyben is releváns tételként fogalmazta meg: „Mindaddig, amíg valamely tájékoztatás nem visszaélés a sajtószabadság gyakorlásával, az emberi méltóság védelmével összefüggésben a személyiségi jogok sérelmére való hivatkozás ritkán alapozza meg a sajtószabadság gyakorlásának a korlátozását.” (Indokolás [42]). Ennek az értelmezésnek a 16/2016. (X. 20.), illetve a 17/2016. (X. 20.) AB határozatok is következetesen érvényt szereztek a sajtószabadság javára.
- [32] Amellett, hogy újfent megerősítette a vonatkozó gyakorlatot, a sajtó tudósító tevékenységével összefüggő további fontos szempontokat fejtett ki a 3/2017. (II. 25.) AB határozat. Az Alkotmánybíróság ezúttal azt is hangsúlyozta, hogy „a bíróságoknak az eléjük vitt jogvita elbírálása során a sajtószabadság megfelelő alkotmányos védelme érdekében a tudósítással érintett helyzet teljességét kell megvizsgálniuk. Valóban fennáll a bíróságoknak az a joga és kötelezettsége, hogy amennyiben a perben ilyen körülmény felmerül, vizsgálják azt, hogy a sajtószerv megfelelően járt-e el” (Indokolás [24]). Az Alkotmánybíróság szerint azonban ilyen körülmény hiányában a bíróságok „a jelenkori események bemutatásához fűződő alkotmányos érdek primátusát kötelesek érvényesíteni” (Indokolás [25]).
- [33] 2.3. Mindezek mellett a jelen ügyben relevanciával bírnak azok az érvek is, amelyeket az Alkotmánybíróság – a véleménynyilvánítások nagyobb csoportján belül – a tényállításoknak az alkotmányjogi mérlegelésben elfoglalt helyével kapcsolatban fejtett ki. Ez esetben is fenntartva a joggyakorlatának kezdetétől képviselt álláspontot, az Alkotmánybíróság különbséget tesz az értékítéletek és a tényállítások megítélése között. „Míg vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, addig a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]}. Ebből következően pedig „[a] vélemény szabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [40]}.
- [34] Az Alkotmánybíróság mindazonáltal következetes volt annak hangsúlyozásában is, hogy bár az értékítéletekhez képest lényegesen eltérő mércék alapján ítélandók meg, a tényállítások is – valóságok és valótlanok egyaránt – a szólásszabadság hatálya alatt állnak, és rájuk is vonatkoznak a közügyek vitájának fokozott védelme melletti érvek. „A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. [...] A politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]–[50]}. Az Alkotmánybíróság ezzel összhangban arra is többször rámutatott, hogy bár a hamis tényállítások – szemben az értékítéletekkel, bírálatokkal – önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt, az adott ügy összes körülményének mérlegelése arra vezethet, hogy mégis alkotmányos lehetőség a valótlan állítást tevő jogi felelősségre vonására. Nem csak arról van szó, hogy a közügyekben megfogalmazott valótlan tényállítások büntetőjogi üldözésének mind a korábbi [vö. 36/1994. (VI. 24.) AB határozat, 18/2000. (VI. 6.) AB határozat], mind pedig az Alaptörvény hatálybalépését követő [vö. 13/2014. (IV. 18.) AB határozat] alkotmánybírósági gyakorlat határt szabott. A 7/2014. (III. 7.) AB határozat a polgári jog hatálya alatt is hangsúlyozta, hogy a közügyek vitájához tartozó tények közlése tipikusan a vélemények alapja, ezért a jogi felelősségre vonás kérdésében még az alkotmányos értékkel egyébként nem bíró, utóbb hamisnak bizonyult tényállítások esetében is figyelemmel kell lenni a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekére (Indokolás [50]).
- [35] 2.4. Mindemellett a 28/2014. (IX. 29.) AB határozat arra is rámutatott, hogy „[t]örténeti alkotmányunk vívmányainak tiszteletben tartása, továbbá az a kötelezettség, amely szerint az Alaptörvény rendelkezéseit a történeti alkotmány vívmányaival összhangban kell értelmezni [R] cikk (3) bekezdés), szintén a sajtó szabadságának, a szabad tájékoztatásnak, a sajtó »demokratikus közvélemény« kialakításában betöltött szerepének a kiemelt védelmét indokolja. A sajtószabadság minden kétséget kizáróan történeti alkotmányunk vívmányai közé tartozik. Az 1848-as forradalom legelső lépése és egyszersmind fő követelése a sajtó szabaddá tétele, a sajtószabadság kivívása volt: a sajtószabadság volt minden más szabadság alapja. E nélkül az égetővé vált politikai és társadalmi kérdéseket, a nagy átalakulás kívánalmait nem lehetett megfogalmazni a nyilvánosság előtt. A március 15-én közzétett kiáltvány 12 pontja közül a legelső mondta ki: »Kívánjuk a sajtó szabadságát, censura eltörlését.« Csak ezt követte a felelős minisztérium, a törvény előtti egyenlőség, a közteherviselés, a jobbágyfelszabadítás követelése és minden egyéb. Az előzetes cenzúra eltörlésével az áprilisi törvények egyike, az 1848. évi XVIII. törvénycikk, a sajtótörvény biztosította a sajtószabadságot. A sajtó szabadsága mint történeti alkotmányunk vívmánya a kezdettől fogva összekapcsolódott a jelenkor eseményeiről szóló szabad tájékoztatással, a társadalmi kérdéseknek a nyilvánosság elé tárásával” (Indokolás [12]–[14]).

- [36] A hivatkozott 1848-as sajtótörvény a jelen alkotmányjogi panasz által érintett alkotmányossági kérdések tekintetében különösen is figyelemre méltó, mivel konkrét rendelkezésben foglalva is rögzítette, hogy a sajtó bizonyos körben nem tehető felelőssé mások megszólalásainak közléséért. Eszerint: „Ki az országgyűlés, a törvényhatóságok, mindenféle törvényszékek, és törvény által alkotott egyéb testületek iratait, és azok nyilvános üléseit hív szellemben és igazán közli, ellene a közlöttek tartalma miatt kereset nem indítható.” (1848. évi XVIII. törvénycikk 14. §) Az a gondolat tehát, hogy a „hív szellemben és igazán” tudósító sajtót bizonyos körben védelem illeti meg a felelősségre vonással szemben, a közügyek nyilvános vitájának korhoz kötött felfogásához igazodóan kezdettől fogva része a sajtószabadság magyar értelmezésének.
- [37] 2.5. Az Alkotmánybíróság a jelen ügy eldöntésekor mindenekelőtt a fent bemutatott hazai alkotmánybíróági előzményekre, érvekre és követelményekre támaszkodott, ugyanakkor a mások közléseiről tudósító sajtó felelősségének kérdésében különösen is figyelemmel volt az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) gyakorlatára is. Az EJEB esetjogából egymástól eltérő tényállású ügyekből is felrajzolható a közéleti információkról, eseményekről tudósító sajtó felelősségére vonatkozó néhány fontos szempont.
- [38] Az EJEB a Jersild kontra Dánia ügyben mutatott rá először arra, hogy egy médiát érintő ügy megítélésakor lényeges körülmény, ha a sajtószerv munkatársa nem maga tett kifogásolható kijelentéseket, hanem csak újságíróként járult hozzá azok közzétételéhez. Ezzel összefüggésben az EJEB a sajtó lényegi feladatának, közvitához való nélkülözhetetlen hozzájárulásának súlyos akadályozását látta abban, amikor egy újságíró azért ér elmarasztalás, mert közreműködött más személyek által – az adott esetben egy interjúban – megfogalmazott kijelentések nyilvánosságához közvetítésében [EJEB, Jersild kontra Dánia (15890/89), 1994. szeptember 23., 31. és 35. bekezdés].
- [39] A Bladet Tromsø és Steensas kontra Norvégia ügyben az EJEB vitatott tényállítások kapcsán is megerősítette, hogy a hatóságoknak csak szűk mozgásterük van a közérdekű információkat terjesztő sajtó tevékenységének akadályozására, és a legszigorúbb vizsgálatnak kell alávetni azokat az intézkedéseket vagy szankciókat, amelyek a sajtó közvitában való részvételét gyengítik. Az ítélet szerint az Egyezmény nem biztosít teljes mértékben háborítatlan területet a média számára, de a közvélemény tájékoztatása érdekében jóhiszeműen, az újságírói etika szabályainak megfelelően eljáró sajtó az Egyezmény védelme alatt áll. Az EJEB ebben a döntésében azt is kifejtette, hogy a sajtó bizonyos körben mentesülhet attól az egyébként szokásos kötelezettségtől, hogy a mások jogait esetleg sértő tényállítások valóságtartalmát a közzététel előtt maga is ellenőrizze. A konkrét esetben az EJEB egyrészt a jogsértő közlés jellegére, másrészt arra tekintettel látta mentesíthetőnek a sajtót a felelősség alól, hogy az újságíró a munkája során észszerűen támaszkodhatott a vitatott tényállítást megfogalmazó jelentés tartalmára [EJEB, Bladet Tromsø és Steensas kontra Norvégia (21980/93), 1999. május 20., 59. és 64–66. bekezdések]. Ezt követően a Tønsbergs Blad AS és Haukom kontra Norvégia ügyben hozott ítélet szintén megállapította a tényállítások valóságtartalmának előzetes ellenőrzésére vonatkozó kötelezettség alóli mentesülés speciális körülményeit az érintett sajtószerv javára [EJEB, Tønsbergs Blad AS és Haukom kontra Norvégia (510/04), 2007. március 1.].
- [40] A Thoma kontra Luxemburg ítéletben pedig az EJEB – egy másik sajtócikk kijelentéseit idéző újságíró ügyében – azt is hangsúlyozta: nem egyeztethető össze a sajtónak az aktuális események, vélemények, gondolatok terjesztésére vonatkozó szerepével az az elvárás, hogy az újságírók minden esetben tartsák magukat távol a mások hírnevét sértő közlésektől, idézetektől [EJEB, Thoma kontra Luxemburg (38432/97), 2001. március 29., 64. bekezdés].
- [41] 3. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a jelen ügyben azt hangsúlyozza, hogy a demokratikus közvélemény alakulásában központi szereppel bíró sajtó tevékenységének egyik lényegi eleme a közéleti események nyilvánosságához való közvetítése. A média a modernkori nyilvánosság fő letéteményese, nélküle teljes mértékben elképzelhetetlen a demokratikus társadalmi tanácskozás működése. A sajtónak elsőrendű alkotmányos feladata a közérdekű információk, köztük a közéleti szereplők megnyilatkozásainak, álláspontjainak terjesztése. Nemcsak annak van jelentősége, hogy a közügyek vitájához tartozó információk terjesztése a sajtó alkotmányos küldetése, hanem annak is, hogy a demokratikus vita többi résztvevőjének pedig joga van ehhez a tájékoztatáshoz. Különösen fontos tehát, hogy a sajtó a közvita számára releváns körülményekről minél szabadabban számolhasson be.
- [42] Természetesen a sajtó tájékoztató tevékenységének szabadsága sem korlátlan, hanem más alapvető jogok vagy alkotmányos értékek érvényesülése érdekében kötelezettségekkel tűzdelt. Az Alkotmánybíróság több esetben is alkotmányosnak talált már a média által nyújtott tájékoztatásra vonatkozó előírásokat (lásd 1/2007. (I. 18.) AB határozat, illetve 3096/2014. (IV. 11.) AB határozat; és hasonló érvelést tartalmaz a 3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [22] is). A sajtószabadság gyakorlása önmagában nem terjed ki a valótlanosságok közzétételére, sőt az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt hírek, információk hitelességének ellenőrzése. Ez mindazonáltal nem azt jelenti, hogy a valótlan tényállításokért viselt felelősség kérdése minden esetben azonos szempontok

szerint lenne megítélhető, és e körben ne lenne szükség alkotmányossági megfontolások mérlegelésére. Mindenképpen ilyen megfontolásnak minősül a közügyekre vonatkozó információk áramlásának érdeke, illetve a sajtó viszonya az általa közölt kijelentésekhez. Közéleti szereplők sajtótájékoztatóiáról szóló tudósítás esetén ezek a szempontok különös súllyal esnek latba az alábbiak szerint.

- [43] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben egyértelmű (és nem is volt vitás), hogy a médiatartalom-szolgáltató a legszorosabb értelemben vett közügyről nyújtott tájékoztatást akkor, amikor az egyik parlamenti párt helyi szervezetének előre meghirdetett, különösen nagy vitát keltő politikai témában (a trafikpályázatok ügyében) tartott sajtótájékoztatójáról tudósított. A közügyek vitája ugyanis jelentős részben a politikai életet legaktívabban alakító közszereplő politikusoknak a sajtón keresztül történő megnyilatkozásairól, adott tárgykörben vagy egymás tevékenységével összefüggésben megfogalmazott kijelentéseiről, bírálatáról folyik.
- [44] A közéleti szereplők sajtótájékoztatójáról tudósító média felelőssége körében a közvitával meglévő nyilvánvalóan szoros kapcsolat mellett az is fontos körülmény, hogy – szemben a közéleti újságírás számos más megnyilvánulásával – az újságírók ez esetben nem saját állításaikat vagy véleményüket tárják a nyilvánosság elé, nem saját gondolataikkal igyekeznek befolyásolni a szélesebb közvéleményt. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a közéleti szereplők kijelentéseit közvetítő sajtónak a valótlan tényállításokért fennálló felelőssége más mérce szerint ítélendő meg ahhoz képest, amikor a szerkesztők és újságírók pusztán saját elképzeléseik és előzetes döntéseik mentén határozzák meg a médiatartalmat. Ilyenkor ugyanis a sajtó működésének fókuszában nem a közvita saját érvekkel való gazdagítása és befolyásolása, hanem a társadalmi tanácskozásban részt vevő többi szereplő megnyilvánulásainak naprakész és hiteles becsatornázása áll. A sajtótájékoztatókról való tudósításokkal kapcsolatban a közéleti vita érdeke mindenekelőtt az elhangzottak pontos, a hírek aktualitásához igazodó közzétételét igényli.
- [45] A mások állításait közlő sajtó felelősségének korlátozottsága kiváltképp fennáll akkor, amikor a média a közéleti vita frontvonalában tevékenykedő politikusok kijelentéseit terjeszti. Ebben az esetben ugyanis nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy „az ő esetükben a személyüket ért bírálatot és minősítést a társadalmi nyilvánosság eleve másként, a demokratikus vita szükségszerű részeként, jellemzően a különböző politikai érdekek mentén értelmezendő megnyilvánulásként kezeli. Magyarországon az elmúlt időszakban kialakultak a plurális politikai nyilvánosság működésének sajátosságai, amelyek között a közéleti viták során elhangzottakat a társadalom kellő körültekintéssel tudja értékelni” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [57]}. E körültekintésnek mindennapos része, hogy a politikai vitákat követők az egyik résztvevő terhelő állítását követően bizton számíthatnak az érintettnek a nyilvánosságban szintén megjelenő válaszára, cáfolatára.
- [46] A sajtótájékoztatóról való tudósítások esetében ráadásul a média felelőssége nemcsak a közlések tartalma, hanem sajátos módon azok széles nyilvánossághoz jutása tekintetében is speciális. Ezekben az esetekben ugyanis kifejezetten maguk a közéleti szereplők keltik és szervezik a sajtó érdeklődését, azzal az egyértelmű szándékkal, hogy közléseik, állításaik a lehető legszélesebb körű figyelmet nyerjék el. A média itt sokkal inkább a véleménynyilvánítások közvetítő eszköze, semmint a közvita önálló szereplője.
- [47] Az Alkotmánybíróság azt is figyelembe vette, hogy – amint arra a jelen ügyben született bírói ítéletek is utaltak – a polgári jogi ítélezés a híresztelés fogalmának értelmezése körében már eddig is megállapított olyan kivételeket, amikor a sajtó mentesül a közzétett tények valóságtartalmának ellenőrzésére vonatkozó szokásos kötelezettsége alól. A Kúria sérelmezett döntése is rámutat arra, hogy a bírói gyakorlat alapján a sajtó már nemcsak a büntetőeljárás egyes iratainak (feljelentés, vádirat, nem jogerős bírósági ítélet) tartalmáról vagy a nyilvános tárgyaláson elhangzottokról, hanem más hatósági eljárásokról is tájékoztathat a valóság bizonyításának kötelezettsége nélkül, mivel ezekben az esetekben az adott eljárásokra tartozik a sajtó által is közölt tények vizsgálata. Az Alkotmánybíróság a kifejtett érvek – a sajtó alkotmányos szerepe, a közügyekhez kötődő információáramlás érdeke, a közéletet alakítók vitájának sajátosságai, valamint a sajtónak a közölt állításokhoz való viszonya – alapján ilyen kivételnek tartja a közéleti szereplők sajtótájékoztatójáról szóló tudósítást is. Az Alkotmánybíróságnak ez a következtetése nem érinti a sajtónak a közölt tények valóságtartalmának ellenőrzésére vonatkozó általános kötelezettségét, csupán az alóla való mentesülés egyik esetkörének alkotmányjogi indokoltságáról szól.
- [48] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ugyanakkor ez a mentesség nem tekinthető feltételnek. A mások közléseiről tudósító sajtó felelősségére vonatkozó teszt lényegi eleme, hogy az újságíró a más személyek által megfogalmazottakat hűen, a közlések beazonosítható forrását egyértelműen megjelölve, saját értékelés nélkül közvetíti-e a közvélemény felé. A jelen tényállás alapján sem a sérelmezett kúriai döntés, de még maga az alapügy felperese sem vonta kétségbe, hogy a tudósítás megfelelt ezeknek az elvárásoknak. Épp ellenkezőleg: az ügyben született bírósági ítéletek kifejezetten elismerték, hogy a médiatartalom-szolgáltató e követelményeknek eleget téve számolt be a közéleti eseményről. A jelen esetben továbbá az is az újságírók megfelelő eljárását támasztja

alá, hogy az internetes újság eleve az állításokkal érintett személy közleményével együtt tette közzé a vitatott kijelentéseket, a megismételt cikkben kifejezetten „helyreigazításnak” címezve a felperes védekezését. Mindezeket túl egyéb körülmény is utalhat arra, hogy a sajtó adott esetben visszaél a valóság bizonyítása alóli mentességével. Ha a jelenlegitől eltérő konkrét tényállás alapján ilyen visszaélésre derül fény, úgy azért a sajtó értelemszerűen felelősséggel tartozik. Visszaélést jelentene például, ha a sajtótájékoztatóról szóló tudósítás címe megtévesztő lenne a közlések forrását vagy természetét illetően, és azt a látszatot keltené, hogy a benne foglaltak a médiatartalom-szolgáltató saját állításai vagy nem vitatott közlések. A sérelmezett döntés indokolása azonban ilyen körülményre egyáltalán nem hivatkozik.

- [49] Fenntartja továbbá az Alkotmánybíróság, hogy a mostani értelmezésében is fontos szereppel bíró egyes érvek – mindenekelőtt a közérdekű információáramlás érdeke, illetve a közéleti szereplők vitájának sajátosságai – ereje akár a társadalmi kérdések vitáján belül is gyengülhet, ami értelemszerűen hatással lehet az adott ügyben alkalmazandó mércére {vö. 7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [58] és [61]}. Jelen esetben azonban ezek az érvek erejük teljében esnek latba, mivel közszereplő politikusok nagy társadalmi vitát kavart közéleti kérdésben folytatott szóváltását érintik.
- [50] Az Alkotmánybíróság minderre tekintettel megállapítja: a közéleti szereplők sajtótájékoztatóján a közügyek vitájának körében egymást érintően tett kijelentésekről hűen, saját értékelés nélkül tudósító, a közlések beazonosítható forrását egyértelműen megjelölő és a jóhírnevet esetleg sértő tényállításokkal érintett személy cáfolatának is helyet biztosító (vagy a válaszadás lehetőségét felkínáló) médiatartalom-szolgáltató a sajtószabadság által védett alkotmányos küldetését teljesíti, így e tevékenységét nem lehet a személyiségi jogsértés polgári jogi szankcióit megalapozó híresztelésként értékelni. E tekintetben elsősorban nem az alkalmazott szankciók súlyának van jelentősége, hanem annak, hogy alaptörvénybeli feladatának ellátásáért senki nem marasztalható el alkotmányosan. Az Alkotmánybíróság mindazonáltal a személyiségi jogsértés felróhatóságtól független szankcióit sem tekinti súlytalan intézkedéseknek: az elégtétel érdekében indított perek önmagukban is számottevő teherként jelenthetnek, a jogsértés megállapítása és a nyilvános elégtétel adása pedig – amellet, hogy anyagi következményekkel is járhat – komoly mértékben ronthatja az érintett sajtószerv hitelességét.
- [51] Megjegyzi az Alkotmánybíróság: az itt kifejtett értelmezése nem veszélyezteti azt a polgári jogi szempontot, hogy a személyiségi jogsértés szankcionálása tekintettel legyen a nagy nyilvánosság előtti elkövetés körülményére. A sajtótájékoztatót tartó közéleti szereplők ugyanis maguk keltik és szervezik a média érdeklődését, így értelemszerűen eleve számolniuk kell kijelentéseik legszélesebb nyilvánosságával. Az ebből eredő következmények tehát adott esetben velük szemben érvényesíthetők. Jelen esetben ugyanakkor az Alkotmánybíróság a panasz alapján nem az érintett politikusok egymással szembeni állításairól döntött, hanem az azokról tájékoztató médiatartalom-szolgáltató tevékenységéhez kötődő felelősségi kérdésekről.
- [52] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a Kúria felülvizsgálati döntésében foglalt jogértelmezés az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglalt sajtószabadság jogába ütközik, ezért az ítéletet megsemmisítette. Az alkotmányossági felülvizsgálat jogkövetkezményeinek meghatározásakor azonban az Alkotmánybíróság arra is figyelemmel volt, hogy a támadott ítélet hibája az alkalmazott jogszabályi rendelkezés differenciálatlanságában gyökerezik. Az Abtv. 46. § (3) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság hatáskörei gyakorlása során folytatott eljárásában határozattal megállapíthatja azokat az Alaptörvény szabályozásából eredő, és az alaptörvény rendelkezéseit érvényre juttató alkotmányos követelményeket, amelyeknek a vizsgált, illetve a bírósági eljárásban alkalmazandó jogszabály alkalmazásának meg kell felelnie. Az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a kifejtett alkotmányossági probléma – nevezetesen az, hogy a sajtó tevékenységének meghatározott körben kivételt kell képeznie a híresztelés általános értelmezése alól – alkotmányos követelmény megállapításával megfelelően orvosolható. A híresztelés fogalma ugyanis – explicit törvényi definíció híján – hagy akkora értelmezési mozgásteret a jogalkalmazóknak, amely a felhozott szempontok figyelembevételét lehetővé teszi. Tekintettel arra, hogy a jóhírnév híreszteléssel való megsértését a régi Ptk. és a Ptk. azonosan szabályozza, az Alkotmánybíróság az alkotmányos követelményt mindkét törvényre irányadó módon fogalmazta meg.
- [53] Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet alkotmányossági vizsgálata a benne foglalt jogértelmezésre irányult. A konkrét tényállásnak a most meghatározott alkotmányos követelmény figyelembevételével történő újbóli értékelése – különös tekintettel a sajtó felelősség alóli mentesülését a kifejtettek szerint döntően befolyásoló szakmai szabályok érvényesülésére –, és annak alapján az indítványozó felelősségéről való érdemi döntés a megismételt eljárásban eljáró bíróság feladata.

IV.

Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben történő közzétételét az Abtv. 44. § (1) bekezdésének második mondata alapján rendelte el.

Budapest, 2017. december 5.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/311/2017.

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró különvéleménye

- [54] Nem értek egyet a bírói döntés megsemmisítésével az alábbiakban kifejtett indokok miatt.
- [55] Álláspontom szerint a hatályos Ptk. alapján nem lehet kétséges, hogy a bíróságoknak a személyiségi jogi perekben a rendelkező részben meghatározott alkotmányos követelményt érvényesíteniük kell. Ebben az ügyben ugyanakkor a bíróságoknak még a régi Ptk. rendelkezéseire kellett alapítaniuk döntésüket. Erre tekintettel, úgy gondolom, a jelen ügyben az a kérdés veti fel az alkotmányossági problémát, hogy a 2014. március 15-e óta nem hatályos régi Ptk. 78. § (2) bekezdése alapján a bíróságok az Alaptörvény 28. cikke szerint juthattak-e az alkotmányos követelményben foglalt jogértelmezésre.
- [56] 1. Előjáróban fontosnak tartom kiemelni, hogy a sajtó a szólásszabadság érvényesülése körében kiemelt alkotmányossági jelentőséggel bír. Amint az Alkotmánybíróság rámutatott határozataiban: „[a] sajtónak [...] alkotmányos küldetése, hogy a közhatalom gyakorlóit ellenőrizze, aminek szerves részét képezi a közügyek alakításában résztvevő személyek és intézmények tevékenységének bemutatása és – akár rendkívül éles hangú – kritikája. [...] A közügyek vitatásának kiemelkedő alkotmányos jelentősége ezért azzal jár, hogy a közéleti szereplők személyiségének védelmében a szólás- és sajtószabadság szűkebb körű korlátozása felel csak meg az Alaptörvényből levezethető követelményeknek. Különösen fontos alkotmányos érdek, hogy a polgárok és a sajtó bizonytalanság, megalkuvás és félelem nélkül vehessenek részt a társadalmi és politikai vitákban. Ellene hatna ennek, ha a megszólalóknak a közéleti szereplők személyiségvédelmére tekintettel széles körben kellene

- tartaniuk a jogi felelősségre vonástól [...]. E követelmények a büntetőjogi felelősségre vonáson túl a polgári jogi jogkövetkezmények tekintetében is irányadók" {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [47]}. Erre tekintettel megállapítható, hogy a polgári bíróságoknak a jóhírnév védelmével összefüggésben álló polgári jogi felelősségre vonás körében is a sajtószabadság alkotmányos szempontjaira tekintettel kell lenniük.
- [57] Azt azonban, hogy a polgári bíróságok mennyiben tudják kifejezésre juttatni a sajtószabadság alkotmányos követelményeit, a konkrét ügyben alkalmazandó anyagi jogi normák alapján kell vizsgálni. Erre tekintettel fontosnak tartom kiemelni az alábbiakat.
- [58] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény 28. cikke a bíróságok részére alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélkező tevékenységük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék [pl. 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]; 28/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]; 3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [17]]. Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítania kell az elé kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmeznie. A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, vagyis azt, hogy a jogszabályok alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e.
- [59] Az Alkotmánybíróság ugyanakkor – mint az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerint a bírói döntéseket kizárólag alkotmányosság szempontjából vizsgálhatja felül. Ezzel összhangban az Alkotmánybíróság hatásköre az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszok elbírálása során a bírói döntésben foglalt jogértelmezés alaptörvény-ellenességének, alapjogokkal való összhangjának vizsgálatára korlátozódik, vagyis az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a alapján támadott bírói döntésbe foglalt jogértelmezést kizárólag abban az esetben vizsgálhatja felül, ha az ügynek van alapjogi relevanciája. Önmagában azonban az a tény, hogy egy ügynek alapjogi relevanciája van, nem eredményezheti, hogy az eljáró bíróságok az ügy szakjogi megítélését figyelmen kívül hagyhatják. A bíróságoknak arra kell törekedniük, hogy az előttük folyamatban lévő ügyben alkalmazandó anyagi jogi és eljárásjogi normák adta értelmezési mozgástér keretein belül az ügy alapjogi érintettségére tekintettel legyenek, és az érintett alapjog alkotmányos tartalmát döntésükben – összhangban az alkalmazandó normákkal – érvényre juttassák. Ha pedig az alkalmazandó normának nincs ilyen értelmezési lehetősége, a norma alaptörvény-ellenes.
- [60] A fentiekben kifejtettek alapján, úgy gondolom, az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kell azt, hogy egy konkrét ügyben alkalmazott anyagi jogi norma értelmezési mozgástere lehetővé teszi-e, hogy az eljáró bíróság az ügy alapjogi relevanciájából fakadó alkotmányos követelményeket érvényesíteni tudja-e. Ha pedig a normának nincs olyan értelmezési lehetősége, amely az alkotmányos követelményeknek megfelelő döntés meghozatalát lehetővé tenné, az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 28. § (1) bekezdése alapján a jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját kell vizsgálnia, vagy az Abtv. 46. § (1) bekezdésében meghatározott jogkövetkezmény alkalmazásáról kell rendelkeznie.
- [61] 2. Az adott esetben, álláspontom szerint, az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett volna, hogy a régi Ptk. 78. § (2) bekezdésének értelmezési mozgástere lehetővé tette-e a sajtószabadság alkotmányos szempontjainak érvényesítését.
- [62] 2.1. A polgári jognak a jóhírnév védelmére vonatkozó szabályai a következő jogpolitikai szempontokat érvényesítik: „[a] mások személyét érintő értékítéleteinket normális esetben az adott személlyel kapcsolatos, magatartásával és viselkedésével, cselekvésével összefüggő, azokról tudósító adatokból, információkból vonjuk le. Ezért kiemelt fontosságú jogpolitikai érdek fűződik ahhoz, hogy a mások értékelésére alkalmas, a nyilvánosság különböző köreiben tett tényállítások valóságtartalmát a jog lehetőség szerint biztosítsa. Ezt kívánja megvalósítani a polgári jogban a maga sajátos eszközeivel a jóhírnév védelmére hivatott, nevesített személyiségi jog” [Vékás Lajos (szerk.): Szakértői Javaslat az új Polgári Törvénykönyv tervezetéhez, Complex, Budapest, 2008. 163. o.].
- [63] 2.2. A bíróságok a jóhírnévhez való jog állított sérelme esetén jellemzően azt vizsgálják, hogy a kifogásolt közlés tartalmaz-e tényállítást. A jóhírnév sérelmének alapjául kizárólag a valóságnak nem megfelelő (valótlan) tényállítás közlése szolgálhat. Ennek megfelelően a véleménynyilvánítás nem vezethet a jóhírnév sérelmére, azonban ha a közlés indokolatlanul bántó, sértő vagy lealacsonyító, akkor lehet emberi méltóságot vagy becsületet sértő (BH 2001.468.). A vélemény és értékítélet tehát jellemzően nem ad alapot személyiségi jogsértés megállapítására,

- még akkor sem, ha az egyébként téves vagy helytelen. Azt, hogy valamely tény valótlán-e, a szövegkörnyezetében kell vizsgálni (BH 1998.169, BDT 2005.1277.).
- [64] 2.3. A jó hírnév sérelmét a valótlán tény híresztelése is megvalósítja. A bírói gyakorlat szerint ez utóbbi „megvalósulásának a vizsgálata során [...] figyelemmel kell lenni arra, hogy a magyar jog fogalomrendszerében a híresztelés valaminek mint hírnék széles körben mások számára való továbbadása, másokkal való közlése (A magyar nyelv értelmező szótárának III. kötete, Akadémiai Kiadó, Budapest, 1960., 263. oldal). Következésképpen híresztelésnek a hír továbbadása, azaz a gondolatnak a közlése, az értesülés megosztása minősül (BDT 2012. 2742.). Ez aktív és tudatos magatartást feltételez, vagyis a jogot sértőnek a tudata át kell fogja a jogsértő tényállítást, illetve véleménynyilvánítást, és azt kommunikatív módon saját tudattartalomként kell a nyilvánossággal megosztania.” (BDT 2013.2904.) A Kúria rámutatott arra is, hogy a „híresztelés megvalósul az információ továbbadásával, nyilvánosságra hozatalával, amelynek eredményeképp bárkinek esélye van az adott tartalom elérésére. Az internet csak egy lehetséges alternatíva a közzétételre, a híresztelés elkövetési helye, ami csupán azt jelenti, hogy számítógépes hálózat útján továbbítják az információkat, terjesztik a tényeket.” (BH 2013.266.)
- [65] 2.4. A bíróságok gyakorlatában a sajtó felelősége az Országgyűlés, a bíróságok és más hatósági szervek hatáskörébe tartozó eljárásokról szóló tudósításokkal összefüggésben többször felmerült. Ezekben az ügyekben a Legfelsőbb Bíróság jellemzően azt hangsúlyozta, hogy „[f]ontos társadalmi érdek fűződik [...] ahhoz, hogy a közvélemény a sajtó útján tájékoztatást kapjon a legfőbb államhatalmi (népképviselői) szervnek, az Országgyűlésnek, a helyi önkormányzatoknak, a közigazgatás országos és helyi szerveinek, valamint az igazságszolgáltatás szerveinek hatáskörébe, feladat- és ügykörébe tartozó eljárásokról anélkül, hogy ezen eljárások tárgyát illetően a sajtót a valóság bizonyításának kötelezettsége terhelje. A valóság feltárása ugyanis ilyenkor arra az eljárásra tartozó kérdés, amely a megjelölt szervezet hatáskörében, a reá vonatkozó anyagi és eljárási szabályok által meghatározott keretek között kerül lefolytatásra. A sajtó kötelezettsége tehát ilyenkor csak arra terjed ki, hogy a kérdéses eljárásról, annak stádiumáról, az eljárásban az arra jogosultak által tett indítványokról valósághűen tudósítson. Ez a kötelezettség azt is magában foglalja, hogy a sajtó utóbb az eljárás befejezéséről, a meghozott határozatokról, vizsgálati eredményekről is hírt adjon. Az igazságszolgáltatás tevékenységéről az ilyen módon való tájékoztatás lehetőségét már a PK 14. számú állásfoglalás II. és III. pontja is tartalmazza”. (EBH 2001.407.)
- [66] E szempontoknak megfelelően hangsúlyozta a Legfelsőbb Bíróság azt is, hogy „[a] sajtószerv nem kötelezhető arra, hogy a rendőrség által tartott sajtótájékoztatón elhangzott tényállítások valóságtartalmát ellenőrizze; nem sérti az ártatlanság vélelmét és a személyiségi jogokat a sajtóközlemény, ha a rendőrség sajtótájékoztatón elhangzottakkal egyezően arról tudósít, hogy az eljárás alá vont felperessel szemben a sajtótájékoztató tárgyát képező eljárásról az ország más részein elkövetett hasonló cselekmények miatt is büntetőeljárás van folyamatban.” (BH 2002.51.)
- [67] Az előbbieken bemutatott elvi bírósági határozatban foglaltakra tekintettel megjegyzem, nem értek egyet azzal, hogy az Alkotmánybíróság a jelen ügyben a bírói döntés alaptörvény-ellenességét megalapozó szempontnak tekintette a sajtószabadság történeti alkotmány szerinti tartalmát [28/2014. (IX. 29.) AB határozat, Indokolás [12]–[14]]. Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a történeti alkotmányunk részét képező 1848. évi sajtótörvény (1848. évi XVIII. törvénycikk) 14. §-a úgy rendelkezett: „[k]i az országgyűlés, a törvényhatóságok, mindenféle törvényszékek, és törvény által alkotott egyéb testületek iratait, és azok nyilvános üléseit hív szellemben és igazán közli, ellene a közlöttek tartalma miatt kereset nem indítható.” A polgári bíróságok gyakorlata tehát összhangban áll a történeti alkotmány azon gondolatával, hogy a „hív szellemben és igazán” tudósító sajtót bizonyos körben védelem illeti meg a felelősségre vonással szemben.
- [68] 2.5. A fentiek alapján megállapítható, hogy a polgári bíróságok a személyiségi jogsértés objektív szankciói körében a jogkövetkezményt a jogsértés tényéhez kötik. A jogsértés megvalósulása a híresztelő jó- vagy rosszhiszeműségétől, illetve felróhatóságától független. Ezeket a szempontokat az egyéb jogkövetkezmények (pl. kártérítés) körében értékeli a bíróság. Ennek indoka, hogy a polgári jogi személyiségvédelem objektív szankciói alkalmazásának a célja – a fentiekben hivatkozott jogpolitikai indok miatt (2.1. pont) – a sérelmes helyzet felszámolása, és a sérelmet szenvedett részére erkölcsi elégtétel nyújtása.
- [69] 2.6. A Legfelsőbb Bíróság fentiekben bemutatott – több évtizedes gyakorlata – a Kúria gyakorlatában is – tipikusan a régi Ptk. alapján elbírált ügyekben – tovább él. A Kúria ezért a jó hírnév védelmével kapcsolatos perekben jellemzően rámutat arra, hogy „[s]ajtó-helyreigazítás esetében a sajtószerv felelősége felróhatóságtól független, objektív jellegű a közölt tények valóságáért” (Pfv.IV.22.100/2016/4. számú ítélet).
- [70] 2.7. A Kúria gyakorlatában ugyanakkor – a 2014. március 15-től hatályos Ptk. alapján – változás figyelhető meg. A Kúria ugyanis egy, a közelmúltban meghozott ítéletében azt hangsúlyozta, hogy „a híresztelés jogi megítélésében az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) gyakorlata, valamint ehhez kapcsolódóan az Alkotmánybíróság

újabb határozatai és az ehhez kapcsolódó legújabb bírói gyakorlat valóban újabb tendenciát fogalmaz meg. Az EJEB gyakorlata szerint ugyanis alapjogok ütközése esetén érdekmérlegelésnek van helye. Ilyen alapjogok a jelen esetben a felperes emberi méltóságán alapuló személyiségi jogai, illetve a másik oldalon a tájékoztatáshoz, közéleti viták bemutatásához fűződő alkotmányos alapjog.” (Pfv.IV.22.224/2016/3. számú ítélet 19. pont) Erre tekintettel az adott ügyben a Kúria egyetértett a jogerős ítélet indokolásával abban, hogy „amennyiben a sajtótájékoztatón elhangzottakról a sajtószerv a forrás pontos megjelölésével, torzítás nélkül, valóságként számol be és a tájékoztatásban teret adnak az ellentétes (felperesi) álláspontnak, akkor nincs helye sajtó-helyreigazítás elrendelésének. Ezen feltételek teljes körű teljesülése esetén a közügyek nyilvános vitathatósága az érdekmérlegelés során valóban elsőbbséget élvez, figyelemmel a sajtó kiemelt (watchdog – »őrkutya«) szerepére is.” (Pfv. IV.22.224/2016/3. számú ítélet 22. pont)

- [71] A Kúria hivatkozott döntésére figyelemmel, úgy gondolom, hogy szükségtelen volt az alkotmányos követelmény megfogalmazása, mert a hatályos Ptk. alapján meghozott kúriai döntések alapján megállapítható, hogy a Kúria a rendelkező részben megfogalmazott alkotmányos követelményt érvényesíti. Erre tekintettel nem állnak fenn azok a feltételek, amelyek az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában az Abtv. 46. § (3) bekezdésében foglalt jogkövetkezmény alkalmazását indokoltá tennék. Az Alkotmánybíróság ugyanis több határozatában arra mutatott rá, hogy „[h]a a jogszabályi rendelkezés alkotmányossága a szabályozásban rejlő jogalkalmazási bizonytalanságok miatt kérdéses, az Alkotmánybíróság kifejezetten is megállapíthatja az alkotmányos értelmezés tartományát, vagyis meghatározhatja azokat az alkotmányos követelményeket, amelyeknek a norma értelmezéseinek meg kell felelnie” {8/2015. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [71]}. Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően járt el a 9/2013. (III. 6.) AB határozat és a 20/2015. (VI. 16.) AB határozat meghozatala során.
- [72] 2.8. A fentiekben kifejtettek alapján tehát megállapítható, hogy a Kúria a gyakorlatában az alkotmányos követelményben foglaltakat már érvényesíti. Ezzel összefüggésben ugyanakkor, úgy gondolom, hogy nem hagyhatók figyelmen kívül a következő szempontok sem.
- [73] Az Alkotmánybíróság a jelen határozat indokolásában rámutatott, hogy a hatályos Ptk. 2:45. § (2) bekezdése a jóhírnévhez való jogot a régi Ptk. 78. § (2) bekezdésével azonosan szabályozza. A Ptk. normaszöveg-javaslatához fűzött indokolásban a jogalkotó ugyanakkor kifejezetten kiemelte, hogy „[é]vtizedes elmaradást pótol a törvény azzal, hogy a közéleti szereplők személyiségi jogainak alacsonyabb védettségre vonatkozó [...] szabályt törvényi szintre emeli, a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok érvényesülése érdekében.” Ennek megfelelően a jogalkotó a Ptk. személyiségi jogi szabályai közé iktatta a következő rendelkezést: „A közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja.” (Ptk. 2:44. §)
- [74] A jogalkotó tehát a személyiségi jogi szabályozás körében – jogalkotás útján – egyértelművé tette, hogy a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok alkotmányos tartalmát a bíróságoknak érvényre kell juttatniuk. Ilyen rendelkezést a régi Ptk. nem tartalmazott. Erre tekintettel, úgy gondolom, hogy nem tehető az a megállapítás, hogy a régi Ptk. és a hatályos szabályozás a jóhírnévhez való jogot azonosan szabályozza. A hatályos szabályozás ugyanis olyan mérlegelési szempontokat határozott meg a Ptk.-ban, amelyeket a korábbi törvény nem tartalmazott.
- [75] Megjegyzem továbbá azt is, hogy a 2009-ben elfogadott – hatályba nem lépett – 2009. évi CXX. törvény a Polgári Törvénykönyvről [a továbbiakban: Ptk. (2009)] kifejezett rendelkezést tartalmazott a sajtótudósításokra vonatkozóan. Eszerint ugyanis nem voltak alkalmazhatók a Ptk. (2009) 2:89–92. §-aiban meghatározott személyhez fűződő jogok megsértésének szankciói, ha a) a sajtó a nyilvános rendezvényen elhangzottakról, a nyilatkozó személyének pontos megjelölésével, az elhangzottaknak megfelelően, szöveghűen tudósít, b) a sajtó számára adott nyilatkozatot teszi közzé, vagy c) a tudósítás tárgya hivatalos eljárások, döntések vagy határozatok ismertetése. [Ptk. (2009) 2:93. §] A sajtószabadság alkotmányos szempontjait a jogalkotó ez esetben is a korábbi jogszabályi rendelkezések kiegészítésével kívánta biztosítani.
- [76] 3. Végül, fontosnak tartom a következők kiemelését is. A régi Ptk. alapján a polgári bíróságok a jóhírnév védelmével összefüggésben egy egyértelmű – a polgári jogi személyiségvédelem körében meghatározó – jogpolitikai célt érvényesítettek és védtek. Ezt egy, a hatályos Ptk. kodifikációja során is irányadónak tekintett jogirodalmi hivatkozás úgy foglalja össze: „A személy hírnevét a személyre, a személy társadalmi magatartására vonatkozó tény- és adatközlések határozzák meg. Társadalmi érdek, hogy ezek a közlések híven jellemezzék a személyt, a valóságot fejezzék ki. Csak így lehet a személy képe a társadalmi értékelés reális alapja, csak így juthat valódi értékének megfelelő szerephez a személy a társadalomban.” (Törő Károly: Személyiségvédelem a polgári jogban, Budapest, KJK, 1979. 353. oldal) A hatályos szabályozás kodifikációja során a jogalkotónak a sajtószabadság alkotmányos szempontjait ezekkel a jogpolitikai szempontokkal kellett összhangba hoznia.

- [77] Fontosnak tartom ugyanakkor hangsúlyozni azt is, hogy a polgári bíróságok a régi Ptk. alapján is – az alkalmazott norma adta értelmezési mozgástér keretein belül – figyelemmel voltak a sajtószabadság szempontjaira. A sajtó felelőségét ugyanis nem állapították meg, ha a sajtó az Országgyűlés, a bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozó eljárásról tudósított. A polgári bíróságok ez utóbbi kivételeket azért tudták meghatározni, mert ezekben az esetekben valójában nem vizsgálható a tényállítás valótlanága. A valóság feltárása ugyanis ilyenkor arra az eljárásra tartozó kérdés, amely a megjelölt szervezet hatáskörében, a reá vonatkozó anyagi és eljárási szabályok által meghatározott keretek között kerül lefolytatásra. A sajtó kötelezettsége tehát ilyenkor csak arra terjed ki, hogy a kérdéses eljárásról, annak stádiumáról, az eljárásban az arra jogosultak által tett indítványokról valóságosan tudósítson. (EBH 2001.407.)
- [78] Az adott ügyben támadott bírói döntésben is ezeket a szempontokat hangsúlyozta a Kúria. Az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet indokolása szerint ugyanis „[n]em kétséges, a PK 14. számú állásfoglalást a bírói gyakorlat annyiban meghaladta, hogy a sajtó nemcsak a vádirat tartalmáról, a nyilvános tárgyalásról vagy a nem jogerős büntető bírósági ítéletről, hanem a büntetőeljárást kezdeményező feljelentés tartalmáról, hatósági eljárásokról is tájékoztathat a valóság bizonyításának kötelezettsége nélkül”. A Kúria hangsúlyozta, hogy ebben az esetben ugyanis „az adott eljárásokra tartozik a sajtó által is közzétett tények valóságának vizsgálata”.
- [79] 4. A fentiekben kifejtettek alapján, úgy gondolom, hogy figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkére is, az adott ügyben a Kúria nem vétett jogértelmezési hibát, mert a konkrét ügyben alkalmazandó anyagi jogi normák adta értelmezési mozgástér keretein belül hozta meg a döntését. Ebből következően az általa meghozott bírói döntés alaptörvényellenességét sem lehetett volna megállapítani.

Budapest, 2017. december 5.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon alkotmánybíró különvéleménye

- [80] Nem értek egyet a határozat rendelkező részével és annak indokolásával.
- [81] 1. A határozat – az indokolásban részletesen kifejtett szándéka szerint úgy kíván örködni a szakjogi értelmezések alkotmányossága fölött, hogy azokat alkotmányos követelményekkel terelje az Alaptörvénnyel összhangban álló irányba.
- [82] Ezzel a szemlélettel elméletileg már önmagában is több gondom van azokban az esetekben, amikor az Alkotmánybíróság az Alaptörvény VI. cikkében foglalt alapjogokat törekszik saját, korábbi évtizedekben kialakított állásfoglalásaival az Alaptörvény IX. cikkében meghatározott alapjogok elsőbbsége alá rendelni. Figyelmem kívül hagyja ez a megközelítés, hogy a megváltozott körülmények között a vélemény szabadság primátusa a szólás- és sajtószabadság jogával való gyakorlásával való visszaélések jelentős megnövekedésével egyre kevésbé tartható fenn, az egyes konkrét ügyek egyedi vizsgálata alapján csak esetről-esetre állapítható meg, hogy melyik alapjognak kell meghajolnia a másik előtt. Ezt az álláspontomat egyébként különösen a közügyek vitatására vonatkozóan illetőleg a közvélemény tisztességtelen befolyására alkalmas személyiségi ügyek alkotmánybírói döntései során eddig is képviseltem különvéleményeimben és párhuzamos indoklásaimban, megjegyezve, hogy a szólás- és sajtószabadság jogával való visszaélés súlyosabb esetekben hozzájárulhat a demokráciába, illetőleg a demokratikus intézmények működésébe vetett bizalom megrendüléséhez is. {7/2014 (III. 7.) AB határozat (87)}
- [83] Ilyen körülmények között nyilvánvalóan hangsúlyozottá válik a kontradiktórus eljárásban eljáró rendes bíróságoknak az a szerepe, hogy az Alaptörvény 28. cikke segítségével az irányadó szakági törvények segítségével olyan jogalkalmazói gyakorlatot alakítson ki, amely képes alkalmazkodni a változó körülményekhez és megfelelni az Alaptörvényből származó követelményeknek. Utóbbihoz azonban jellemzően nem szükséges az, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányos követelményről rendelkezzen, elegendő, ha az adott ügyben érdemi vizsgálata tárgyává és döntésévé teszi, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott ügyben a bírói döntés alkotmányértelmezése helytálló-e.
- [84] A jelen ügyben hozott határozatnak a rendelkező rész 1. pontjában megállapított alkotmányos követelményre kizárólag azért volt szüksége, hogy a Kúria ítéletén számon kérhesse a vélemény szabadság szupremáciájára

alapított jogi dogmát azzal a következetes bírói gyakorlattal szemben, amely a sajtótudósítások objektív felelősségére épül a személyiségi jogok megsértését eredményező híresztelések tekintetében.

- [85] Álláspontom szerint a jelen ügyben is alkalmazott következetes bírói gyakorlat alkotmányjogilag helytálló, annak alkotmányos követelménnyel való megváltoztatására nincs szükség. Különösen nem olyan követelmény megállapítására, amely a jogalkotó funkcióját átvéve kívánja meghatározott irányba terelni a jogalkalmazást.
- [86] 2. A Kúriának az alkotmányjogi panasszal megtámadott ügyben felülvizsgálati eljárásban hozott ítélete – álláspontom szerint – mindenben megfelel az Alaptörvény 28. pontja alapján levonható alkotmányértelmezési követelményeknek.
- [87] Következésképpen a határozat 2. pontjával sem tudok egyetérteni.
- [88] Ezzel szemben maradéktalanul támogatom a dr. Szalay Péter alkotmánybírónak a támadott ítélet alkotmányos helytállóságát alátámasztó érvelését, annak valamennyi indokát tartalmazó különvéleményét és ahhoz csatlakozom.

Budapest, 2017. december 5.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

- [89] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2017. december 5.

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László alkotmánybíró különvéleménye

- [90] A határozattal nem értek egyet.
- [91] 1. A rendelkező rész 1. pontjában megfogalmazott alkotmányos követelmény megállapítása álláspontom szerint ténylegesen jogalkotás, amelyre azonban az Alkotmánybíróságnak nincsen hatásköre. Az alkotmányos követelmény meghatározására vonatkozó, az Abtv. 46. § (3) bekezdésében biztosított hatáskör nézetem szerint egymással versengő értelmezések kollíziójának feloldására szolgál az értelmezés alkotmányos kereteinek kijelölésével, amibe nem fér bele új tételes jogi normák kimondása. A híresztelés bírói gyakorlat által egyértelműen elfogadott fogalmának a határozatban megjelenő szűkítése (ha arra valóban szükség volna) jogalkotói feladat lehetne csak.
- [92] 2. Ha és amennyiben ilyen szűkítést szükségesnek tartanánk, a régi Ptk.-t érintően kellene eljárni, ami – tekintettel arra, hogy az már nincs hatályban – sem az érintett rendelkezés megsemmisítésével, sem mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapításával – amely hatályos jogszabály esetén az alkotmányosság követelményének sérelmét jelentő hiányos (nem kellően részletezett) jogalkotás orvoslásául szolgálhat – ma már nem lehetséges.
- [93] 3. Kétségesnek tartom az alkotmányos követelmény megállapításának a Ptk.-ra való kiterjesztését is. Az alkotmányjogi panasz tárgyát képező ügyben a régi Ptk.-t kellett alkalmazni. Az Abtv. 46. § (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás határait az eljárásban nem alkalmazott jogszabályok tekintetében nem látom elvi szinten kellően megvitatottnak és tisztázottnak.
- [94] 4. Tartalmi szempontból sem győzött meg a határozat a híresztelés fogalma szűkítésének feltétlen szükségességéről. E tekintetben dr. Szalay Péter alkotmánybíró különvéleménye – mely a hamis tények híresztelésének alkotmányos védelem-nélküliségéről részletes érvelést tartalmaz – komoly megfontolást érdemel.
- [95] Kétségtelen, hogy a sajtó érintett működésével kapcsolatos objektív felelősség komoly kártérítési kockázatot jelenthet a sajtó számára; amely valamelyest hasonlóságot mutat a fokozott veszéllyel járó tevékenység folytatásával. Ez a hasonlóság akár példaként szolgálhatna a kockázat csökkentését, illetve kizárását szolgáló

konstrukció kialakításához, egy széles körű felelősségbiztosítás megteremtése révén. Az azonban bizonyos, hogy a hamis tények híresztelésének („közkinccse tételének”) az egyén szempontjából olykor beláthatatlanul súlyos emberi, erkölcsi, egzisztenciális következményei nem maradhatnak hathatós, és végrehajthatóságát illetően garantáltan érvényesülő reparáció nélkül.

- [96] 5. Minthogy a Kúria ítélete a törvényeknek megfelelt, és azokra épülő következetes bírói gyakorlaton alapult, az ítélet megsemmisítésével (a határozat rendelkező részének 2. pontja) sem értek egyet.

Budapest, 2017. december 5.

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter alkotmánybíró különvéleménye

- [97] 1. Nem értek egyet Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.20.624/2016/9. számú ítéletének a rendelkező rész 2. pontjában foglalt megsemmisítésével, a rendelkező rész 1. pontjában megfogalmazott alkotmányos követelményt pedig nem tartom elégségesnek az ügyben felmerült alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés – a közéleti szereplők sajtótájékoztatójáról szóló tudósítások esetén a sajtó felelősségének Alaptörvényből levezethető kritériumai a közölt tények valóságtartalmának ellenőrzéséért – kimerítő és a visszaélések lehetőségét kizáró rendezéséhez.
- [98] Álláspontom szerint az indítványban támadott ítélet nem ellentétes az Alaptörvénnyel; abban a Kúria az Alaptörvény 28. cikkében foglalt értelmezési szabálynak megfelelően vetette össze, és az I. cikk (3) bekezdésében írt alapjog-korlátozási tesztet követve értelmezte egymásra tekintettel a IX. cikk (2) bekezdése szerinti sajtó szabadságát és a VI. cikk (1) bekezdése szerinti – az emberi méltóságból fakadó – magánszférához és jó hírnévhez való alapvető jogot. Emiatt úgy vélem, hogy a Kúria ítéletének a többségi határozat szerinti megsemmisítése, és a rendelkező részben rögzített alkotmányos követelmény a szükségesség és arányosság tesztje alapján a jó hírnévhez való alapvető jog korlátozása vonatkozásában nemcsak túlmegy az arányosságon, de nem is tekinthető szükségesnek.
- [99] 2. Amint azt az indítvány és az alapul fekvő ügy dokumentumai ismertetése körében a többségi indokolás I. részének 2.3. alpontja (Indokolás [8]) is tartalmazza, a vizsgált tényállás – egy a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselői és szombathelyi szervezetének elnökségi tagja által a dohány koncessziós pályázatok tárgyában tartott sajtótájékoztatóról az indítványozó által közölt tudósítások – kapcsán „a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a sajtót az általa közzétett vagy híresztelt tényállítások helytállósága tekintetében objektív felelősség terheli. [...] [A] bírói gyakorlat értelmében a sajtó csak a hatósági eljárásokról tájékoztathat a valóság bizonyításának kötelezettsége nélkül [...]. A politikai vagy közéleti vitát érintő sajtótájékoztatóról tudósító sajtó a közszereplők által elmondottakat szélesebb körben terjeszti, és ezzel híreszteli a tényállítást. Amennyiben ez a tényállítás valótlan és sértő, a sajtó felelőssége megállapítható. A sajtótájékoztatón elhangzott nyilatkozatok tekintetében a sajtó maga döntheti el, hogy közzéteszi-e őket, vállalva ezzel az esetleges jogsértésért való felelősséget. Ha a közzététel mellett dönt, akkor nem mentesíti az objektív felelősség alól, hogy a tevékenységére vonatkozó jogszabályokat vagy sajtóetikai szabályokat betartotta.”
- [100] A Kúria ezen jogértelmezése a polgári jogi személyiségvédelem azon szabályán alapul, amely szerint a jóhírnév sérelmét nemcsak az valósítja meg, aki a más személyére vonatkozó, őt sértő valótlan tényt maga állítja, hanem az is, aki a más személy által megfogalmazott ilyen tényt híreszteli, továbbadja [régai Ptk. 78. § (1)–(2) bekezdés, Ptk. 2:45. § (2) bekezdés]. Ez a jogértelmezés a többségi határozat szerint nincs összhangban azokkal az alkotmányossági követelményekkel, amelyek a sajtószabadság jogából fakadnak, mert a híresztelésre vonatkozó általános megfontolásokat és érveket a sajtó működéséhez kötődő speciális alkotmányjogi szempontok árnyalják. Ezeket vizsgálva a határozat – idézve az Alkotmánybíróság korábbi döntéseit, történeti alkotmányunk vívmányai közül az 1848. évi XVIII. törvénycikket – sajtótörvényt –, valamint az EJEB megállapításait – arra a konklúzióra jut, hogy a sajtó tudósíthat a valóság bizonyításának kötelezettsége nélkül a közéleti szereplők sajtótájékoztatójáról, bizonyos feltételek (a megfogalmazottak hű közlése, a forrás egyértelmű megjelölése, sajtó értékelés mellőzése, az állításokkal érintett személy álláspontjának megjelenítése) fennállása esetén.

- [101] Magam sem a többségi indokolás alapfeltevésével – tehát a híresztelés fogalma beszűkítésének szükségességével a közéleti szereplők sajtótájékoztatójáról szóló tudósítások esetében –, sem az ennek alátámasztásaként felhozott indokokkal és az alkotmányos követelményben végkövetkeztetésként megfogalmazott feltételekkel nem értek egyet. Úgy vélem, hogy a Kúria vizsgált döntése – amellett, hogy megfelel a Ptk. szabályainak és az irányadó bírói gyakorlatnak – megfelel az Alaptörvény rendelkezéseinek. Meglátásom szerint ezért az alkotmányos követelményben szereplő szempontok a híresztelés összefüggésében a bírói mérlegeléskor legfeljebb árnyalhatják a jogsértés súlyosságát, a szankciók mértékét – de a jogellenességen nem változtatnak.
- [102] 3. A többségi indoklás több helyen is hangsúlyozza, hogy a sajtó alkotmányos küldetése a közérdeklődésre számot tartó információk közzététele, a közéleti szereplők megnyilatkozásainak, álláspontjainak terjesztése, legáltalánosabb szinten pedig a közhatalmat gyakorlók, illetve a köztisztviselőket vállalkozó ellenőrizhetővé tétele a közvélemény és a politikusok számára (Indoklás III. rész 2.1., 2.2. alpontok (Indoklás [22]–[32]) és 3. pont (Indoklás [41]–[53])). Hangsúlyozva ezen – az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben is már megfogalmazott {pl. 7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indoklás [48]; 13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indoklás [25]; 3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indoklás [25]} – elvi megállapítások helyességét, ki kívánom emelni, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata abban az alapvetésben is következetes már működése korai szakaszától, hogy a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt {pl. 7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indoklás [49]}. Ebből következik logikusan az is, hogy „[a] vélemény szabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e.” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indoklás [40]}
- [103] Vitathatatlan ezért, hogy a hamis tények híresztelése nem tartozik a sajtó Alaptörvény által meghatározott feladatai, alkotmányos funkciói közé. Ugyanakkor önmagában egy hamis állítás akár szinte semmiség is lehet, azonban éppen a sajtó nyilvánosságának közvetítésével, ennek révén felerősödve válhat az mások számára is hozzáférhetővé, és ez a magyarázata annak, hogy a jog a valótlan tény állítása mellett annak híresztelését is szankcionálni rendeli.
- [104] 4. Amint arra a többségi indoklásban is idézett 7/2014. (III. 7.) AB határozat is rámutatott, a közéleti vita frontvonalában tevékenykedő politikusok esetében nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy „az ő esetükben a személyüket ért bírálatot és minősítést a társadalmi nyilvánosság eleve másként, a demokratikus vita szükségszerű részeként, jellemzően a különböző politikai érdekek mentén értelmezendő megnyilvánulásként kezeli.” (Indoklás [57]). Az itt említett „bírálat és minősítés” azonban véleményem szerint nem vonatkoztatható a hamis tényállításokra is, ez utóbbiakra nem lehet a demokratikus vita szükségszerű részeként tekinteni. Még az ezen AB határozatban említett mérce szerinti „közéleti viták minél szabadabb folyásának érdeke” (Indoklás [50]) sem jelenthet mentesülést a valótlan tények híresztelésének jogkövetkezménye alól, ha – mint a jelen ügyben – a sajtó szabadságát az emberi méltóságból eredő jó hírnévhez való joggal az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján összevetve a jó hírnévhez való jog szükségtelen vagy aránytalan sérelme állapítható meg.
- [105] Értelmezésem szerint ezért a 28/2014. (IX. 29.) AB határozat helytálló és releváns megfogalmazása, amely alapján „[m]indaddig, amíg valamely tájékoztatás nem visszaélés a sajtószabadság gyakorlásával, az emberi méltóság védelmével összefüggésben a személyiségi jogok sérelmére való hivatkozás ritkán alapozza meg a sajtószabadság gyakorlásának a korlátozását” (Indoklás [42]), pontosan erre, vagyis a jó hírnévhez való jogot sértő valótlan tények nagy nyilvánosság előtti híresztelésére mint „ritka” kivételre utal a sajtószabadság gyakorlásának lehetséges korlátozási indokaként.
- [106] 5. Kétségtelen, hogy az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdésére figyelemmel történelmi alkotmányunk vívmánya különösen az 1848. évi márciusi forradalmi eseményektől a sajtó szabaddá tétele, a sajtószabadság kivívása. Ennek megerősítéseként a többségi indoklás idézte is az 1848. évi XVIII. törvénycikk – sajtótörvény – 14. §-át, amely rögzítette az Országgyűlés, a törvényhatóságok, törvényszékek, „törvény által alkotott egyéb testületek” iratainak, nyilvános üléseinek, „hív szellemében és igazán” való közlési szabadságát.
- [107] Ennek kapcsán is meg kívánom jegyezni, hogy – figyelemmel arra, hogy a jelen ügyben vizsgálandó közlés nem a jogalkotó vagy jogalkalmazó szervek részletesen szabályozott és többnyire kontradiktóris működése során elhangzottak tudósítása volt – a konkrét esethez inkább illeszkedett volna a sajtótörvény sajtóvétségekről szóló I. Fejezetének 11–12. §-ait felidézni. E §-ok fogsággal és pénzbírsággal rendelték büntetni azt, aki egyrészt köztisztviselőt vagy közmegbízásban eljárót a hivatalos tetteire vonatkozólag, másrészt valamely magánszemélyt „rágalmakkal illet”. Látható tehát, hogy történelmi alkotmányunk vívmányait tekintve sem előzmények nélküli az a sajtóval szemben támasztott elvárás, hogy a jó hírnevet sértő valótlan tényeket ne híreszteljen – nem is említve

ehelyütt azt az anekdotaként elhíresült, Deák Ferencnek tulajdonított mondást, amely szerint: „Ha tölem függene, a sajtótörvénynek csak egy paragrafusa volna: hazudni nem szabad.”

- [108] 6. Az Smtv. 10. §-a kimondja: „Mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről.” A sajtóval szemben itt megfogalmazott követelmények közül a hitelességre (de a sajtó alkotmányos funkciójára általánosságban is) vonatkozóan parafrázálva Ulpianus híres tételét – mely szerint „a tolvaj mindig késedelmes adós” („semper enim moram fur facere videtur”; Ulp. D. 13.1.8.1.) –, állítható, hogy a valótlanúságot közvetítő sajtó sosem szabad.
- [109] Tehát a nem hiteles sajtó nem lehet szabad – ebből pedig meggyőződésem szerint a contrario – egyebek mellett az is – következik, hogy a sajtó szabadságába nem tartozik bele a valótlanúságok nagy nyilvánosság felé történő továbbítása. Márpedig a többségi határozatnak az az érvelése, amely a sajtószabadságra hivatkozva a polgári jogi híresztelés fogalmát a közéleti szereplők sajtótájékoztatójáról szóló tudósítások esetén beszűkíti, éppen a sajtó hitelességének kritériuma ellen hat.
- [110] Emiatt a Kúria Pfv.IV.20.624/2016/9. számú ítélete megsemmisítését, valamint az alkotmányos követelmény megállapítását nem támogatom.

Budapest, 2017. december 5.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

- [111] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2017. december 5.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária alkotmánybíró különvéleménye

- [112] Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 66. § (2) bekezdésében biztosított jogköröm alapján az alábbi különvéleményt csatolom az Alkotmánybíróság határozatához.
- [113] Az alábbiak miatt nem értek egyet sem a többségi döntés által elfogadott alkotmányos követelménnyel, sem pedig a Kúria Pfv.IV.20.624/2016/9. számú ítéletének megsemmisítésével.
- [114] 1. Az Alaptörvény alapjogi fejezetének általános rendelkezése értelmében az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható [Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés]. Az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdése ezt az általános szabályt a sajtó- és véleménynyilvánítási szabadság körében kibontva előírja, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában az emberi méltóság anyajog, így belőle ered a jó hírnévhez való jog is.
- [115] A régi Ptk. és a Ptk. is az Alaptörvény fenti szabályai alapján egyrészt a személyhez fűződő jogok védelmi körét kiterjeszti a jóhírnév védelmére is; másrészt úgy rendelkezik, hogy a jóhírnév sérelmét jelenti az is, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tény híresztel. Az Smtv. a személyiségi jogvédelem köréhez kapcsolódva éppen ezért lehetővé teszi, hogy helyreigazító közlemény közzétételét követelheti az, akiről bármely médiatartalomban valótlan tény híresztelnek, és ezzel személyhez fűződő jogainak sérelmét okozzák. A sajtó működése, így a szabad tájékoztatás, a társadalmi kérdések nyilvánosság elé tárása ugyanis jellegénél fogva

- gyakran eredményez olyan helyzetet, hogy valamely médiatartalom közzététele egyúttal az emberi méltóság, a magánszférához való jog, a jó hírnévhez való jog vagy más alapjog sérelmét valósítja meg.
- [116] A sajtó-helyreigazítási perek során a polgári jogi szabályozást a rendes bíróságok gyakorlata tölti meg tartalommal. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény idevágó rendelkezéseinek értelmezési tartományát jelöli ki, segítve ezzel az ítélkezési gyakorlatot.
- [117] Az Alkotmánybíróság a véleménynyilvánítás szabadságához kapcsolódóan, működése kezdetétől fogva kitüntetett fontosságúnak tekintette a sajtó társadalmi jelentőségét. A sajtó nemcsak a szabad véleménynyilvánítás eszköze, hanem a tájékoztatás is, azaz alapvető szerepe van a véleményalkotás feltételét képező tájékozódásban [37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 229.]. A sajtószabadság érvényesülését több döntésével is „segítette” az Alkotmánybíróság, így pl. magam is támogattam, egyetértettem azokkal a döntésekkel, amelyekben a testület a rendőri intézkedésről készült felvételek nyilvánosságra hozatalát tiltó bírósági ítéletek megsemmisítéséről döntött [28/2014. (IX. 29.) AB határozat, 16/2016. (X. 20.) AB határozat, 17/2016. (X. 20.) AB határozat, 3/2017. (II. 25.) AB határozat]. A határozatokban az Alkotmánybíróság leszögezte, hogy amíg a tájékoztatás nem visszaélés a sajtószabadság gyakorlásával, a személyiségi jogok sérelmére való hivatkozás ritkán alapozza meg a sajtószabadság gyakorlásának a korlátozását. A nyilvánosság figyelme elé került személyről készült képmás általában az engedélye nélkül nyilvánosságra hozható, feltéve, ha az nem esik a sajtószabadsággal való visszaélés alá (ilyen pl. az öncélú közzététel), illetve amikor az emberi méltóság védelme fontosabb (ilyen pl. az egyébként közérdeklődésre számot tartó eseményről készült felvétel körében a megsérült rendőr szenvedését megörökítő felvétel).
- [118] A jelen ügy eldöntése szempontjából azonban álláspontom szerint az alkotmányos mérce a 7/2014. (III. 7.) AB határozat, amelyben azt rögzítette az Alkotmánybíróság, hogy „[a] tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. A szólás- és sajtószabadság határainak megvonásánál mindazonáltal indokolt különbséget tenni az értékítéletek és a tényállítások védettsége között (ABH 1994, 219, 230.). Míg vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, addig a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt” (Indokolás [49]).
- [119] A rendes bíróságok gyakorlata is ezen az alkotmányos értelmezési tartományon belül mozog. A Legfelsőbb Bíróság 1984-ben elfogadott PK 14. számú állásfoglalása kimondja, hogy a sajtóközlemény kifogásolt tényállításának valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Az olyan sajtóközlemény valóságát is általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát, vagy átveszi más szerv (sajtószerv) közleményét. Az állásfoglalás alapján ugyanakkor nincs helye sajtó-helyreigazításnak, ha a sajtószerv valamely büntető eljárás jogerős befejezése előtt a valóságnak megfelelően tájékoztatta olvasóit a vádirat tartalmáról, a nyilvános tárgyalásról vagy a nem jogerős büntető bírósági ítéletről. A bírói gyakorlat ezt időközben annyiban meghaladta, hogy a sajtó már a hatósági eljárásokról is tájékoztathat a valóság bizonyításának kötelezettsége nélkül.
- [120] A további bírósági joggyakorlat alapján: a sajtó a mástól szerzett információért is felelős, a jogsértés megvalósul a mástól szerzett értesülés továbbadásával, híresztelésével is (BH 1990. 332.); a sajtó (szerkesztőség) sajtó-helyreigazításra köteles a fizetett közleményért is, ha az valótlan tényt állít (Kúria Pfv.IV.23.131/1998/5.); sajtó-helyreigazítás esetében a sajtószerv felelőssége felróhatóságtól független, objektív jellegű a közölt tények valóságáért (Kúria Pfv.IV.22.100/2016/4.); a helyreigazítási felelősség alóli mentesülés szigorú feltételeiből következik az is, hogy amennyiben a nyilvános sajtótájékoztatón külön vizsgálat nélkül is megállapítható módon nyilvánvaló valótlanosságok hangoznak el, annak valóságghú közvetítése sem mentesíti a sajtószervet a helyreigazítás vagy egyéb személyiségi jogi felelősség viselése alól (Kúria Pfv.IV.22.224/2016/3.).
- [121] Sajtó-helyreigazításának tehát az olyan valótlan tartalmú, a való tényeket hamis színben feltüntető sajtóközlemény miatt is helye van, amely egyébként híven közli más személy (szerv) tényállítását, nyilatkozatát, vagy átveszi más szerv (sajtószerv) közleményét. A sajtó tehát maga dönti el, hogy közzétesz-e egy nyilatkozatot vagy sem, viszont közzététel esetén vállalnia kell a felelősséget az esetlegesen jogsértő tartalomért.
- [122] 2. Az elfogadott alkotmányos követelménnyel a többségi döntés álláspontom szerint aránytalanul kitágítja a sajtószabadság érvényesülését előmozdító értelmezési keretet, megbontva ezzel a sajtó-helyreigazítási perek során konkuráló alapjogok között kialakult egyensúlyi helyzetet.
- [123] Az alkotmányos követelmény elfogadásával a többségi döntés átírta mind a régi Ptk.-nak, mind a Ptk.-nak a jóhírnév híreszteléssel való megsértésének törvényi szabályozás szerinti tartalmát, és tulajdonképpen egy kivételszabályt kodifikált. A bírói gyakorlat által meghatározott kivételeket – így a büntető eljárásokról és a hatósági eljárásokról

való tudósítások körét, ahol maga az eljárás a sajtó által is közölt tények vizsgálatára irányul – önkényesen, a sajtónak a közvélemény alakításában betöltött szerepe és felelőssége figyelmen kívül hagyásával bővítette.

[124] Ezt annak okán is tartom különösen veszélyesnek, mert a jelenlegi szabályozás mellett a sajtó-helyreigazítási perekben született ítéletek esetén egyfelől maga a helyreigazítás jól „elrejtethető”, másfelől az ítéletek végrehajtása lényegében következmények nélkül ellehetetleníthető, hiszen a végrehajtási bírság nem kellően hatásos eszköz. Az alkotmányos követelménnyel ezért nem értek egyet.

[125] 3. A Kúria ítélete a különvéleményem 1. pontjában ismertetett alaptörvény-értelmezést követte, döntése meghozatala során az Alaptörvény IX. cikkét a bíróságokra irányadó, a 28. cikkben előírtak szerint értelmezte. A többségi döntés a most elfogadott alkotmányos követelményt kéri számon a Kúrián, és az alapján tartja alaptörvény-ellenesnek a Kúria jogértelmezését. A fentiek miatt ezzel az állásponttal nem értek egyet, ezért nem tudtam a Kúria ítéletének megsemmisítését sem támogatni.

Budapest, 2017. december 5.

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

IX. Határozatok Tára

A Kormány 1941/2017. (XII. 11.) Korm. határozata a bős–nagymarosi jogvita keretében szlovák–magyar szigetközi környezeti monitoring működtetése és finanszírozása érdekében szükséges kormányzati intézkedésekről

A Kormány a szigetközi környezeti/ökológiai monitoring újraindítása és működtetése érdekében:

1. egyetért azzal, hogy a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a Dunában és a Mosoni-Dunában egyes ideiglenes műszaki intézkedésekről és vízhozamokról Budapesten, 1995. április 19-én aláírt megállapodás szerinti környezeti monitoring folytatása szükséges a bős–nagymarosi vízlépcső ügyében a hágai Nemzetközi Bíróság által hozott ítélet végrehajtásának módozatairól szóló kétoldalú megállapodás megkötéséig;
2. az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 33. § (1) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva elrendeli a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet a) XII. Földművelésügyi Minisztérium fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 2. Környezetvédelmi célú előirányzatok alcímének az 1. Szigetközi ökológiai monitoring feladatok támogatása jogcímcsoporttal történő kiegészítését,
b) XIV. Belügyminisztérium fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 1. Ágazati célú előirányzatok alcímének, 1. Szigetközi vízpótló rendszer üzemeltetése jogcímcsoporttal történő kiegészítését;
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
Határidő: azonnal
3. felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy a szigetközi monitoring hiányzó elemeinek újraindításához, működésének biztosításához, az eddigi eredmények átfogó értékeléséhez, a jelenlegi monitoring racionalizálásához, valamint az eddigi dokumentumok és adatbázisok végleges elhelyezéséhez, 2017. évi kezdéssel és 2018. januári átcsoportosítással biztosítson
a) 120 400 000 forint egyszeri forrást, melyből 18 000 000 forintot a 2017. évben és 102 400 000 forintot a 2018. évben januári forrásbiztosítással a központi költségvetés XII. Földművelésügyi Minisztérium fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 2. Környezetvédelmi célú előirányzatok alcímének az 1. Szigetközi ökológiai monitoring feladatok támogatása jogcímcsoport javára,
b) 44 000 000 forint egyszeri forrást a 2017. évben a Kvtv. 1. melléklet XIV. Belügyminisztérium fejezet 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 1. Ágazati célú előirányzatok alcím, 1. Szigetközi vízpótló rendszer üzemeltetése jogcímcsoport javára;
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
Határidő: felmerülés ütemében
4. felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy a szigetközi monitoring feladatainak rendszeres végrehajtására 2018-tól biztosítson 120 000 000 forint forrást beépülő jelleggel a központi költségvetés XIV. Belügyminisztérium fejezet 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 1. Ágazati célú előirányzatok alcím, 1. Szigetközi vízpótló rendszer üzemeltetése jogcímcsoport javára;
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
Határidő: 2018. évben a felmerülés ütemében, 2019. évtől a költségvetési tervezés során
5. felhívja a földművelésügyi minisztert, hogy a Herman Ottó Intézet Nonprofit Kft. közreműködésével gondoskodjon a szigetközi monitoring hiányzó elemeinek újraindításáról, az eddigi eredmények átfogó értékelésének elvégzéséről, az eddigi dokumentumok és adatbázisok olyan végleges elhelyezéséről, mely felhasználhatóvá teszi azokat a meglévő környezetvédelmi és természetvédelmi információs rendszere számára, továbbá biztosítja, hogy az elmúlt két évtized során végzett vizsgálatok a jövőben is felhasználhatók és kutathatók legyenek.
Felelős: földművelésügyi miniszter
Határidő: a szükséges forrás rendelkezésre állása után azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1942/2017. (XII. 11.) Korm. határozata a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtéren található Kormányváró jogi helyzetének rendezéséről

A Kormány

1. egyetért azzal, hogy a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtéren található Kormányvárót (a továbbiakban: kormányváró) a jövőben a Külgazdasági és Külügyminisztérium bérelje, és a jelenlegi üzemeltetője üzemeltesse a Külgazdasági és Külügyminisztérium által meghatározott elvárásoknak és feltételeknek megfelelően, különös tekintettel az igénybevevők körére, valamint a szolgáltatásért fizetendő ellenérték mértékére;
2. az 1. pontban meghatározott cél elérése érdekében felhatalmazza a külgazdasági és külügyminisztert, hogy folytasson tárgyalásokat a kormányvárót bérbeadó és bérlő gazdasági társaságokkal az 1. pont szerinti bérleti szerződés megkötése és az ahhoz kapcsolódó birtokbaadás 2017. december 1. napjával történő megvalósítása érdekében, készítsen részletes költségkalkulációt a kormányváró üzemeltetésének jelenlegi és várható költségeiről, valamint készítse elő és kösse meg a szükséges szerződéseket;
Felelős: külgazdasági és külügyminiszter
Határidő: azonnal
3. felhívja a külgazdasági és külügyminisztert, hogy a kormányváró bérletével kapcsolatos kiadások fedezetét a 2017., 2018. és 2019. évben a központi költségvetésről szóló törvény XVIII. fejezet Külgazdasági és Külügyminisztérium költségvetéséből, a központi igazgatás cím terhére biztosítsa;
Felelős: külgazdasági és külügyminiszter
Határidő: felmerülés ütemében
4. felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy a Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatóság bevonásával – a „Nemzetközi utazásszervezések” tárgyú, KM01NKUT17 azonosítószámú keretmegállapodás felülvizsgálatával egyidejűleg – gondoskodjon a kormányváró szolgáltatásainak a Központi Kormányzati Utaztatási Portál aktív felületére történő integrálásáról, valamint a szükséges informatikai feltételek biztosításáról azzal, hogy a szolgáltatások megrendelésére telefonon és elektronikus levél útján is legyen lehetőség;
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
Határidő: azonnal
5. felhívja a külgazdasági és külügyminisztert, hogy a kormányváró üzemeltetésével kapcsolatos szerződések feltételeit évente, első alkalommal 2019. augusztus 31. napjáig – az igénybevételre jogosult tárcák javaslatait is figyelembe véve – vizsgálja felül, és azokat szükség szerint módosítsa.
Felelős: külgazdasági és külügyminiszter
Határidő: első alkalommal 2019. augusztus 31. napja, azt követően a tárgyév augusztus 31. napja

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A miniszterelnök 123/2017. (XII. 11.) ME határozata a szomszédos államokkal kötött nemzetközi szerződések alapján működő Magyar–Szlovén Kormányközi Kisebbségi Bizottság, valamint a Magyar–Horvát Kisebbségi Vegyes Bizottság új tagjának kijelöléséről

A kormányközi vegyesbizottságok tagjainak és tisztségviselőinek kijelöléséről szóló 2118/2008. (VIII. 27.) Korm. határozat 3. pont b) alpontja szerinti jogkörömben eljárva

Csitári-Rákóczy Gábor Andort a Magyar–Szlovén Kormányközi Kisebbségi Bizottság, valamint a Magyar–Horvát Kisebbségi Vegyes Bizottság tagjává kijelölöm.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyar kozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Köves Béla ügyvezető.